

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်းမြမြို့
ဝိသုဒ္ဓိမဟာပြိုင်ကမ္မဂ္ဂန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သန္တာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိနှင့်အောင်သန္တာ
ဝိသုဒ္ဓိမှဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော် တောကြားတော်မူသော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသန္တာတရားတော် အမှတ် (၁၀၀) (၁၀၂) (၁၀၃) (၁၀၄) (၁၀၅) (၁၀၆)

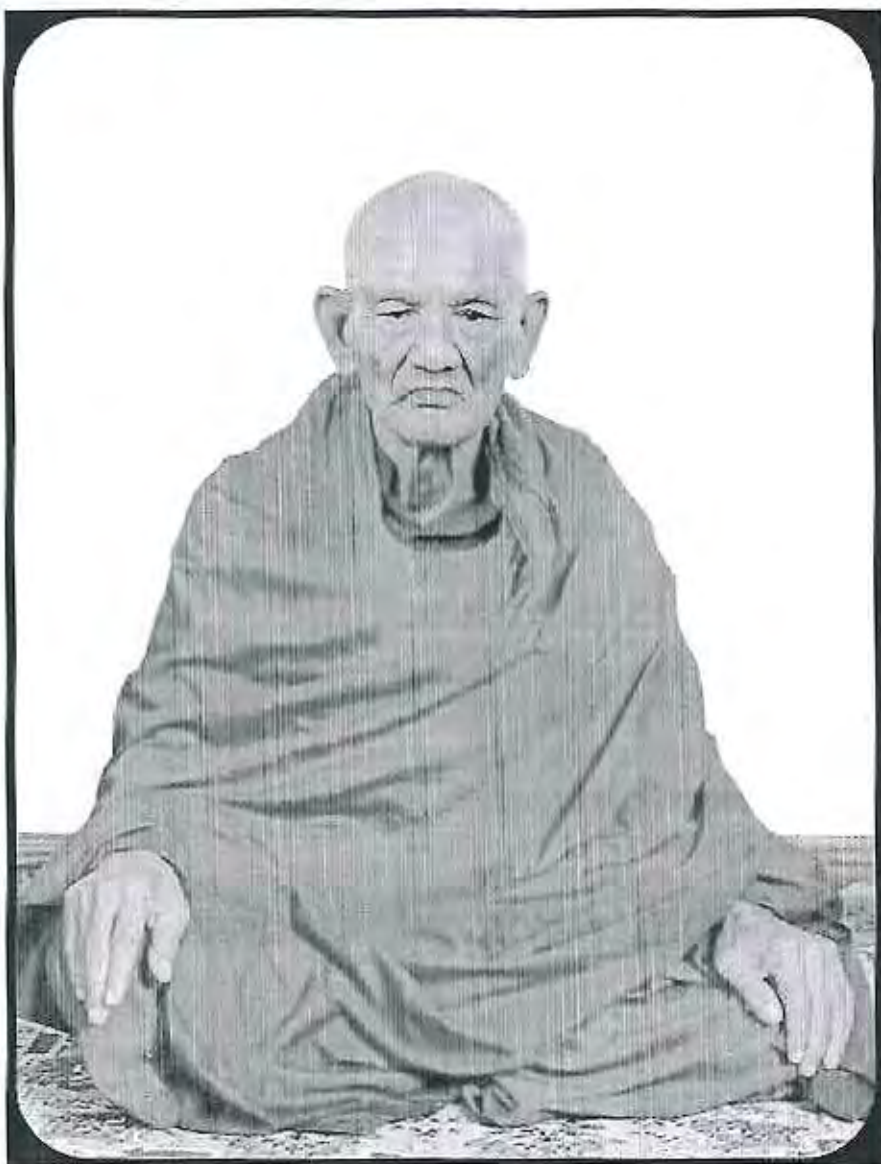
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသန္တာတရားစာအုပ် အမှတ် (၁၅)

ဓမ္မဒါနအလှူရှင်

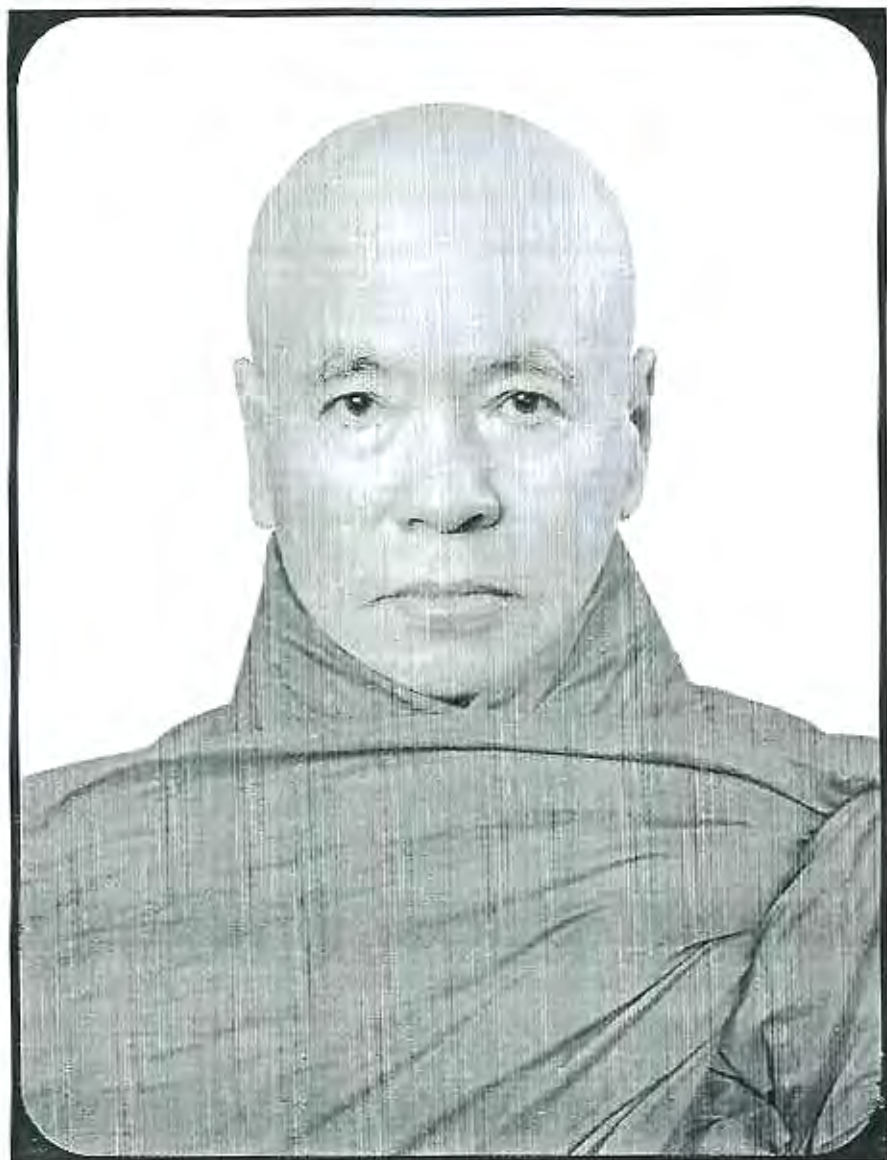
ဒေါက်တာဖြိုးဇော်ဟိန်း + ဒေါ်နန်းသိသိဦး

သမီး - မမေအမရာဖြိုး၊ သား - မောင်သန့်ဖြိုးဟိန်း မိသားစု

ရန်ကုန်မြို့။

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
မြောင်းမြမြို့

- စိစဉ်ပူဇော်သူ -

ဗိုလ်မှူးဆရာတော်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း) မြောင်းမြမြို့

၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀ / ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅

ပထမအကြိမ်ရက်စွဲပြုသည့် အခွင့်အလမ်းများနှင့် အချက်အလက်များ

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း) ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ၏ အသံတရား
တော် (MP3) ရုပ်/သံ (MP4)၊ ပုံတော်၊ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာ စာအုပ်များကို
နောင်လာနောင်သားများ စဉ်ဆက်မပြတ်သိရှိ၊ နာကြား၊ ကျင့်ကြံပွားများ နိုင်ရန်
စေတနာဖြင့်စီစဉ်ပူဇော် ထိန်းသိမ်းထားရှိပါသည်။ တလုံးတပါဒ တအုပ်ဖြစ်စေ
စေတနာအလျောက် ထပ်ဆင့်ဖြန့်ဝေ ဓမ္မဒါနပြုနိုင်ကြပါသည်။ (MP3) ၊
(MP4)၊ ပုံတော်၊ တရားစာအုပ် အလိုရှိပါက ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့သို့
ဆက်သွယ်နိုင်ကြပါသည်။

- (၁) ဗိုလ်မှူးဆရာတော် ဦးသုမန။
ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
Ph: 09 250432050, 09 794506595, 09 670332092
- (၂) ဦးမျိုးအောင် + ဒေါ်မြအေး မိသားစု၊
(၃၆) River View အိမ်ရာ၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
Ph: 09 5105997
- (၃) ဦးဆန်းအောင် + ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြည် မိသားစု
ရန်ကုန်မြို့။ Ph: 09 5106035
- (၄) ဆရားလေး ဒေါ်စန္ဒာသီရိ၊ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြ။
Ph: 09 447572355, 09 251620128, 09 447204724
- (၅) ဝင်းမြင့် ဓာတ်ပုံတိုက်၊ (၈) လမ်း၊ မြောင်းမြမြို့။
Ph: 09 796685516, 09 796685527

"r^oetv&sf

a'guvmlkZmf ef + a':ee&D
orD rart r&mlk om - armi f&kl ef
rōm;pk
&eUkfid

{&m0wDwll fa' oBUD? ajrmi tjrnW

00käd [mllkür®nefaumi f(00kälusmi f)

atmi öpir [m"gwäyji fcsyf

00kälSä tmi öprö

00kädSokvå

00käl&maWmf

a [mllum;awmfäom

w&m;awmftr&f(101)r\$(106) txd

00kär®pröv&m;pm t jft r&f(15)

rmvdlm

၁။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၁)	၅
၂။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၂)	၂၇
၃။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၃)	၄၅
၄။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၄)	၅၇
၅။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၅)	၇၀
၆။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၆)	၉၆

ဝေဒနာတရား တရား(101)

ဦးဇင်းက မြန်မာစာ မတတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့... မြန်မာစာမတတ်
တော့ သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ဟောကြားလို့မရဘူး၊ စာပေကျမ်းဂန်
မတတ်တာလည်း မသိပါဘူး။ အဲဒါက အားလုံးသိကြတဲ့ တရား
တော်တွေပဲ။ ယောဂီအများလာပြီး တရားနာကြတယ်။ ဒကာကြီး ဒကာမ
ကြီး အပေါင်း ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ စာမတတ်ဘူး။

ပညတ်တရားနဲ့ ပရမတ်တရား။ ပညတ်ကျတော့ ကိုင်တွယ်လို့
မရဘူး။ သစ္စာနဲ့ပြောပါမယ်နော်။ သစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊
သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာ။

သမုတိသစ္စာ အခြေခံ ပြောပြမယ်။ ဘုရားက... အခု ဦးပဉ္စင်း
တို့ ဒီတရားတော်တွေကို နာခဲ့ရပါတယ်။ သီလထဲမှာလည်းပါပါတယ်။
ရှစ်ပါးသီလထဲမှာလည်း ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ရှစ်ပါးသီလထဲမှာ ဘာ
ပါလဲ ဆိုတော့... ဒီတရားထဲမှာ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊
အဝိဇ္ဇာသဝ တရားလေးပါး ပါပါတယ်။ အဲဒီတော့... ဤလေးပါးသော
ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ အာသဝေါတရားလေးပါး
ကုန်ရာခန်းရာ ချုပ်ရာငြိမ်းရာ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ရရပါလို၏ အရှင်ဘုရား

တဲ့။ ဒါ ဦးဇင်းတို့ ဆရာတော်တွေ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ ဆရာလေးတွေ၊ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေ ဒီဆုတွေတောင်းကြပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ဆိုတာ ယခု ဘဝမှာ ဦးဇင်းတို့ မျက်စိကမြင်ရပြီး နားကလည်း ကြားနေရတယ်။ ကြားတော့လည်း သိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီတရားဟာလည်းအစွဲတရားတို့တွေဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ... ကံသုံးပါးဟာ ဘယ်ကံ အကြီးဆုံးလဲ၊ မနောကံ ကြီးတယ်။ ဒီမနောကံကို သတ်မှတ်ပဲ။ ဒီမနောကံကို သတ်လို့ ရှိရင်တို့ သီလမဂ္ဂင်ဖြစ်မယ်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်ဖြစ်မယ်၊ ပညာမဂ္ဂင်ဖြစ်မယ်။ ဒါ သဘောလေးပဲ ဟောပါတယ်ဗျာ။ သဘောလေးပဲနာ၊ သဘောလေးပဲ ဟောပါတယ်။ အဲဒီတော့ သီလမဂ္ဂင်ဆိုတာက ခုနက စာနဲ့ရေးထား တယ်။ ဘုရားက ဟောထားပါတယ်။ အဓိသီလတဲ့။ အဓိ ဆိုတာ အာရုံ ငါးပါးနဲ့ မနောဓမ္မာရုံနဲ့...။ အဲဒီတော့ မြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဟောဒီ ကာလအချိန်လေးမှာ သူ့မှာ ဗျာပါဒစိတ်၊ ဝန်တို မိစ္ဆာစိတ်၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်၊ အဲဒီလို စိတ်မျိုးတွေ ဒေါသစိတ်...။ အဲလိုစိတ်လေးတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ မျက်စိအာရုံမှာကိုးဗျ။ အဲဒီတော့ မနောလေးပါသွားတယ်။

အဲဒါ ကာယကံရှင်ပဲ သိပါတယ်။ အဲဒီလိုဟာလေးတွေကို ကိုယ်က အော်...အေး...အေး၊ ကိုယ်က အဲဒီလို အေး... အေး လုပ်မှ သာလျှင်...။ အပြင်အာရုံကို မနောကပါသွားရင် သမ္မာမဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ သမုတိသစ္စာနဲ့ မကိုက်ဘူး။ သမုတိသစ္စာဆိုတာ အပြင်အာရုံ ကို ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ သမ္မာက မနောအာရုံကို ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ သမုတိသစ္စာနဲ့ သမ္မာ နှစ်ခုပေါင်းမှ သီလဖြစ်မယ်နော်။ ဒါက ခင်ဗျား အိမ်မှာ လျှာထိုးပျဉ် ဥပမာပေးတာ။ အဲဒီလူက ဒုန်းဒိုင်းဒုန်းဒိုင်းနဲ့လုပ် တော့ ခင်ဗျားနားကြားတာပေါ့။ ကြားတော့ ခင်ဗျား ဒေါသဖြစ်သွား

တယ်။ ဒီလို ဒေါသဖြစ်သွားရင် ခင်ဗျားအပြင်သီလ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ အပြင်ကို သွားစွဲလို့ မနောက်ဟာ ခင်ဗျားဒေါသဖြစ်သွားပြီ။

ဒါကြောင့် အပြင်သီလ အတွင်းသီလ၊ အဲဒီနှစ်ခုကို သေသေချာချာ သတိထားပြီးတော့... အမြဲတမ်းဆောက်တည်ပြီးတော့ လုပ်မှသာလျှင် အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာလို့ ခေါ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို သီလမျိုးကို အပြင်သီလကို ရအောင်ကြိုးစားပါ။ သူများအသက်မသတ်နဲ့၊ သူများ ပစ္စည်းမခိုးနဲ့၊ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးနဲ့၊ မဟုတ်မမှန်သော စကား ကို မပြောနဲ့၊ သေရည်သေရက် မသောက်နဲ့။ ဒါ အပြင်သီလ။ အဲဒီတော့ အပြင်သီလတွေကို ကိုယ်ကစောင့်ထိန်းရင် ဘာလုပ်မလဲ။ အော်... ငါ့ အိမ်မှာ သူတက်နေပါလား။ ဖိနပ်လည်း မစီးဘူး။ သူ ငါ့အိမ်ပေါ် တက်လာတယ်... ဥပမာ အိမ်ပိုင်ရှင်က မြင်လိုက်တယ်ဆို မနောက လှုပ်ရှားသွားတယ်ဗျို့။ ဘာလို့ လှုပ်ရှားသွားတာလဲ။ ငါ့အိမ်ဆိုတဲ့ အစွဲ မှား၊ အယူမှား၊ အမှတ်မှားတဲ့အတွက်ကြောင့် သီလပျက်ပါတယ်ဗျာ။ အော်... အေး... အေး... ဒီလိုသီလမျိုးတွေကို အပြင်သီလ အတွင်း သီလ။ အပြင်မှာက သမုတိသစ္စာ၊ အတွင်းမှာ ဒီမနောက သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ရမယ့်တရား။ ဒီတရားမျိုးတွေကို လုပ်မှသာလျှင် အဲဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်မယ်။

အော်... အေး... အေး၊ အော်... အေး... အေး၊ အာရုံနောက် မှာ... စက္ခုအာရုံနောက်မှာ ကိုယ်က ငါ့မနောလေးက ပါသေးသလား။ ငါ့မနောလေးက အကုသိုလ်စိတ်ကလေး ဖြစ်သေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ ပတ် သက်လို့ ငါ့မောဟစိတ်ကလေး၊ ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ငါ့လောဘစိတ် ဖြစ်သွားသေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကုက္ကုစ္စစိတ် ဖြစ်သေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဝန်တို မစ္ဆရိယစိတ်ဖြစ်သေးလား။ သောက ပရိဒေဝမီးဆိုတဲ့ အာရုံတွေနဲ့ ဒါတွေက တိုက်နိုင်တဲ့ အကြောင်းရှိတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ သမီးလေး စွဲတယ်။ သမီးလေးကို သူများရိုက်လိုက်တာ ကိုယ်က မြင်လိုက်တယ်။ မြင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်က အမြင်မရှင်းတော့ဘူး။ အမြင်မရှင်းရင် မနောမှာလည်း မရှင်းဘူး။ အပြင် သီလပျက်ရင် အတွင်းသီလလည်း ပျက်တယ်။ အပြင်သီလ အားကောင်းမှ အတွင်းသီလက ငြိမ်းတယ်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

ပြန်ကြမှာပဲ... ဦးပဉ္စင်းလည်း ပြန်ရမှာပဲ၊ ဒကာ ဒကာမတွေလည်း ပြန်ရမှာပဲ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေလည်း ပြန်ရမှာပဲနော်။ ခုနက ဘုရားဟောထားတဲ့ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ...၊ အာသဝေါတရားလေးပါးကို ပယ်ရင် အဲ... ခင်ဗျားတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်၊ ဤနိဗ္ဗာန်... ဒါတကယ်မှန်ပါတယ်ဗျာ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အေးတာ၊ အေးတဲ့ဓာတ်ခေါ်တယ်။ အစွဲဓာတ်မဟုတ်ဘူး။ စွဲတာက ကံ။ ဒီကံဟာ အင်မတန်မှ နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်။ အင်မတန် နုတယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီလိုတရားကြီးတွေကို... ခုနက ကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကို ပယ်ပါတယ်။ ကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကို ပယ်ပြီးတော့... အနုသယကိလေသာ၊ အဲ... အနုသယကိလေသာကြမ်းကိုလည်း ပယ်ရမယ်။ အဲ... အနုဆုံး မစ္စုမာရ်ဆိုတဲ့ တရားကိုလည်း ပယ်ရမယ်။ ဒါမှသာလျှင် ခင်ဗျားတို့ ပန်းတိုင်ကို... ခုနက နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်မြတ်ကြီးကို ရောက်မယ်။

ဉာဏ်က ကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကို ပယ်တယ်ဆိုတာ အဲခုနက ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ နစ္စ ဂီတ ဝါဒီတ စတာတွေကို ပယ်လိုက်တယ်။ အဲဒါ ကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကို ပယ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အနုသယကိလေသာဆိုတဲ့ သားအတွက်ပူသေးလား၊ သမီး အတွက်ပူသေးလား။ စီးပွားရေးအတွက် ပူသေးလား။ အဲဒါ မနောအပူလေး။

အနုသယအပူလေး။ အဲဒီလို အပူလေးတွေကို တဖြည်းဖြည်း ဝိပဿနာ တရားများနဲ့ အဲ... သူကနေပြီးတော့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမယ်နော်။

ဦးဇင်းကြီးက ဦးပဏ္ဍိတဟာ လူနာမည် မြမောင်။ အဲဒီတော့ မြမောင်ဘဝဟာ မသေခင် သူ့ရဲ့ဘဝတွေဟာ အင်မတန်ဆိုးပါတယ်။ ဒါ နောက်ကြောင်းပေါ့ဗျာ။ နောက်ကြောင်းဆိုတာ အတိတ်ပေါ့။ ဟိုဘဝ မဟုတ်သေးဘူး။ အဲ ခုနကလိုပဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ အဲဒါတွေဟာက သူ့အသိနဲ့ထင်တာတွေလုပ်၊ ထင်သလိုနေ၊ ထင်သလိုတွေစား။ ဒါဘာလဲ၊ မကောင်းတဲ့အာရုံနောက်ကို တကောက် ကောက် မနောလေးကပါပါတယ်။ အဲဒါဘာလဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပေါ့ဗျာနော်။ အဲဒါနဲ့သေသွားရင် အပါယ်လေးဘုံ ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေ ဟာ ဦးဇင်းကြီးသိလို့ ဒကာ ဒကာမများကို ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ ဦးဇင်းရဲ့ ခန္ဓာအသိတွေနဲ့ ပြောတာ။

အဲဒီတော့ စက္ခုအာရုံ၊ သောတအာရုံ၊ ဇိဝှါအာရုံ၊ ဃာနအာရုံ၊ ကာယအာရုံ၊ ဒါတွေ အနုသယလေး၊ ဒီအာရုံလေးပေါ်မှာ ငါ့ရဲ့ မနော လေးက ပါသေးသလား။ သာယာသေးသလား၊ မသာယာဘူးလား ကိုယ့် စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲဒီလို စိတ်ကလေး စစ်လိုက်တဲ့အခါ ငါအစွဲဥပါဒါန် ရှိသေးလား။

အဲဒီတော့ ဒီအစွဲတရားဟာ သံသရာကရွတ်ကွင်းလျှောက်လည်နေ တာပါနော်။ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝပေါ့။ ဒီတော့ ဒီလိုအစွဲတရားတွေကို မသတ်နိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ သဒ္ဓါတဲ့ ယုံကြည်မှုအသိ၊ အဲယုံကြည်မှု အသိ၊ ငါယုံကြည်ပြီကွာ။ ယုံရင် ဘာလုပ်မလဲ။ ငါ သီလရအောင်လုပ်ရမယ်။ သီလကောင်းရင် သီလ၊ ဝီရိယဆိုတဲ့ အဲဒါတွေကို နှလုံးသွင်းရမယ်။ ဝီရိယကောင်းမှ သီလကောင်းမယ်။ အဲဒီတော့ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ။ ဗျာပါဒစိတ်၊ ဝန်တိုမစ္ဆရိယစိတ်ရယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်ရယ်၊ ဒီစိတ်တွေက

တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ မပေါ်ပါဘူးဗျာ၊ မပေါ်ပါဘူး။ တရားသာထိုင်တယ်။ မနောက်က တောင်တွေးမြောက်တွေး။ အဲဒါဟာ တွေးတာကံ၊ အနုသယကံ မဖြစ်အောင် အဲခုနက ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်။ အဲဒီတော့ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို သဘောလေး မြင်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီရုပ်နဲ့နာမ်ကို မြင်လာတဲ့အခါမှာဆိုလို့ရှိရင် သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင် ဖြစ်လာမယ်။ သီလဆိုတာက လောဘနဲ့ ဒေါသခေါင်းပါးတာ။ သမာဓိဆိုတာက အနုသယစိတ်ကို လောကီရဲ့ အာရုံတွေကို သူကဖြတ်တောက်ထားတယ်။

အဲဒီတော့ လောကုတ္တရာအာရုံက အနတ္တအာရုံ။ အော်... ထိတာလည်း မမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ ဒါအနတ္တအာရုံခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ လောကီအကြောင်းတွေကို သွားစွဲရင် မနောက်ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒီကံကို ကိုယ်က သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ဒီဟာတွေကို သတ်မှသာလျှင် ဒီအကျင့်တရားတွေကို ရမှသာလျှင် ခင်းဗျားရဲ့ခုနက ပြောသလို ဉာဏ်ဘက်ကို ကူးသွားမယ်။ သီလက အခြေခံပါတယ်။

အဲဒီတော့ အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလ။ အပြင်သီလကတော့... ဥပမာ “သူများမနာလို ကိုယ့်မှာအကျိုးမရှိ” မစ္ဆရိယစိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်၊ ဝန်တိုမစ္ဆရိယစိတ်၊ ဒေါသစိတ်။ မြင်တာကိုးဗျ။ မြင်တော့ ဘေးကသူက ပစ္စည်းရှိလို့ ပေးလိုက်တယ်။ ဒါကို ဘေးကပူတယ်။ သူများကိုမနာလို ကိုယ်ကျိုးမရှိ။ အဲဒါ အပြင်သီလပျက်တယ်ဗျာ။ အတွင်းသီလမရှိလို့ အပြင်သီလပျက်တာပါ။ အတွင်းသီလသာရှိရင် အပြင် သီလမပျက်ဘူး။ အဲဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

သီလဆိုတာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ခေါင်းပါးရမယ်။ အဲဒီလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အာရုံနောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်နေတာနော်။ စက္ခုအာရုံနောက်လည်း လိုက်တယ်။ နားသောတအာရုံနောက်လည်း

လိုက်တယ်။ အာရုံငါးပါးနောက်ကို လိုက်တတ်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့
ဂနာက မငြိမ်ဘူး။ သူကျင့်ထားတဲ့ စရဏလည်း မရှိဘူး။ နည်းပါတယ်။
ဒါကြောင့်မို့လို့တရားထိုင်တဲ့အခါ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တချို့သဘောပေါက်
ကြပါတယ်။ တရားထိုင်တဲ့အခါ တွေးစိတ်သူ့မှာမလာဘူး။ တွေးစိတ်၊
လောကီအနုသယ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးတွေမလာဘူး။ အဲဒီလို
စိတ်ကလေးတွေမလာရင် အဲဒါ မနောလုံတယ်ဗျ။

အဲဒီတော့ မနောလုံရင် ငါဟာ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ
ဖြစ်ပြီ။ ဒါဖြင့် ရုပ်နဲ့နာမ် လက္ခဏာကြီးသုံးပါးကို ရှုမယ်။ သီလမဂ္ဂင်၊
သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်တွေဟာ အားကောင်းလာရင်... အဲဒီတော့
ရုပ်၏လက္ခဏာ၊ နာမ်၏လက္ခဏာ၊ ရုပ်၏အကျိုး၊ နာမ်၏အကြောင်း၊
အကျိုးနဲ့အကြောင်းစစ်တယ်။ အဲဒီလို စစ်တဲ့အခါ သီလကလည်း မှန်ရ
မယ်။ သမာဓိကလည်း မှန်ရမယ်။ ပညာကလည်း မှန်ရမယ်။ ဒီသုံးပါး
ကို ပြည့်စုံမှသာလျှင် အကျိုးအကြောင်း ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ခင်ဗျားတို့
ရှုလို့သဘောပေါက်လာလိမ့်မယ်။

အဲဒီတော့ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ရှုတာက ဉာဏ်၊ ခုနက သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာဆိုတာက အပါယ်ပိတ်တယ်။ အဲဒီတော့ အပါယ်ပိတ်တဲ့
ဝိပဿနာတရားအားထုတ်။ ခုနက သောတာပန်ရဲ့အဆင့်၊ သဒါဂါမ်ရဲ့
အဆင့်၊ အနာဂါမ်ရဲ့အဆင့်၊ ဒါတွေ အဆင့်ဆင့် ကူးသွားတာ။ အဲဒီဘဝ
က နေပြီးတော့ ဒကာ ဒကာမများ သိရပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျင့်တဲ့အခါ ဘာတွေသိလာလဲ။ ငါသည် အရင်တုန်း
က ငါထင်နေတာက ဘယ်လိုနေလဲ။ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးသင့်နေတယ်။
ကာယကံဒုစရိုက်တွေ၊ ဝစီကံဒုစရိုက်တွေ၊ မနောကံဒုစရိုက်တွေ၊ ဒီ
ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးကို ဒီနေ့ ငါအဓိဋ္ဌာန်ဝင်မယ်။ အဓိဋ္ဌာန် ၁၀ ရက်
ငါဝင်မယ်။ ဒုစရိုက်တွေ မကျူးလွန်အောင် ဗျာပါဒ၊ ဓိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အဘိစ္ဆာ

ကို ငါသတ်မယ်။ အဲဒီတော့ ငါတစ်ခုသော ဧကောဓမ္မော ဆိုတဲ့ အာရုံကို ငါမုန်းတော့မယ်ဆိုရင် အဲဒါ တရားထိုင်တာပျို့။ အဲလို တရားထိုင်တဲ့ အခါမှာ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါး ဗျာပါဒဒုစရိုက်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဒုစရိုက်၊ ဒီလို မနောကို ဝင်လေထွက်လေနဲ့ လိုက်တာနဲ့ ခုနက အပြင်သီလကလုံနေပါတယ်။ ဘာလို့ အပြင်သီလက လုံလဲ။ သူက လမ်းလည်း မလျှောက်ဘူး။ ဈေးလည်းမသွားဘူး။ သူများတွေနဲ့လည်း စကားမပြောဘူး။ ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ်နေပြီး တရားထိုင်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒါအပြင်သီလ သူ့မှာ စင်ကြယ်ပါတယ်။ အပြင်သီလစင်ကြယ်လာရင် အတွင်းသီလက ဗျာပါဒစိတ် ရှိသေးလား။ ကုက္ကုစ္စစိတ် ရှိသေးလား။ ဝိနိတိုမစ္ဆရိယစိတ်ရှိသေးလား။ ဒါတွေကို စစ်ရမယ်။

တရားစဉ်က ထွက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်အိမ်ပေါ်မှာ တစ်ခါတည်း ခြေထောက် က ပေကျံတာနဲ့နင်းရင် လျှာထိုးပျဉ်ခင်း အိမ်ပိုင်ရှင်က ဒေါသဖြစ်တာပဲပျို့။ အဲဒီတော့ ဒေါသဖြစ်ပြီး မကြိုက်ဘူး။ သူ့အိမ်ပေါ်မှာ သူယုယုယယထားတာ။ တက်တဲ့သူက ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းနဲ့ တက်လာတာကို ကိုယ်က လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ ဝန်တိုမစ္ဆရိယစိတ်ဖြစ်သွားတယ်။ တရားတော့ထိုင်တယ် အပြင်မှာဉာဏ်မပေါက်ပါဘူး။ ဒါကို မသတ်တတ်ဘူး။ ဉာဏ်ပေါက်မှ သတ်တတ်တယ်။ သတ်လို့ရတယ်။ နော် ဒါကြောင့်လို့ ဉာဏ်စခန်းလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ အပြင်သီလအတွင်း သီလဆိုတာက ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခုနကအတွင်းသီလတွေ အင်မတန် အားကောင်းမှ အပြင်သီလရဲ့ သဘောကို သိပါတယ်။ အဲဒီတော့ အပြင်သီလစင်ကြယ် လာတော့ အတွင်းသီလကလည်း စင်ကြယ်ပါတယ်။ ဒါက အပယ်ပိတ် မယ့် စခန်းတွေပါနော်။ ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ် လုပ်ကြတယ်။ အဲ လုပ်တော့ လုပ်တာပဲဗျ။ အဲ လုပ်ကြတာပဲ။ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာ

ကုသိုလ်၊ မှန်တာပေါ့။ တကယ်စိတ်ကိုစစ်ရတော့မယ်။

ဒီစိတ်ကလေး၊ တကယ် နိဗ္ဗာန်ရောက်တော့လည်း စိတ်ပဲ။ အပါယ်လေးဘုံသွားတာလည်း စိတ်ပဲ။ လူ့ကိုသွားတာလည်း စိတ်ပဲ သူက။ အဲ စိတ်ကလေး၊ ဘဝင်စိတ်ကလေး အဲဒီဘဝင်စိတ်ကလေးဟာ... ဥပမာပြောကြမယ်ဆိုရင် စိတ်လို့ဒီမှာတင်စားရပါတယ်။ အမှန်ကတော့ ပြောကြမယ်ဆိုရင် အဲ ခုနက ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန်တော့မတတ်ဘူး။ ခုတော့ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ်၊ ထိစိတ်၊ အဲဒီတော့ ခုနက ခန္ဓာအသိနဲ့ ပြောရရင် ၊ သတ္တာ သမ္မတိ၊ ရတနာသုံးတန် ကံကံ၏ အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူခြင်းတို့လည်း ဒုလ္လဘော၊ ခဲရင်းစွာ ရရပေ၏။ ဘာလဲ စိတ်လို့မပြောတော့ဘူးနော်၊ ကံ။ အဲဒီဘက်ကျတော့လည်း လှည့်ပြောမယ်။

ကဲ အဲဒီကဲလေးဟာ ဘဝပေါင်းမြောက်များစွာက သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းနဲ့ သူဟာတွေ့ကြုံပြီးတော့ လှူခဲ့ရတန်းခဲ့ရပြီး တော့လာတဲ့ကံ၊ ဒါ သမ္မာကံခေါ်တယ်။ ကံဆိုတာ အစွဲတရားနော်။ ဗမာလိုပြန်ရင် အဆွဲတရား။ ဒီကဲလေးနဲ့ ဘာလဲဆိုတော့ ဟော- ဝိညာဉ် ခင်ဗျားရဲ့ဝိညာဉ်။ ကံနဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ပေါင်းထားတာ။ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း မရောက်သေးဘူး။ အဲဒီတော့ မင်းသည် အင်မတန်ထူးမြတ်တဲ့ ကံရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ကံထူးကံမြတ်ရတဲ့ မနုဿဝဘာဝေါ ဒုလ္လဘောဆိုတဲ့ ဟော လူ့ဘုံမှာတော့ သာသနာတွေ ပွင့်နေတယ်ဟေ့၊ မင်းသွားကြဆိုတော့ ကံဟာ ကောင်းတဲ့ ကံလေးနဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ ပေါင်းလာရတယ်ဗျို့။

အဲတော့ ဦးဇင်းဟာ စာမတတ်ဘူး၊ ဥပမာလေးပြောတာ၊ ဦးဇင်း အသိပြောတာ။ အဲ ဝိညာဉ်နဲ့ ပေါင်းလာတဲ့အခါကျတော့ အော် ငါ့အဖေ ငါ့အမေ ဝိညာဉ်ထဲ ဝင်ရတော့မယ်။ ဒီသဘောလေး ပြောတာနော်။ ဟိုတုန်းက မသိဘူး။ အဲဒီတော့ ဝိညာဉ်လေးဟာ မိဘနှစ်ပါးထဲ အဲ

ခုနက အဖေအမေနဲ့ ဝင်တာ။ အဲဒီ အဖေအမေဟာ ကမ္ဘာသဝနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်အိမ်ခေါ်တယ်ဗျို့။ ဒါ သဘောလေး ခင်ဗျားတို့ချဲ့သာ ယူလိုက်ပေတော့။

အဲဒီတော့ ကမ္ဘာသဝနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ အိမ်၊ ဦးဇင်းက လာတာလည်းကံ၊ အဲဒီကံလေးဟာ ဝင်ကစွပ်လေးဟာ အဲဒီ ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ ဗိုက်ထဲကို သွားဝင်ရတယ်။ ကံကိုးဗျို့။ သူက ကံနဲ့လာရတာ။ ကောင်းတဲ့ကံနဲ့ လာရတာ။ အဲဒီတော့ မနုဿတဘာဝေါ ဒုလ္လဘော၊ ခွေးလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ကြောင်လည်းမဖြစ်ဘူး၊ မိစ္ဆာကံမဟုတ်ဘူးနော်။ သမ္မာကံ ဝိညာဉ်လေးနဲ့ သမ္မာကံ တွဲပြီးလိုက်တော့ အဲခုနက ဒေါ်အုန်းမေ ဗိုက်ထဲဝင်ပြီးတော့ ပဋိသန္ဓေနေတည်ပြီး မွေးလာတာ၊ ပေါက်လာတာဖြစ်လေတော့ အမိနဲ့အဖေ၊ အဲ... ကာမာသဝ ဆိုတဲ့ အိမ်ကြီး ဆောက်တော့တာပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ ကာမာသဝဆောက်လုပ်ထားတဲ့ မြမောင်ကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်းကြီးလာတော့...၊ အာရုံ ၆ ပါးဟာ၊ ကိလေသာ အာရုံအဝိဇ္ဇာဖုံးအုပ်ထားလိုက်တယ်။

အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ ကိလေသာ အိမ်ကြီးက သူ့အုပ်ထားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ကံကလေးက ကံပဲရှိတယ်။ ဘယ်နှယ်မှ မလုပ်တတ်ဘူး။ အဲဒီကံဟာ ဘယ်နှယ်မှမလုပ်ဘူး။ ဝိညာဉ်ကလေးကလည်း ဘယ်နှယ်မှ မလုပ်ဘူး။ အဲဒီနောက် ကြီးလာတဲ့အခါကျတော့...။ အဲဒါ အတိတ်က ပါလာ တဲ့ကံက ကောင်းတဲ့ကံ။ အဲ ခုနက ကိလေသာနဲ့ အုပ်ဆိုင်ထားလိုက်တော့ အာ အဲဒီဝိညာဉ်လေးဟာ ဘယ်နှယ်မှ မလုပ်တတ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ အဲဒီကိလေသာအိမ်ကြီးထဲ ဝင်ရတဲ့အခါကျတော့ အဲ တဖြည်းဖြည်းကြီးလာတယ်။ ဟော သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ အစွဲတရား ဒါတွေဖြစ်လာတယ်ဗျို့။

ကိလေသာနဲ့လုပ်ထားတဲ့ တဏှာက ကပ်နေတယ်။ အဲဒီတဏှာနဲ့

ကိလေသာ ဒီနှစ်ခုက ချယ်လှယ်လုပ်နေတာ။ ချယ်လှယ်လုပ်နေတော့ တစ်နေ့သောအခါ ကောင်းမှန်းလည်းမသိ၊ မကောင်းမှန်းလည်း မသိ၊ ထင်တာလုပ် ထင်တာစား၊ ကြီးတဲ့ ကိလေသာနဲ့ တဏှာဆောက်လုပ်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်လေးဟာ အဲဒီထဲ ဝင်နေရတယ်။ တစ်နေ့သောအခါ အသက် (၅၀)၊ (၆၀) အရွယ်နီးပါးကျတော့ ထမင်းငတ်တယ်။ လောကီကို အားကိုးစရာမရှိဘူး။ ဒီလောက် လောကီဟာ ပျော်ဖို့ကောင်းတဲ့ဟာကြီးဗျာ၊ သိပ်ပျော်ဖို့ကောင်းတဲ့ လောကီမှာ အဲဒီတော့မှ ထမင်းငတ်၊ ဟင်းငတ်၊ ဘာမှမစားရဘူး။ စာမတတ်ပေမတတ်နဲ့ ဘာမှလည်း မလုပ်တတ်ဘူး ဖြစ်လာတယ်။

သဲအင်း၊ ဇွဲတင်း၊ အမြဲလင်း၊ အဲဒီတော့ တရားဘက်မှာ ယိမ်းလာတယ်။ လူက လက်တွေ့ခံစားနေရတယ်။ မက်တာကိုးဗျ။ အဲ သွားတဲ့ အခါကျတော့... သူတရားတွေဘာတွေ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့... အာကျင့်နေတာပဲ။ သဘောလေး သူကလာတယ်။ အော်.. အရင်လို မဟုတ်တော့ပါလား။ ငါလည်း လူတွေနဲ့လည်း မနေတော့ပါလား။ အဲဒီတော့ လူတွေနဲ့လည်း စကားမပြောတော့ပါလား။ ငါ့ဟာငါ တဲကျောင်းလေးနဲ့ တခါးပိတ်ချနေပါလား။ အဲဒါစဉ်းစားတယ်။ အဲဒီတော့ အရင်လိုမဟုတ်တော့ပါလား။ မလိမ်ပါလား၊ မညာပါလား၊ မခိုးပါလား၊ မလုပါလား၊ ဖဲဝိုင်းမသွားပါလား။ ရှိတာနဲ့ ကျဘမ်းစားနေပါလား။

အော်... သစ္စာမှန်လာတယ်။ အနေအထိုင်မှန်လာပြီ။ အဲဒီ မနောက်ကလည်း မှန်နေပြီ။ ဒါတွေကြည့်ပါ။ အဲလိုဖြစ်လာတဲ့အခါ ကျတော့ သူမသိသေးဘူး။ ဒါ သူ့မှာသီလဖြစ်နေပြီ။ အပြင်သီလလည်း စင်ကြယ်နေပြီ။ အတွင်းသီလလည်း အဲဒီကနေပြီးတော့ တက်တက်သွားတဲ့အခါမှာ အော် ရုပ်လက္ခဏာ၊ နာမ်လက္ခဏာ၊ အကျိုးနဲ့ အကြောင်း၊ အဲဒီတော့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားဟာလည်း ရုပ်က အကျိုးတရား၊ အဲဒီ

အကျိုးတရား၊ အဲဒီအကျိုးတရားကြီးဟာ သူကနေပြီးတော့ ဖောက်ပြန်လိုက်တာ။ ဓာတ် လေးပါးဟာ ဘုရား ဘုရား တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်နဲ့ ရှုနေတာ ရှုနေတာပဲ။ ဟိုလူတွေ မေးလိုက်၊ ဒီလူတွေမေးလိုက်၊ ဟိုဘုန်းကြီးမေးလိုက်၊ ဓာတ်တွေ အဲဒီ ဓာတ်တွေဟာ သူသဘော သူသဘာဝသဘောနဲ့ပေါ်လာတဲ့ ဓာတ်တွေ။ ဒါ ခင်ဗျားတို့ သစ္စာနဲ့ ပြန်ဟောတာ။ အဲဒီတော့ ဓာတ်တွေလည်း တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်လည်းလာ ရော၊ သူ့အလိုအလျောက် ငြိမ်လာတယ်။ အဲဒီဓာတ်တွေလည်း ငြိမ်ရော အဲ ခုနက ဓာတ်ကိုမှီတင်းနေတဲ့ သညာ သင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့အကောင်တွေဟာ အဲကောင်တွေဟာ မရှိတော့ဘူးဗျာ။ ဓာတ်ငြိမ်သွားတာကိုးဗျ။ မမှတ် တော့ဘူး၊ မစွဲတော့ဘူး၊ ဘာရယ်ညာရယ် မလုပ်တော့ဘူး။ ငြိမ်သွားတာ မှတ်စရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ စွဲစရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ ဟာ ဟာ ဘုရား ဘုရား၊ ဒီတော့မှ ဟာ ဘုရား ဘုရား။ ငါ့ရုပ် ငါ့နာမ် မဟုတ်တော့ပါလား ဆိုတာကို မိဘရဲ့ ကိလေသာရဲ့ ရုပ်တရား မိဘရဲ့ဟာတွေပါလား။ တဏှာနဲ့ ကိလေသာ။ မအေနဲ့ ဖအေ။ အဲဒါ ကိလေသာ ငါအခုထွက်လာပြီ။ ဝိညာဉ်နဲ့။ အဲဒီတော့မှ ဒီတရားကို သစ္စာနဲ့ ဟောပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဦးဇင်းကြီးလည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဒါနနဲ့ လှူလို့ အပါယ်ပိတ် ဆိုရင်ပဲ ဦးဇင်းလည်း ဒါနအလှူ တော့ လှူမှာပေါ့ဗျာ နော်။ အဲဒီတော့ ဒါနက အထောက်အပံ့ခေါ်တယ်။ သီလရဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလို သီလမျိုးကို ဘယ်လိုလုပ် ယူရသလဲ။ အပြင်မှာ အထူးအားဖြင့် သမုတိသစ္စာထားရမယ်။ ကိုယ့်လင် သားအပေါ်မှာ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့၊ ကိုယ့်သားလေးအပေါ်မှာ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့။ ကိုယ့်အိမ်ကို အလှူခံလာရင် ကိုယ်စိတ်မခိုင်သေးရင် တံခါး ပိတ်ထားလိုက်၊ ဖွင့်မထားနဲ့။ လာမှာပဲ။ အိမ်ရှင်ရှိရင် ဧည့်သည်လာမှာပဲ။

အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် စိတ်က မတုန်လှုပ်နဲ့။ အပြင်မှာ မြင်လိုက်တာနဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ အစားအသောက်နဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ အခြေအရံနဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ့်မှာပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းနဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ အဲဒီပစ္စည်းက မလှုပ်နဲ့ဗျို့။ ဇွန်းကအစ စွဲနေတာ၊ ဇွန်းနဲ့ စကားများတတ်တယ်။ ဒန်အိုးနဲ့ စကားများတတ်တယ်။ ဒါတွေက မစွဲပါနဲ့။ အဲဒါတွေကို ဥပေက္ခာ။ ပါရမီ (၁၀) ပါးမှ နောက်ဆုံးမစွဲပါနဲ့တဲ့ နော်။ ဘုရားက ဆုံးမတယ်။

အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မှ ဉာဏ်ပေါက်မယ်။ ဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ အတွင်း ဉာဏ်၊ အပြင်ကကံခေါ်တယ်။ ကံက ဘာဖြစ်လို့လဲ။ အဲ ခင်ဗျားတို့ မနောကမှ မသတ်တော့ အာရုံနောက်၊ အဲ မနောကံက ပါကုန်ရော။ အဲပါတော့ ဒါတွေဖြစ်ကုန်ရောနော်။ အာရုံ (၅) ပါးထဲ မနောက လုပ်မှ မလုပ်တတ်တာကို အဲ မနောက ဉာဏ်ဖြစ်ရမယ့်အပြင် အာရုံက ကံဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီကံကို ဉာဏ်က မစွဲဘူးဗျို့။ သဘောလေး အဲဒါ သစ္စာ ပြောလိုက်တာနော်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ ဒကာ၊ ဒကာမ အခု လာပြီးတော့ နာကြားတဲ့ ပရိတ်သတ်ထဲ ဆရာတော်တွေ အဲ ခုနက သီလရှင်အားလုံး ဒီတရားဟာ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်။ စိတ် အလုပ်ပါ၊ စိတ်အလုပ်က သိပ်အရေးကြီး ပါတယ်နော်။ နေတတ်ဖို့ လိုတယ်၊ စားတတ်ဖို့လိုတယ်၊ သွားတတ် ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီအာရုံနောက်ကို ငါ့စိတ်ပါသေးသလား၊ အကြား အာရုံမှာ ငါ့စိတ်ကလေးက မကောင်း တာတွေဖြစ်သေးလား၊ ကောင်းတာတွေ ဖြစ်သေးသလား၊ အမြင်အာရုံမှာ ငါ့စိတ်ကလေးက ကောင်းတာတွေ ဖြစ်သေးလား၊ မကောင်းတာတွေ ဖြစ်သေးလား စိတ်ကို စစ်ရမယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်စစ်တဲ့အခါမှာ ဝိပဿနာနဲ့ စစ်မှသာလျှင် ခင်ဗျားသိမယ်။

ဝိပဿနာ ကျင့်တဲ့အခါမှာ ဗျာပါဒစိတ်၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ် ပါလာနေပြီနော်။ အဲဒီတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ဗျာပါဒလည်း မပေါ်ဘူး၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြလည်း မပေါ်ဘူး၊ သဝန်တို့ မိစ္ဆာလည်းမပေါ်ဘူး၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်လည်းမပေါ်ဘူး၊ ဒီလိုစိတ်မျိုးတွေ မပေါ်ရင် အပြင်မှာ အဲဒီလိုနေရမယ်။ အော် မြင်တာလည်း အာရုံနောက်ကို ငါမနောက မပါဘူး၊ ကြားတဲ့အာရုံနောက်ကိုလည်း မနောက မပါဘူး၊ အဲဒီတော့ ဒီလိုစိတ်ကလေးတွေ ကျင့်မှသာလျှင် ခင်ဗျား ဟာ သီလမဂ္ဂင်လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒါမဂ္ဂင်နဲ့တိုက်တဲ့ အဲဒီတော့အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလရှိတယ်။ အပြင်သီလက ကံသီလပျို့။ ကံလည်း ကောင်းတဲ့ ကံ သမ္မာကံ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သမုတိသစ္စာ။ သမုတိသစ္စာနဲ့ သမ္မာနဲ့ကို တစ်ထပ်ထဲ ဖြစ်နေရမယ်။

အဲဒီလိုအပြင်မှာ ယဉ်ကျေးမှ နှလုံးသားက သမ္မာဖြစ်မှ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ ကဲ ကံတော့ကံပဲ ဒါပေမယ့် ယဉ်ကျေးတယ်၊ သိမ်မွေ့တယ် အဲဒီအပြင်သီလတွေမှန်မှသာလျှင် အတွင်းသီလဟာ ဖြစ်လာမယ်၊ အဲအတွင်းမှာဉာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အပြင်သီလရဲ့ကံတွေကို သဘောပေါက်သွားတယ်။ ဒီသဘောပဲနော် အဲဒီတော့ အတွင်းမှာက သူက ဉာဏ်ဖြစ်နေတာကို ကံထားတော့ ဆဲတာပေါ့၊ တိုင်းတာပေါ့၊ ဆိုတာပေါ့၊ ထကတာပေါ့ သူလုပ်ချင်တာလုပ်။ သူကအထဲတည်းမှာ ဉာဏ်ဖြစ်နေတာကိုက ဒီဘုန်းကြီးဆဲလိုက်တာဟဲ့၊ တိုင်းလိုက်တာဟဲ့၊ ဟိုဒကာမကြီးလုပ်လေ ခိုင်းလိုခိုင်း ဟိုဟာလေး လုပ်လိုလုပ် ခင်ဗျား တို့ကို တရားပေးလား၊ အဲဒီတော့ ပညတ်နဲ့ပရမတ် နှစ်ခုရှိတယ်။ စာကမတတ်ဘူး၊ စာမတတ်တော့ ဆဲလိုက်တာ တိုင်းလိုက်တာ၊ ဒီလို သာဆိုရင် ဦးပဏ္ဍိတ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်မပေါက်ရင်၊ ဒီတရား နိမ့်ကျမယ်

တက်သထက် တက်သွားမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကျသွားမယ်။ အေး ငါလုပ်သလို မလုပ်နဲ့၊ ငါစားသလိုမစားနဲ့၊ ငါနေသလိုမနေနဲ့။

အဲဒီတော့ ပညတ်တွေ မင်းတို့စွဲရောလား ပညတ်တွေစွဲပါလား၊ မြင်တယ် အာရုံပညတ်၊ ကြားတယ် အာရုံပညတ်၊ အသံပညတ်နဲ့ သညာလိမ်ထားလိုက်တာ၊ ဒါကြောင့်မို့ ဒီမှာဉာဏ်က ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်ရှိပြီ ငါကတော့ ဉာဏ်ပေါက်နေပြီ မပြောရုံတမယ်ဘဲ၊ ဒါအတွင်းတရားကို ပြောတာပါ။ ခုနက အတွင်းတရားကဘာလဲ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့်တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဘဝ၊ ဒီအစွဲတွေကို မသတ်ရင် ဒီအစွဲဟာ ဉာဏ်မနေမှာ ခိုအောင်းမှသာ သဘောပေါက်တာ၊ ကိုယ်က ကိုယ့်နေရာပေး ကိုယ့်နေရာလေး ယူထား၊ သီလအသိကလေးဖြစ်အောင် လုပ်ထား၊ ဒီသီလကို အကြောင်း ပါလာလျှင် အပြင်သီလ အတွင်းသီလ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ မတွင်းသီလ မှန်မယ်၊ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် အတွင်းသီလလည်း မမှန်ဘူး။ အဲဒါ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ဒီဟာလေးကို ကိုယ်က လုပ်ရ မယ်နော်၊ ဗျာပါဒစိတ်ကလေး ရှိသေးသလား၊ ဝန်တိုစိတ်ကလေး ရှိသေးသလား၊ ဒါတွေကို ကိုယ့်စိတ်စစ်ရမယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်စိတ်ကို စစ်တတ်မှသာလျှင် ခင်ဗျားရဲ့သီလ၊ သမုတိသစ္စာလည်းမှန်တယ်၊ သမ္မာလည်းမှန်တယ်၊ အဲ့ဒါသီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ သီလရသွားရင် ခင်ဗျားအပါယ်လွတ်ပြီ။

အဲ ခုနကဦးဇင်းရဲ့ ပါရမီကို ခင်ဗျားတို့ လာဖြည့်တယ်၊ ဒီပါရမီကလဲ ခုနကပြောသလိုပေါ့ အမတန်မှ ခင်ဗျားတို့ သိပါလိမ့် မယ်နော်။ ကိုယ့်ရဲ့ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်၊ စေတနာဆိုတာ မနော၊ အဲဒီ မနောလေးမှန်ဖို့လိုတယ်၊ အဲဒီတော့ စေတနာလေးက ပြောင်းတယ်။ သူ့အပေါ်မှာ စေတနာရှိတယ်၊ ဟိုလူအပေါ်မှာ မရှိဘူး၊ ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ သီလပျက်နေပြီ၊ သီလပျက်နေပြီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ သွားပြီ

ပေါ့ဗျာ။ ဒီနေ့ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆဲပြတယ်၊ တိုင်းပြတယ်၊ ဆိုပြတယ် ဘယ်ဘုန်းကြီးမှ မလုပ်ပါဘူးနော်၊ ဒါတွေပြောလာတယ်၊ အတွင်းမှာဉာဏ် အပြင်မှာကံခေါ်တယ်။

အဲ ဉာဏ်သမားက အဲဒီကံကို ကြိယာနဲ့ သုံးသွားတာ၊ ဒါသစ္စာတွေနဲ့လုပ်သွားတာ၊ အဲဒီတော့ ခုနက ဝိနည်း (၂၂၇) သွယ်က အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတက ညစာတွေ စားနေလိုက်၊ နေ့စာတွေ စားနေလိုက်၊ ကလိုက် ခုန်လိုက်၊ ဟိုဒကာမနို့ကိုင်လိုက်၊ ဟိုခေါင်းကိုင်လိုက် ဟော ဝိနည်းသမား သီလသမားက မမြင်တော့ဘူးဗျို့၊ မမြင်တော့ဘူးနော်။ အဲ ခုနက သမာဓိသမားကလည်း မမြင်တော့ဘူးဗျို့၊ သမာဓိသမားကတော့ ဝိဇ္ဇာပေါ့ဗျာ။ ဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဦးဇင်း ပြောပြပါမယ်။ ဒါ ဆရာတော်ပြော လို့ ဦးဇင်းပြောတာနော်။ ဒါက သစ္စာနဲ့ ပြောတာပါ။ ခင်းဗျားတို့ တရားဧကန် ရထားသူက တရားကို နှလုံးသွင်းကြပါလို့ ဦးဇင်းကနေ ပြီးတော့ သစ္စာနဲ့ ပြန်ပြောပါတယ်။ ဦးဇင်း ရန်ကုန်သွားတယ်။ သွားတဲ့ အခါကျတော့ ရန်ကုန်ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဆရာတော် ချောင်းဝ ဆရာတော်ကြီးဆီ ရောက်လာတယ်။ ဘုရားမြန်မြန်တည်လိုက်။ အဲဒါကို ဦးဝမ်သိန်းကလည်း... အရှင်ဘုရား တဲ့၊ ရန်ကုန်တော့ ရောက်ပြီတဲ့၊ ဆရာတော်ချောင်းဝကျောင်းရဲ့ လမ်းတော့ရောက်လာပြီတဲ့။ ဝင်အုံး မလားတဲ့။ အာ ဝင်လေဗျာတဲ့။ ဒီတော့ဝင်ရော၊ ဆရာတော်က ဘာပြောလဲ ဆိုတော့ ဟေ့ ဒကာတွေ မင်းတို့ဘုရား မြန်မြန်တည်လိုက်။ ဟော ဦးဇင်က သိပြီဗျို့။ ကိုယ့်အပြစ်ကို သိတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်ဘာမှမပြော ဘူး။ ခေါင်းလေးစိုက်ပြီးတော့ ကဲ ဒကာကြီး သွားကြမယ်လို့၊ အဲဒီ တော့ သွားကြတယ်။ ပုဇွန်တောင်သွားပြီးတော့၊ ဒကာကြီးလည်းမသိပါဘူး။ ဦးဇင်းလည်း မပြောပါဘူး။ အဲလိုနဲ့ ဦးဇင်းလုပ်တာတွေလည်း ဒကာကြီးတွေ မသိပါဘူး။ ဦးဇင်းလည်း

မပြောပါဘူး။ အဲတော့ နေရင်းနဲ့ သုံးလေးရက်လောက်ကြာတော့ ဦးဇင်းသွားပြီး ဦးဇင်းမနောနဲ့ လျှောက်တယ်။

ဆရာတော်၊ အဲဒီချောင်းဝဆရာတော်၊ တပည့်တော်ဘုရားလို့ လမ်းပေါ်က ကျောက်ခဲလည်းကောက်ရပါတယ် ဘုရားလို့ ချောင်းထဲက ကျောက်ခဲလည်း ကောက်ရပါတယ်ဘုရားလို့။ တပည့်တော် စိတ်စစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဟာ ငါ့ရဲ့ အရိယာဆရာတော်ကြီးပဲ၊ ဒကာကြီး အဲဒါ မနောနဲ့ လျှောက်လိုက်တယ်။

ဝိဇ္ဇာသိတာ၊ ဦးဇင်းလုပ်တာ ဒီမှာလုပ်တာ၊ သီလသမားက မသိဘူး။ သဘောပေါက်ပြီလား။ သီလသမားက မသိနိုင်ဘူးတဲ့၊ ဝိဇ္ဇာသမားကတော့ ဝိဇ္ဇာကြီးတွေကတော့ အကြားအမြင်ရတာပေါ့။ သိတာပေါ့။ အဲ ကိုယ်ကလည်း အစက နားမလည်ဘူးဗျ။ ဒါတွေကို ကိုယ်ကလည်း လုပ်မိခဲ့တယ်။ ဝန်ခံတယ်။ ဝန်ခံခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်က ပါတယ် မပါတယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတအကြောင်း၊ အဲဒီတော့ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီ နေရာမှာ ဘူမိနက်သန်မှန်တယ်။

အခုနက ဟိုမနေ့က၊ အဲဆရာလေး၊ အဲ ဘယ်ကဆရာလေးလဲ ဆိုတော့ ကျောင်းဆရာလေး။ သွေးလျှံတယ်၊ သွေးအန်တယ်။ သူတို့ လာပြီးတော့ ဦးဇင်းတို့ဆီ အားကိုးကြပါတယ်။ အေး နေကြ ဒီမှာ လေး ငါးရှစ်ရက် သူတို့ သွေးအန်တယ်၊ သွေးလျှံတယ် ဆိုတော့ ကလေးက ပျော့နေတယ်။ ဦးဇင်းက ဝါးကျောင်းမှာနေတယ် ဆိုတော့ ဘာမှမရှိဘူးလေ။ မေတ္တာလေးရှိတယ်။ လက်ဖက်ခြောက်ရှိတယ်။ ရေလေးရှိတယ်။ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် နေကောင်းလာတော့ အဲဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးဆီမှာ၊ သောင်ပင်ကြီး ဆရာတော်ကြီး ဆီမှာ ဒေါက်တာတစ်ယောက် အမြဲတမ်း ဆေးလာလာရက်ပတ်ထိုးပေးတဲ့ အခါကျတော့၊ ဒေါက်တာကြီးက အဲဝါးကျောင်းရဲ့ ကလေးမလေးရဲ့

အကြောင်းကို စုံလင်စွာနဲ့ သွားမေးတယ်။ မေးတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျား၊ သွေးလျှံတယ် သွေးအန်တယ်။ အခုတော့ အန်သေးလား။ မအန်တော့ဘူးတဲ့။ အပြင်မှာတော့ အန်ပါတယ်။ လျှံလည်းလျှံပါတယ်။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျား နောက်ဖေးသွားတဲ့အခါကျရင် ဘယ်လိုအရောင်မျိုးလဲ၊ မည်းမည်းတွေပဲလာပါတယ်။ အဲဒီ ဒေါက်တာဆရာကြီးက သွေးကြောပေါက်လို့ပဲ ဝမ်းဘက်လှည့်ဆင်းတာပဲ၊ မည်သွားတာပဲ။ ပုသိမ် ဆေးရုံသွားပါ။ အဲဒီတော့ ပုသိမ်ဆေးရုံပို့တဲ့အခါကျတော့...။ ကျွန်တော်လည်း ကုဖို့မလွယ်ဘူး။ ဆေးရုံ မြန်မြန်သွားပါတဲ့။ ဆရာကြီးက အကူအညီပေးပါ။ ပေးတဲ့အခါကျတော့ သွားမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က ဦးဇင်းကို လာတိုင်ပင်တယ်။ အရှင်ဘုရားတဲ့ သွားရမလားတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဆန္ဒပဲလို့၊ သွားရင် သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဗျား။ ဦးဇင်းက ဒါတော့ ပြောတယ်။ သူတို့စဉ်းစားတယ်။ အဲစဉ်းစားတဲ့အခါကျတော့ စဉ်းစာရင်းမသွားတော့ဘူးဗျို့။ မသွားတော့ဟော နေကောင်းလာတယ်။ ဒေါက်တာတောင်မှ မျက်စိလည်နေတယ်။

ဒါ ဥပမာပြောတာ။ ဒါတောင်မက အဆန်းအပြားတွေလည်း ပျောက်ကုန်တယ်။ ဒါတွေက ကံတရားပါ။ လောကီအကြောင်းတွေပါ။ လောကုတ္တရာမှန်တော့ လောကီမှာ ထူးပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီရဲ့ ဘူမိနက်သန် အင်မတန် ထူးပါတယ်။ သွေးတစ်စက် မကျရပါဘူး။ ဒီလိုပြောထားတယ်နော်ခင်ဗျား။ အပြင်ဘက်က ဖြစ်တာကတော့ ဦးဇင်းလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ဒီအတွင်းထဲမှာကို ပြောတာပါနော်။ ဒီနေရာတွေ သိပ်ပြီးတော့ ထူးပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ခင်ဗျားတို့ကို ဦးဇင်းဟာ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ပေမဲ့ စိတ်နှလုံးဟာ ဦးဇင်းကြီး တည်ကြည်အောင်၊ သစ္စာရှိအောင် အဲဒီတော့ မယိမ်းမယိုင်ဘဲနဲ့ ဦးပဏ္ဍိတကလည်း အဲ သူက မသေခင်

ခင်ဗျားတို့ တရားစစ် တရားမှန်တွေကို ရအောင်လုပ်ဖို့က ခင်ဗျားတို့ တာဝန်။ စိတ်တွေပြောင်းကြပါ။ ဗျာပါဒစိတ်တွေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်တွေ၊ အဘိစ္ဆာစိတ်တွေ၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်တွေ၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်တွေယူပါစေ၊ ယူသွားပါစေ၊ မနုဗျောပါနဲ့။ အဲ... လိုတာတွေကို ဦးဇင်းဖြည့်ပေးပါမယ်နော်။ ဒါတွေကို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခွန်းကြီးခွန်းငယ် ရန်တွေဖြစ်ကြမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ နစ်သည်ထက်နစ်သွားလိမ့်မယ်နော်။

အင်မတန်မှ ဒီသာသနာက ထူးပါတယ်။ စာလည်းမတတ် ပေလည်း မတတ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ အော် ငါသည် ငါဟာ အရင်က သမ္ဗန် ခတ်ခဲ့ရတယ်၊ ရေထမ်းခဲ့ရတယ်။ ငါဒုက္ခအမျိုးမျိုး၊ ငါစွဲလို့ရောက်ခဲ့ရပါသလား။ ဒီအစွဲတရားဟာ ငါသံသရာတစ်လျှောက်လုံး ကရွတ်ကွင်းလျှောက်ပြီးလာတာ။ အာရုံငါးပါးက မလွတ်လို့ မနောက်တွေ ဖြစ်နေပါသလား။ သမုတိသစ္စာမှာလည်း ငါအလွန်စွဲပါလား။ အတိတ်ရဲ့ကံကလည်း မပယ်နိုင်ပါလား ဆိုပြီးတော့ အဲဒီအစွဲပါဒါန်တွေကို သိလာတဲ့ အတွက်ကြောင့် သိုက်တွေကလည်းလှူ၊ ဓာတ်တွေကလည်းလှူ၊ နတ်တွေကလည်းလှူ၊ ဒီလှူလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမများဟာ အလိုအလျောက် အဲ ခင်ဗျားတို့ မြို့ထဲကို မထွက်ကြနဲ့ဟဲ့ ဆွမ်းမခံကြနဲ့ဟဲ့ လိုတာရှိ ပြော။ ဆေးမရှိ ဆေး၊ ဦးဇင်းကြီးက ခင်ဗျားတို့လာတဲ့အခါ ဖယောင်းတိုင်လို ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်လို အမွှေးတိုင်။ လိုလေသေးမရှိဘူးဗျနော်။ မေးကြည့်ပါ။ ဒါလည်း တရားကို နတ်စောင့်ပါတယ်။

ဦးပဏ္ဍိတာ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ပေမယ့် သူ့ရဲ့အသိကလေးက နှလုံးသွင်းထားတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အကဲခတ်လို့ရပါတယ်။ အစတုန်းက ဒီလူကြီးက လူရှုပ်ကြီး၊ ကောင်းတဲ့လူကြီးမဟုတ်ဘူး။ အခု ဒီလူကြီး ဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စာတတ်ပေတတ် အသိတွေ

မှန်ဖို့ လိုပါတယ်နော်။

ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်မနောဟာ စေတနာမပျက်ပါနဲ့၊ အယုတ်အလတ် မရွေးနဲ့။ ညီလေးတွေ ညီမလေးတွေ လာတယ်၊ လာအားကိုးတယ်။ စားစရာမရှိ ချကျွေးလိုက်။ ဝှက်မထားနဲ့။ အဲဒီလို အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်တယ်ဆိုတာတွေ စေတနာတွေက မှန်ကုန်ပြီလေ။ အား အပြင်မှာ အယုတ်အလတ် မရွေးတော့ဘူး။ အယုတ်အလတ်မရွေးရင် မနောဓမ္မရုံကလည်း ကြည်နေလို့ အဲတရားပါပဲ။ အဲဒီတော့ အပြင်မှာ ငါ့ပစ္စည်း ငါ့ဥစ္စာ ငါ့အိုး ငါ့ဟာလို စေတနာ ပျက်ရင် မနောစိတ်ကလည်း ပျက်လာပါပြီနော်။ အဲဒါလေးကို အကဲခတ်ပြီး ကျင့်ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။

သီလမဂ္ဂင်အခြေခံပြီးတော့၊ သဒ္ဓါ ဆိုတာယုံကြည်ရမယ်။ ဒီတရားတွေကို ယုံကြည်ရင် ဝီရိယထူထောင်ရမယ်။ ဝီရိယအားကောင်းလာရင် သီလအားကောင်းမယ်။ သီလရတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ထူးပါပြီဗျာ။ သီလအစစ်၊ ဒါနအစစ်၊ ဘာဝနာအစစ် ပွားများပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဝိဇ္ဇာကို သီလနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများပါ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးဟာ အဓိသီလနဲ့ ဆေးကြောပါတယ်။ အဓိစိတ္တနဲ့ ဆေးကြောလာတယ်။ အဓိပညာနဲ့ ဆေးကြောပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတက အဝိဇ္ဇာပဲ ပေါင်းသင်းနေရတယ်။ မချစ်လည်း ပေါင်းချစ်လည်းပေါင်း၊ ဒါကြီးက ပေါင်းသင်းနေရတယ်။ အဲဒီ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ပြန်လာရတယ်။ အဲတော့ လာတဲ့အခါကျတော့ အာရုံ (၆) ပါးက အေးအေး အေးအေး၊ ဒီလိုဖြစ်နေတယ်။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်နေပြီလေ။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်တော့ အတွင်းဘက် ဉာဏ်ဖြစ်နေပြီ။ အပြင်ကလည်း ထူးလာပြီလေ။ အဲဒါတွေကို အတုမြင် အတတ်ခိုးပါ။ ပြန်ရတော့မယ်။ နီးနေပြီနော်။ အဲဒါလေးတွေ သတိထား။ ကန့်လန့် မလုပ်နဲ့။

အဲဒီတော့ သူများမနာလို ကိုယ်အကျိုးမရှိ၊ မစ္ဆရိယ မနာလိုတဲ့ စိတ်ဟာ ဘဝမှာ လောလောဆယ် လုပ်လိုက်တဲ့ အဲဒီကံက ကိုယ့်ကို ချက်ခြင်းခံရတယ်ဗျို့။ အဲဒါကြောင့် သိပါလို့၊ သိကြပါ၊ မြင်ကြပါ။ ဒီကံတွေကို မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေကို အဲ သွားပြောလိုက်တာ တို့၊ သွားကြားလိုက်တာတို့၊ သွားပြီးတော့ ဖြစ်လိုက်တာတို့ အဲဒီကံက လောလောဆယ် ဟော ဟိုတစ်ခုဒီတစ်ခု မျက်စိတွေဖြစ်လိုဖြစ်၊ နားတွေ ဖြစ်လိုဖြစ်၊ နှာခေါင်းတွေ ဖြစ်။ ကိုယ်မှ စိတ်ကောင်း မရှိတာကို အပြင် မှာသွားပြီးတော့ အား ဒေါသတွေဖြစ်လိုက်၊ မနောကဖြစ်လိုက် ကလိ ကလိဖြစ်နေ။ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီလို စိတ်မျိုးတွေကို မမွေးပါနဲ့။

အော် မြင်တာလည်း မမြဲပါလား၊ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား၊ စားတာလည်း မမြဲပါလား။ ထိတာလည်း မမြဲပါလား၊ သိတာလည်း မမြဲပါလား။ မမြဲတော့ မစွဲဘူး။ မစွဲတော့ ဥပါဒါန်ပြတ်နေပြီနော်။ ပြတ် အောင်လုပ်ပါ၊ လိုက်ပါ။ နောက်ကနေပြီးတော့၊ ဒုက္ခက ခန္ဓာနဲ့ရင်းမှ ဒုက္ခသစ္စာမြင်ရလိမ့်မယ်နော်။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ အစွဲကိုခေါ်တာ။ အဲ ခင်ဗျား မွေးလာကတည်းက စွဲတာပဲဗျို့၊ အဲဒါ ဒုက္ခသစ္စာပဲ။ ကံတရား၊ အဲဒီတော့ ကံတရားဟာ သမ္မာကံကို ယူပါ။ မိစ္ဆာကံကို ပယ်ပါ။ မိစ္ဆာကံက ခုပယ်နေပြီ။ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်းမှာ အဲ ခင်ဗျားတို့ ကံကြီး မနော ကတော့ ဗွက်ပေါက်နေတယ်ဗျို့။ မနောဗွက်မပေါက်ပါစေနဲ့။ ကြည့်နေပါစေ။ ဒီဘဝ သူဌေးလည်း ပြန်မှာပဲ၊ ဘုန်းကြီးလည်း ပြန်မှာပဲ။ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး အကုန်ပြန်ရမှာ။ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းနဲ့ စိတ်စင်ကြယ်ဖို့လိုတယ်။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ မနောလေးက စင်ကြယ် တယ်။ အပြင်မှာ မြင်လိုက်ရတဲ့ အာရုံတွေပေါ်မှာ စေတနာ မပြောင်းဘူး။ အဲဒီ စိတ်ကလေးက မပြောင်းလဲဘူး။ ဒါ စေတနာပြောင်းတယ် ဆိုတာ ဟောတာကပြီးတော့ ဟောတာ ငါနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ မနောအကြောင်း

ကြောင့် စေတနာပါသွားပြောင်းတာ။ စေတနာဟာ အယုတ် အလတ်
အမြတ်မရွေးပါနဲ့။ စေတနာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ သီလမဂ္ဂင်ကို ရအောင်ယူ
ကြပါလို့။ ဒီလောက်ဆို ခင်ဗျားတို့ သဘောပေါက်ရောပေါ့ဗျာ။

သာဓု... သာဓု... သာဓု

ဝဏ္ဏကုဗျာ
တရား(၁၀၂)

ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန် မတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ စာပေကျမ်းဂန် မတတ်သည့်အတွက်ကြောင့် အားလုံး ဆရာတော်တွေ သမားတော်တွေ ရှင်သာမဏေတွေအားလုံး တပည့်တော်အား စာမတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ပညတ်နဲ့ ပရမတ် နှစ်ခုစပ်တာကိုးဗျ။ အဲဒီတော့ နှစ်ခုစပ်တော့ ပညတ်နယ်မှာ အသိတရားများ ဟောပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းလို့ရှိရင် တပည့်တော်က အားလုံး ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ ကိုရင်လေးတွေကအစ တပည့်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ စာမတတ်ဘူး။ တောထွက်ကြီးတဲ့။ ဝါကလည်း ဘာမှမရှိပါဘူးတဲ့။ နောက် ဒကာ ဒကာမများ အားလုံး တရားနာတဲ့ ပရိသတ်အပေါင်းများကိုလည်း ကိုယ့်အကိုလို ကိုယ့်အဖေလို ကိုယ့်အမေလို အသိတရားတို့ပြောပြတာပါတဲ့။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ အားလုံး ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ တောင်းပန်ပါတယ်တဲ့။

အဲဒီတော့ ညတ်တရားနဲ့ ပရမတ်တရား ဒါစာရေးထားတဲ့ ဒါပညတ်တဲ့ ဒါပရမတ်တဲ့။ စာအရ အသိလေးပြောတာပါဗျာ။ သံသရာ

ဘယ်ကစလို့လည်သလဲတဲ့။ ခန္ဓာက စလို့လည်တယ်တဲ့။ သံသရာ
ဘယ်ကပြတ်သလဲတဲ့။ ခန္ဓာကစလို့ ပြတ်တယ်တဲ့။ လည်တာနဲ့
ပြတ်တာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲတဲ့။ ဘာကြောင့် လည်သလဲတဲ့။
သံသရာဘာကြောင့် လည်ရသလဲတဲ့။

ယခု ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး ရှေ့လည်းမမျှော်နဲ့။ နောက်
လည်း မတွေးနဲ့။ တည့်တည့်လေး ဟောလိုက်တာ။ လည်လိုက်တော့
သိတယ်။ အဲဒီသိစိတ်လေးကို ဖော်ပြတာ ဟိုနားလေးက ကြားတယ်။
ကြားတော့ နားကြားတော့ သိတယ်။ သိစိတ်ကလေးဖော်ပြတာ သဘော
လေးနဲ့သာနာ။ အဲဒီတော့ ဒီသံသရာ ဘယ်ကစသလဲဆိုတော့ ခန္ဓာ
ကစတယ်။ ခန္ဓာကစပြီး လည်ရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်ရသလဲတဲ့။
အဲဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း။ အမှန်တရား သမုဒယသစ္စာ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းအကြောင်း အမှန်တရား နိယောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ။ အဲဒါ သစ္စာ
လေးပါးမျိုး သစ္စာလေးပါး။ အဲဒီတော့ ဒီသစ္စာလေးပါးကို သဘောလေးနဲ့
ဦးဇင်းက ပြောပြပါမယ်။

ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရားတဲ့။ ဒါဘုရားဟောတာ။
အော် ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်းတို့မှာရှိတဲ့
ကိလေသဝဋ်၊ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်။ ဒါ စာရေးထားတယ်။
ဒီကိလေသာဝဋ်က ဦးဇင်းတို့ ရုပ်တရားခေါ်တယ်။ ဝဋ်ကြီးရနေတယ်
ဘနော်။ အဲဒီဝဋ်ကြီး သိဖို့လိုတယ်။ အဲဒီတော့ မသိတာထက် မရှိတာ။
မရှိတာကို ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာအခက်ဆုံး။ အဲဒီရုပ်တရား။ အဲဒီ
ရုပ်တရားမှာ တဏှာရှိတယ်။ အဲဒီရုပ်မှာ တဏှာရှိတော့ ဂန္တီရဉာဏ်၊
ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာလောကောဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်ပါဒီလို ဒါ
စာရေးထားတယ်။ အဲဒီကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်။ ကပ်နေတယ်တဲ့
နော်။ ကိလေသာမှာ တဏှာ။ တဏှာလေးရဲ့သဘောလေးကို ပြောပြမယ်။

ကိလေသာရဲ့သဘောကိုလည်း ပြောပြမယ်။ အဲဒီတော့ ဒီတဏှာလေးဟာ ဟော ဥပမာပေါ့ဗျာ။ စာမတတ်ဘူး။ ခင်ဗျားပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းလေးတစ်ခု ကလေးရှေ့မှာချထားလိုက်တယ်။ ထိုသူတစ်ယောက်က ရိုက်ချိုးလိုက် တယ်။ ပစ္စည်းကလည်း တန်ဖိုးအလွန်ရှိတဲ့ပစ္စည်း။ အဲဒီရိုက်ချိုးလိုက်တော့ ဟာ တောက်ခေါက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ပစ္စည်းစွဲတာ တဏှာလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒါတဏှာဘဲ။

တဏှာကြောင့် ဒေါသဖြစ်တယ်နော်။ ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ ဒေါသဖြစ်ရင် သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်နိုင်ပါ့မလားတဲ့။ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ အပြင် မှာ မစင်ကြယ်တော့ ခန္ဓာမှာလည်း မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဒါဉာဏ်စခန်းတွေခေါ်တယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်ခေါ် တယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ဒါအသေအချာ ဦးဇင်းက နောက်ဆုံး သေချာ လေး ပြောပြမယ်။ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်။ ခုနကပစ္စည်းကို ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တယ်။ ပိုင်ရှင်က ဒေါသဖြစ်တယ်ဗျို့။ ဒေါသဖြစ်တော့ အဲဒီအာရုံဟာ စက္ခုအာရုံမှာ ဒီအာရုံမှာ သူမမှတ်ဘူးလား။ မှတ်တာပေါ့။ မှတ် ဒါက သညာနော်။ အဲဒီတော့ ပစ္စည်းတစ်ခုကို သူ မှတ်လိုက်တဲ့ အတွက်ကြောင့် အော် ငါ့ပစ္စည်းရိုက်ချိုးလိုက်ပါလား။ တန်ဖိုးက တစ်သိန်းလောက်တန်တယ်။ အခုကျိုးသွားပြီ။ ဒေါသဖြစ်တာပေါ့။ မှန် တယ်ဗျို့။ အတ္တနယ်ကတော့ မှန်တယ်ဗျို့။ တဏှာကို လိုက်စားတယ်။

အတ္တနယ်ကမှန်တယ်လို့ အနတ္တနယ်က အော် သဘောပဲ။ အော် အနတ္တမြင်တာလည်း မမြဲဘူး။ ကြားတာလည်း မမြဲဘူး။ နံတာလည်း မမြဲဘူး။ စားတာလည်း မမြဲဘူး။ ထိတာလည်း မမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ မမြဲတော့ မစွဲဘူးဗျို့။ ဥပါဒါန်မဖြစ်ဘူးဗျာနော်။ သဘောလေးနဲ့ နာ။ ဥပါဒါန်အကြောင်းလေးကို ထုတ်ထုတ်ပြသွားတာ ဥပါဒါန်ဟာ သံသရာလည်တယ်။ ဥပါဒါန်ဟာ ကံလို့ခေါ်တယ်။ ဘယ်ကံလည်း

မနောက်။ အဲဒီကံဟာ သံသရာကိုဖြတ်ပေးမယ့် တံခါးပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ အတ္တကနေပြီးတော့ အနတ္တပြောင်းလိုက်တယ်။ အော် အသိတစ်လုံး အမြတ်ဆုံး။ အသိလေးကို ယူထားလိုက်တယ်။ အေးကွယ် မတော်တဆ ဖြစ်သွားတယ်။ ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့ပါဘူး။

မောင်ရင်ရယ် ဆုံးရှုံးပါစေ။ ဟော ပိုင်ရှင်က တောင်းပန်တယ်ဗျို့။ အဲဒါ တွေးတောင်ကြည့်ပေတော့ ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့စိတ် ခင်ဗျားတို့သာစစ်။ တရားဟာ ခန္ဓာမှာရှိတယ်။ စာတရားရှိတယ်။ ခန္ဓာအသိတရားရှိတယ်။ စာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝိပဿနာရှိတယ်။ ခန္ဓာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝိပဿနာရှိ တယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အမှန်ကတော့ စာပယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ စာရှိလို့ ခန္ဓာသိလို့ သိလို့၊ ကြံလို့ သဘောပြောပြတာနော်။ ဒီစာတောင်မရှိ ရင် ပြောလို့မရဘူးဗျ။ လက်ပိုက်နေရမယ်။ အဲဒီတော့ ဒီ“စာတွေကမှန်၏ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ” စာတွေ၊ ငါတွေ၊ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့က သာတယ်။ အဲဒါ ကိလေသာနဲ့ တဏှာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီရုပ်တရားကနေပြီးတော့ တဏှာနဲ့တွဲနေတာတော့ လူမသိဘူး။ ဉာဏ်ကသိတယ်။ ကံကမသိဘူး။

အဲဒီတော့ ဥပမာလေးပြောပြမယ်ဆိုရင် ရုပ်မှာတဏှာရှိတယ်။ နာမ်မှာလည်း တဏှာရှိတယ်။ သဘောလေးနဲ့ပြောပြမယ်။ အဲဒီရုပ်မှာ တဏှာဆိုတော့ ဦးဇင်းက အဖေနာမည်က ဦးချီတိုး မှတ်ထား။ အမေ နာမည်က ဒေါ်အုန်းမေ။ တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာ နေကြတယ်။ တစ်ရွာ တစ်ကျေးမှာ နေကြတဲ့အခါမှာ အလုပ်အကိုင်အကြံအစည်နဲ့ တွေ့ဆုံကြပါ တယ်။ အလုပ်အကိုင်တွေ လာလုပ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဦးချီတိုးက ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ ရူပကာယကိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဲ မျက်စိလေးက လည်း အလွန်ကောင်း၊ နှာတံလေးကလည်း၊ အသားအရည်လေးကလည်း အလွန်ချော။ ငါတွေ့တော့ ပြုံးပြုံးပါလား။ အဲဒီရူပကာရအာရုံ သာယာ

တာဘဲဗျို့။ အဲဒါတဏှာနဲ့ အိမ်ဆောက်တော့မယ်။

ဦးချီးတိုးက ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ရှေ့မှာ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည် တွေ အမျိုးမျိုးလုပ်ပြတော့ အော် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အလုပ်အကိုင် သိပ် ကောင်းပါလား။ ငါ့ကို တစ်သက်လုံး လုပ်ကျွေးမှာပဲ။ ဒေါ်အုန်းမေက စဉ်းစားတယ်။ တွေးတောတယ်။ သူငါယူရင်တော့ ကောင်းမှာပဲ။ ဟော တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာ ဒါဟာလည်း အာရုံကြောင့် တဏှာပဲ ဘာလဲ သညာဗျာ။ သညာဆိုတာ အမှတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ မိရိုးဖလာအရ အမှတ်တွေ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီအမှတ်တွေကပဲ ကိုယ်ကိုဒုက္ခ ပေးသွားတာပါပဲ။ အဲဒီအမှတ်ကနေပြီးတော့ ပြုံးပြုံးနဲ့ ဒေါ်အုန်းမေ ကလည်းပြုံးပြုံး၊ ဦးချီးတိုးကလည်းပြုံးပြုံး နောက်ဆုံးတော့ ညားသွား ကြတာပါပဲ။ ဒါ တဏှာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ အိမ်ဆောက်လိုက်တော့ ကိလေသာရုပ်တရား ဖြစ်တယ်ဗျို့။ အဲဒါ ဦးမြမောင် ပါပဲ။ ဦးမြမောင် ခေါ် ဦးပဏ္ဍိတပါပဲ။

အဲဒီတော့ ဦးမြမောင် ဟာလည်း ဘဝအနန္တက ဘဝတွေ တစ်ဘဝနဲ့တစ်ဘဝ ဒီကံကမပြတ်ခဲ့ဘူး။ ဒီတဏှာမပြတ်ခဲ့ဘူး။ မပြတ်ခဲ့ တော့ အလွန်ကောင်းတဲ့ လူ့ဝမ်းထဲမှာ သူကခန္ဓာနဲ့လာပြီးတော့ ငါတော့ သမ္မဝါစာ၊ သမ္မာကုသိုလ်ကံနဲ့ ငါ့ဒေါ်အုန်းမေ၊ ဦးချီးတိုးဝမ်းထဲမှာ ဖူးစာရေးနတ်ကရေးပေးပြီး ဝင်ရတယ်ဗျို့။ ကံပဲ။ အဲဒီအတိတ်ကံကို မပြတ်လို့ ဟော ဒီဘဝမှာလာပြီးတော့ ဝင်ရပါတယ်။ ပဋိသန္ဓေတည်ပါ တယ်။ ဦးချီးတိုးနဲ့ ဒေါ်အုန်းမေတို့ အိမ်မဲမြို့နယ် ကျေးရွာလေးမှာ အိမ်မဲအပိုင်ပေါ့ဗျာ။ သရက်ကုန်းရွာမှာ နေပါတယ်။ သရက်ကုန်းသီးကွင်း လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီသရက်ကုန်းရွာလေးမှာနေတဲ့အခါမှာ တောမှာ သူတို့ စပါးရိတ် ကောက်စိုက် ပျိုးနုတ်တာတွေ လုပ်ကြတယ်။ လယ်ပိုင်လည်း မရှိဘူး။ ဥယျာဉ်လည်း မရှိဘူး။

ထမင်းတစ်လုပ်စားဖို့က ခန္ဓာရဲ့ဒုက္ခ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ ကောင်းလဲ။ ခန္ဓာဝန်ရဲ့ဒုက္ခ။ အဲဒါမသိလိုက်ဘူး။ မနက်တစ်နပ် ညတစ်နပ် သံယောဇဉ်မီးလေးတွေလောင်။ မီးလေးတွေ ပွားလာနေ လိုက်တာ။ အဲ စွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန်တွေဗျာန်။ ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့ ကောင်းလဲ။ အဲဒီတော့ အဖေ အမေက ကောက်ရိတ်တဲ့အခါမှာ သားက သားဆိုတဲ့ မြမောင်က သွားပြီးတော့ အော် ငါ့အဖေအမေများကို ထမင်းသွားပို့မယ်။ အိမ်မှာ ထမင်းတွေ ဘာတွေချက်၊ ရေတွေဘာတွေ ခပ်ပြီးတော့ ထင်းတွေဘာတွေခွဲ။ အဲ ထမင်းတွေ ဘာတွေချက်ပြီးတော့ ထမင်းအုပ်ဆောင်းလေးကို အပေါ်ကအုပ်ပြီးတော့ အဲ ဖအေမအေကို သွားပို့တယ်။ လယ်ကွင်းထဲမှာ သွားပို့တဲ့အခါကျတော့ ဖအေမအေက ကွင်းထဲမှာစားကြတယ်ဗျို့။ စားတဲ့အခါမှာ သူတို့ကောက်ရိတ်တဲ့တံစဉ်က အဲဒီဘေးချထားတယ်။ မြမောင်က ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ အဲဒီတံစဉ်ကို ကိုင်ပြီးတော့ ကောက်သင်း ကောက်တာပေါ့ဗျာ။ ကောက်လို့မှမရတော့ သူများရဲ့ စပါးနံ့တွေကို ဖျက်တော့တာပဲဗျို့။ အဲဒါနော် အာဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာမဒံ သမ္မာဒိယာမိ မကိုက်တော့ဘူး။

ဘုရားဟောတဲ့ အယူဝါဒနဲ့ မြမောင်ရဲ့ စွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံတွေဖြစ်နေတာ မိစ္ဆာကံတွေဖြစ်နေတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံတွေဖြစ်နေတာ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့ကောင်းလိုက်သလဲလို့ နော်။ တရားရှာရင် ကိုယ့်မှာရှိတယ်။ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်ပါ။ အခု ဉာဏ်နဲ့လာဟောတဲ့တရားတွေ ကံကိုထိုးထိုး ပြနေတာ။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ မြမောင်က တစ်ခါထဲ ကောက်သင်းကောက်လို့မရတော့ အဖေဆီက တံစဉ်နဲ့ရိတ်တော့တာပဲဗျို့။ ရိတ်ပြီးတော့ သူထမင်းပို့တဲ့ တောင်းထဲမှာ အကုန်လုံးစပါးနံ့ဆိုတော့ အဖျားလေးတွေရိတ်သွားတော့ အများကြီးပါတာပေါ့ဗျာ။ အဖေ အမေတွေလဲ စားလဲပြီးတော့ စပါးနံ့တွေ

ကို အဲဒီတောင်းထဲမှာ အုပ်တာပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ စားတဲ့ခွက်တွေ ဘာတွေ လဲ အပေါ်ကနေအုပ် ပုဆိုးလေးနဲ့အုပ် လယ်ပိုင်ရှင်သိမှာစိုးလို့ ဒီသညာ ပဲဗျို့။ ဒီသညာအမှတ်က ဒုက္ခပေးသွားတာနော်။

ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်လေးမှာ ဒါအဖေ ဒါအမေအမှတ် မိရိုးဖလာ ရဲ့အယူတွေ သဘောတွေကို နာကြ။ အဲဒီတော့ မြမောင်က ဒီစပါးနဲ့ တွေကို တောင်းထဲအုပ်ပြီးတော့ ဒါ ခိုးတာပေါ့ဗျာ။ သူများပစ္စည်း ယူတာပေါ့ဗျာ။ စွဲလို့ယူတာပေါ့ဗျာ။ ဒါဥပါဒါန်ကံခေါ်တယ်။ မှတ်ထား ဦး။ အဲဒါသံသရာလည်တာ။ သံသရာဘယ်ကစလဲ။ စက္ခုနဲ့ မနော၊ နားနဲ့ မနော၊ နှာခေါင်းနဲ့ မနော၊ ဇိဝှါနဲ့ မနော။ အဲဒါ ဉာဏ် လေးနဲ့သုံး။ ကံနဲ့ သုံးရင်တော့ လည်မှာပဲ။ သီလဆိုတာ အင်မတန် အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီလိုသီလမျိုးက သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝ သစ္စာ၊ ပရမတ္ထ သစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာခေါ်တယ်။ ဉာဏ်(၂) ဂမ္ဘီရဉာဏ် အရိယဓာတ် သစ္စာနဲ့ အခုဟောနေတာ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုစပါးနဲ့တွေကို ရိတ်ပြီးတော့ သူတောင်းလေးနဲ့အုပ်ပြီးတော့ အိမ်ပြန်သွားတာပဲဗျို့။ အိမ်ပြန်သွားပြီး တော့ လမ်းမက ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်ပြီးတော့ ပိုင်ရှင်များတွေ့မလား လို့ ချောင်ကြိုချောင်ကြား ခိုးပြီးပြန်ရတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ကံတွေနော်။

အဲဒီတော့ ဒါတွေကို သူအိမ် ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ရေအိုးစင် အောက်မှာ တစ်ခါတည်း ခြေထောက်နဲ့ မွှေတော့တာပဲ။ စပါးသီးတွေ ပြုတ်ကြပြီးတော့ တစ်ပြည်ကနေ နှစ်ပြည်၊ နှစ်ပြည်ကနေ သုံးပြည် ဝမ်းကိုသာနေတာပဲ။ သောမနဿ စိတ်ကို ချမ်းသာနေတာပဲ။ တဏှာ နဲ့ ချမ်းသာတယ်။ စိတ်တဏှာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ စိတ်ကလေး ချမ်းသာ တော့ ဒါလေး လေးငါးပြည်လည်းရရော အဲဒီသရက်ကုန်းဈေးထဲမှာရှိတဲ့ တရုတ်ဆိုင်က ကျင်မကွီတဲ့ အဲဒီကျင်မကွီဆိုင်မှာသွားပြီးတော့ စပါးနဲ့လဲ တော့တာပဲဗျို့။ ဘာတွေရလာလည်းဆိုတော့ ကြံသကာလေးတွေ၊

မြေပဲစေ့လေးတွေ ရလာတယ်။ ပိုက်ဆံလေးတွေရလာတယ်။ သုံးပဲ
ရလာတယ်။ ဆယ်ပြား ရလာတယ်။ တမတ်ရလာတယ်။ အဲလိုရလာပါ
တယ်။ အဲတော့ ကလေးက ဝမ်းသာတာပေါ့ဗျာ။ နောက်ဒါမျိုးပို့ချင်
တယ်ဗျို့။ သူသိပ်ပို့ချင်တာပေါ့။ သူပိုက်ဆံရတာကို။

အဲဒီကလေးက ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ ခိုးထိုးတယ်။ ကျောက်အိမ်ခိုး
ပေါက်တယ်။ ဂျင်တွေ ပေါက်တယ်။ ဟာ အဲဒီကလေးကလည်း
ဆော့တာပဲ။ သူလည်း သိမှမသိတာကိုဗျ။ အဲလိုလုပ်ပါတယ်။ ဘုရားက
ဟောပါတယ်။ သူများအသက်မသတ်နဲ့၊ သူများပစ္စည်းမခိုးနဲ့၊ သူများ
သားမယား မဖျက်ဆီးနဲ့။ အဲဒါကာယကံ၊ ကာယကံဆိုတာ ခုနက
တံစဉ်ကိုကိုင်ပြီးရိတ်တာ။ အဲဒါကာယကံခေါ်တယ်။ ကာယကံမှာ အာရုံ
ကို သတ်ပြီးတော့ ဥပါဒါန်တွေဖြစ်ပြီးတော့ မိစ္ဆာအယူတွေဖြစ်တာဗျို့။
အဲဒီတော့ စက္ခုအာရုံကို အာရုံနဲ့မနောပေါင်းလိုက်တာဗျ။ အဲဒါတွေက
သင်္ခါရတွေဖြစ်နေတာဗျို့။ စာလိုဆိုရင်တော့ အဲဒီလိုဖြစ်ပြီးတော့ သူ
ဒါတွေကို ဝမ်းသာပြီးတော့ အဖေအမေက ငါ့သားလေး သူများပစ္စည်းတွေ
ခိုးပါလား။ လုပ်ပါလား၊ ပြုပါလား။ ဖအေ မအေက မြင်ရဲ့သားနဲ့
မပြောဘူး။ သူတို့လည်းအားပေးကြတယ်။ ဟာ ကြည့်စမ်း။ ခင်ဗျား
မိရိုးဖလာရဲ့ အယူရဲ့ကံတွေကနော် သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။

အဲဒီတော့ အဲဒီမှာ တဏှာကိလေသာနဲ့ တဏှာရဲ့အကြောင်း
ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ကိလေသာနဲ့ တဏှာ တပည့်တော်သတ်ချင်တယ်။
ဘုရားဟော ကိလေသာနဲ့ တဏှာတော့ ပြောပြပြီနော်။ အဲဒီတော့ သူ
သတ်ချင်တယ်တဲ့။ အေး ကိလေသာနဲ့တဏှာသတ်ချင်ရင်ကွာ မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးရှိပါတယ်။ အဲဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက မင်းလက်ကလေးပိုက် အာရုံ
ငါးပါး မျက်စိမြင်ချင်လား။ မမြင်ချင်ပါဘူး။ နားကြားချင်လား။
မကြားချင်ပါဘူး။ နှာခေါင်းနံ့ချင်လား။ မနံ့ချင်ပါဘူး။ ဇီဝါကလည်း

စားချင်သလား။ မစားချင်ပါဘူး။ မင်း အသားကို ထိချင်လား။ မထိချင်
ပါဘူး။ ဟော အာရုံငါးပါးကိုလည်းပယ်။ ဒါအာရုံကို ဟောလိုက်တာ။

တစ်ခါဘယ်ဟာပယ်ရဦးမလဲဆို။ ကံပယ်လိုက်ဦး။ ကာယကံ
သုံးပါးကိုလည်း ပယ်လိုက်။ မိစ္ဆာအယူ၊ သက္ကာယအယူ၊ ဒိဋ္ဌိအယူတွေလဲ
ပယ်လိုက်။ အတ္တအယူတွေလဲပယ်လိုက်။ ဟော ကံသုံးပါးကိုလည်း
ပယ်လိုက်။ ဟော ဝစီကံလေးပါးကိုလည်း ပယ်လိုက်။ ရေတောင်
မသောက်တော့ဘူးဗျို့။ ဆေးလိပ်တောင် မသောက်တော့ဘူး။ သီလား။
သီလ သီလ သီလကိုလုပ်တော့မှာကိုး။ မဂ် သီလတွေလုပ်တော့မယ်။
ဆေးလိပ်တောင်မသောက်ဘူး။ ရေတောင်မသောက်ဘူး။ အုံးမောင်း
ခေါက်တာတောင် ထမင်းသွားမစားတော့ဘူး။ အုံးမောင်းအသံကို မမှတ်
တော့ဘူးနော်။ မဂ်ဉာဏ် မဂ္ဂင်ရသွားမယ့်လမ်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို သွားမယ့်လမ်း။

ခင်ဗျားတို့ ခုနက တဏှာသတ်ချင်တယ်ဆိုလို့ သတ်ပြနေတဲ့
မနောဟာ တော်တော်လေး အရေးကြီးတယ်။ ဗျာပါဒအဘိဇ္ဈာ၊ ကုက္ကုစ္စ
သတ်လိုက်၊ ဒိဋ္ဌိသတ်တော့ ဘယ်လိုလဲဘုရား။ အေး အာရုံငါးပါး
ကိုပယ်လိုက်ပြီးတော့ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်တယ်။
ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာ မစင်ကြယ်
ရင် ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ
မစင်ကြယ်ဘူး။ ဟော ဘဘောလေးနဲ့နာ။ အပြင်မှာ မြင်စိတ်
ကြားစိတ်တွေကို မှတ်ပြီးတော့ မနောက မယူနဲ့။ သဘောလေးနဲ့နာ။
တရားက ကိုယ်မှာရှိတယ်။ မရှိတာကိုရှာရင် ရတယ်။ မသိတာက
အခက်ဆုံး။ ဟော အဲဒီမြင်တာကို မင်းမြင်ပြီမလား။ မမှတ်နဲ့။ မြင်တဲ့
အာရုံကိုမှတ်ပြီးတော့ မစွဲနဲ့။ နှလုံးမှာမယူနဲ့နော်။ အဲဒီတော့ စာမှာ
ဆိုရင်တော့ စိတ်စေတသိက်ကိုသတ်ပြီ။ စေတသိက်လည်း သတ်ပြီ။
ဘဝင်စိတ်လည်း သတ်ပြီ။ မြင်စိတ်လည်း သတ်ပြီ။

ဟော ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ။ ဒါကြောင့်မို့ စာမတတ်ပေမယ့် အထင်မသေးပါနဲ့။ စာမတတ်ပေမယ့် ငါ့ကိုလည်း အထင်မကြီးပါဘူး။ အောက်ခြေကလာတာပါ။ အားလုံး ကန်တော့ ကြပါတယ်။ ဒီဘဝ နောက်ဆုံးဘဝပြန်မှာပဲ အဲလူ့ဘဝ (၃၁)ဘုံ လွတ်ဖို့ကတော့ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ပရိသတ်တွေအပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကြီးတွေ အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ လွတ်ဖို့နော်။ ခင်ဗျားတို့စာရေးထားတဲ့ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲလည်း မောဇနဌာယ၊ ဆရာတော်ဆီ သင်္ဃန်းတောင်းတာပေါ့။ တောင်းတာ သစ္စာမှန်ဖို့လိုတယ်ပေါ့။ တောင်းတာကတခြား စိတ်ကတစ်မျိုး ဖြစ်နေရင်တော့ ကိုယ်ခံပေတော့ ခုနကရေးထားတဲ့ အပယ်လေးဘုံတဲ့ တရားတောင်းတာ ဗြဟ္မာဘုံက ဘယ်လောက်။ သိပ်မှန်တာပေါ့။

အဲဒီတော့ အပါယ်လေးဘုံဆိုတာ စာနဲ့ရေးတာတဲ့။ အသူရကယ်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံနော်။ ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့ကောင်းလဲ။ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ သိတဲ့လူက ဆုတ်တော့မယ်။ ဒါနောက်ဆုံးပွဲဘဲ။ ခင်ဗျားတို့ နောက်လာပါဆိုတောင် မလာတော့ဘူး။ ဘယ်မှမသွားတော့ဘူး။ တော်ပြီတဲ့။ ဒါ ပါးစပ်ကလေးက နှုတ်ကလေးရှိလို့ ငါလာခဲ့ရတယ်။ ငါဟာ ဂီလာနတဲ့။ ငါ့မှာလည်း အဲဒီရုပ်ဒုက္ခ အလွန်ဖောက်ပြန်တယ်။ ဓာတ်တွေက ဖောက်ပြန်နေ။ ဒီသဘောပဲ။ အဲဒီတော့ မအေတို့ ဖအေတို့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ တန်းတူ ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကို ကိုယ့်မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ငါ့မာန်တွေ မစွဲနဲ့။ စွဲရင်တော့ ဥပါဒါန်ကံဖြစ်လိမ့်မယ်။

ဥပါဒါန်ဖြစ်သွားရင် ကံပဲ။ ဥပါဒါန် ဘယ်လိုဖြစ်လဲ။ အဲ

သမီးလေး လင်နောက်လိုက်သွားတယ်။ သားအချုပ်ခံရတယ်။ မအေ ဖအေ ပူတာပဲ။ ဒီအပူကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ ဘယ်သီလနဲ့မှ သတ်လို့ မရဘူး။ ဘယ်ဒါနနဲ့မှလဲ သတ်လို့မရဘူး။ ဘုရားရေဆွမ်းတင်ပြီးတော့လဲ ဆွမ်းတော်ကပ်လို့လဲ ဒီစိတ်ကမအေးဘူး။ ဟော ဘုရားညောင်ရေအိုး ပန်းလဲလို့လည်း ဒီစိတ်က မအေးဘူး။ ပူတာပဲ။ သမီးလေး ရေနစ်ပြီ သားလေးရေနစ်သွားပြီ မအေ ဖအေ ပူတာပဲ။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ ကလည်း ပူတာပဲ။ ဒီစိတ်ကလေးရဲ့ မနောပူတာလေးကို ဘာနဲ့သတ်လို့ ရမလဲ။ သီလနဲ့သတ်လို့ရပါ့မလား။ သီလနဲ့လဲ မအေးဘူး။ ပူတာပဲ။ အဲဒီအပူဟာ မဂ်ဉာဏ်ရမှအေးတယ်။ တစ်လမ်းထဲပြောလိုက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကျင့်ကြံကြံကြ။ အရှုံးမပေးနဲ့။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ မာနကို သတ်ပစ်လိုက်။ ဒိဋ္ဌိသတ်ရင် မာန်နတ်ကို သိတယ်။ အမှန်ကို သိလိမ့်မယ်။

မာန်ဟာ တဏှာပဲ။ တဏှာမာန်က ဒိဋ္ဌိပဲ။ ခင်ဗျားတို့ သဘော ပေါက်ဖို့လိုတယ်နော်။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ပြော သွားတာ။ အသိတွေပြောသွားတာ။ ခုနကပြောထားတဲ့ ဥပမာလေး တွေလား။ သမီးလေးရေနစ်တယ်။ သားလေးရေနစ်တယ်။ ဖအေ မအေ အဲဒီအသိလေးက ပူနေပါလား။ မနောကပူနေပါလား။ ဘာလို့လဲ။ အမှတ် တွေချည်းပဲ။ ပညတ်ကမှတ်ပေးလိုက်တာ။ မင်းကလေး ရေနစ် သေပြီ။ မင်းကလေးကားမှောက်သေပြီ။ ဘုရားဖူးသွားတာ ကားမှောက် သေတယ်။ ဟာ ဒိုင်းခနဲပဲ။ အဲ့ ရင်ဝမှာ ပြေးဆောင့်တာ အပူ။ အပူနော်။ အဲဒီအပူကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ မဂ်ဉာဏ်ရမှအေးတာဗျ။ သေချာ လမ်းကိုပြပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကကျင့်။

ဟာ ခင်ဗျားတို့ တရားထိုင် ဘယ်သူကပဲပျက်ပျက် ကိုယ်ပျက် နဲ့။ ကိုယ့်ဟာလေး ကိုယ့်နောက်ဆုံးဘဝ ဦးပဏ္ဍိတက မှာပြီးခဲ့ပြီ။ အဲ ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။ သမ္မာနဲ့နေပါ။ အဲဒီ

တော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အိမ်နီးချင်းက ကိုယ့်ကိုဆဲလဲ ကိုယ့်စေတနာ မပျက်ပါနဲ့။ အဲ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့က ကလော်ထုတ်လဲ စေတနာမပျက်ပါနဲ့။ စေတနာကိုသာ ထိန်းထား။ အာရုံနဲ့ မနောထိန်းထား။ ဆဲပါစေ။ ငါ သည်းခံမယ်။ ငါ့မြေကိုလုတယ်။ လုပါစေ။ ငါသည်းခံမယ်။ ဟော စေတနာလေးထိန်းထား။ စေတနာလေးထား။

စေတနာက ဝိသုဒ္ဓိ။ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်သွားမှာ။ ထိန်းထားတာ ဟိုက ဆဲရင်၊ သူဆဲရင် ငါလည်းခံဆဲမယ်။ ကိုယ်ခံဆဲရင် ခင်ဗျား သီလပျက်လိမ့် မယ်။ ဟိုက မိစ္ဆာအယူ ယူတာ။ ဟိုက မိစ္ဆာအယူ ယူလို့ ဆဲတာ။ ခင်ဗျားကလည်း မိစ္ဆာမဖြစ်ပါစေနဲ့။ သဘောလေးနဲ့နာ။ သဘောလေးပဲ နော်။ ဒါကြောင့်မို့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မစွဲနဲ့။ အဲဒီတော့ အကာကိုလဲမပယ်ပါဘူး။ အနှစ်ကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ နှလုံး သွင်းပါ။ အကာကနေ အနှစ်ကိုယူပါ။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ပညတ်ကနေပြီးတော့ ပရမတ်ကို ကူးပါနော်။ ပညတ်၊ ပရမတ် ကူးလိုက်။ ကူးမှလွတ် မှာနော်။ စာရေးထားတာ ဦးဇင်းက ငါ့ကို ယုံကြည်ပါ ကွာတဲ့။ ငါက ဒီပစ္စည်းတွေကို ထုတ်ပြလို့မရဘူးကွ။ ပညတ်ကတော့ ထုတ်ပြလို့ ရတယ်ကွ။ ပရမတ်က ထုတ်ပြလို့လည်း မရဘူးကွ။ ကိုင်ပြလို့လည်း မရဘူးကွ။ မင်းတို့ ယုံကြည်ပါကွာတဲ့။

အဲဒါတော့ ဘုရားအစစ်ရှိပါတယ်။ တရားအစစ်ရှိပါတယ်။ သံဃာအစစ်ရှိပါတယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီသံဃာအစစ်များသွားပြီး လှူလိုက်ရရင် ကိုယ်လည်း ပုဗ္ဗ၊ မုဉ္ဇ၊ အပရ ဆိုတဲ့ စေတနာအလွန် စေတနာက မွန်မြတ်တယ်။ ဒီအသံလေး ကြားလိုက်တယ်ဆိုပဲ သူ့မှာ အဓိပတိစေတနာလေးက ဖြစ်လာပါပြီ။ သူ အဓိပတိနှလုံးသားက ဖြစ်တာ။ အဲဒီဟာလေး သူ မြက်ကလေး လှူလိုက် ပါတယ်။ သူရှိတဲ့

ဆေးလိပ်ကလေး လှူလိုက်ပါတယ်။ ပြီးနေပြီ။ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်။ မဂ်မျိုးစေ့ ခေါ်တယ်။ စေတနာက ရင်ထဲမှာ လှုပ်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီ အသံလေး ကြားလိုက်တယ်။ ခုနကနော်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက တရားဟောတဲ့အခါမှာ ဘုရားဟောတရားကို တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက နားကြားတယ်။ ဘုရား တရားဟောတာကြားတယ်။ ကြားပြီးနာတာပဲရှိ တယ်။ ဟိုက ပဋ္ဌာစာရီက အသိဖြစ်နေတာ အသိရသွားတာနော်။ သိဖို့ လွယ်တယ်။ နှလုံးသွင်းကြပါနော်။ ဒါလေးတွေဟာ အင်မတန်ထူးတယ်။

နတ်တွေ၊ သိကြားတွေ၊ ဗြဟ္မာတွေ ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့မှာ ကိုယ်စောင့်နတ်တွေ ရှိတယ်။ သတိလေးထား။ ဥပမာရှိတယ်ဆိုတော့ သဘောတစ်ခုပြောပြမယ်ဗျာ။ စာတော့မတတ်ဘူး။ နတ်ရှိတဲ့အကြောင်း။ အရှင်ဘုရားတဲ့။ တပည့်တော် ဒီအကောင်လေးလုပ်လိုက်မယ်။ အဲဒီလူက အရှင်ဘုရားတဲ့ ဒီအကောင်လေးဆိုတာ ကြက်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါလေး သတ်လိုက်မယ်။ အဲ မင်းသတ်လို့ရှိရင်ကွာ လူမသိစေနဲ့။ ဟိုကလည်း အဲဒီလိုပြောလိုက်တယ်ဗျ။ လူမသိစေနဲ့ဆိုတော့ သူက အိမ်တံခါးပိတ်၊ ခြံတံခါးပိတ်၊ ခြင်ထောင်ချပြီးတော့ သူသတ်တာပဲဗျို့။ သတ်ပြီးတော့ အဲဒီဘုန်းကြီးကိုလာပြီးတော့ ကျွေးတာပဲဗျို့။ ကျွေးတော့ ဟဲ့ကောင် အိုးအိုး မင်းကြည့်စမ်း အိုးအိုး ဆိုပြီးတော့ မင်းဘယ်လိုလုပ်လာတာလဲဟ။ တပည့်တော်ဘုရား ခြံတံခါးလည်း ပိတ်ပါတယ်။ အိမ်တံခါးလည်း ပိတ်ပါတယ်။ ခြင်ထောင်လည်း ချပါတယ်။ အဲဒီခြင်ထောင်အတွင်းထဲမှာ သတ်ပါတယ်။ လူမသိစေပါစေနဲ့ဆိုတော့ မင်းက ဘာလဲကွ။ မင်းက လူလား ဘာလား ဆိုတော့ တပည့်တော် လူပေါ့။ အေး နင် အဲဒီနင် လူမှာ နတ်ရှိတယ်ကွ ဟေ့ကောင်ရဲ့။ မင်းလုပ်လိုက်တာ နတ်သိသွားပြီကွ။ သဘောလေးနဲ့နာနော်။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်ထဲနေပေမယ့် မကောင်း

တာလုပ်လည်း နတ်ကသိတယ်ဗျို့။

အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိ သစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာတသစ္စာတွေ ရှိတယ်ဗျာနော်။ မလုပ်ပါနဲ့ နတ်တွေသိတယ်။ ခင်ဗျားတို့လှူတာ နတ်တွေ သိတယ်။ ဘုန်းကြီးက မှန်တာပြောသွားတာ။ ထုတ်ပြပါဆိုတော့ ဘယ်လိုထုတ် ပြမလဲ။ နတ်သိတဲ့တရားရှိတဲ့ အဲလူသိတဲ့ တရားရှိတယ်။ သဘော လေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူဘုံကနေပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ကြမှာပဲ။ ကံကုန်ရင်ပြန်ကြတယ်။ ပြန်ရင် သေမင်းလက်ကို မတော် တဆ ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ သေခါနီးကျတော့ ဇောသုံးတန် ပြန်လိမ့်မယ်သိလား။ ဒီဇောတွေ မပြန်အောင် မပြန်နိုင်အောင် ခင်ဗျား တို့ ဧကောဓမ္မော အာရုံပြုပြီးတော့ပြန်တော့ မကောင်းဘူးလားဗျာ။ ခင်ဗျား ခုနက နဂါးကြီးဖြစ်တယ် မတွေ့လား။

ခင်ဗျားတို့ ရေတွင်းပေါင်း ရေကန်ပေါင်းလှူလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် နဂါးကြီးဖြစ်တာပဲ။ ဒါအစွဲပဲ။ သူ့မှာ ပူလို့လောင်လို့ လှိမ့်နေ တော့ ဘေးကလူက စပါးကျီးသည်းခြေလေး ကျွေးလိုက်ကွာ။ စပါးကြီး သည်းခြေလေးက အေးတာကိုကွ။ အဲ စပါးကြီးသည်းခြေလေးကို သွားစွဲ လိုက်တာနဲ့ ဥပါဒါန်ဖြစ်ပြီးတော့ တစ်ခါတည်း အဲလို ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဥပါဒါန်ဟာ အင်မတန် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းတယ်။ အဲဒီဥပါဒါန် ဘဲဗျို့။ ခင်ဗျားတို့လှူတာလဲ ဒိဋ္ဌိအာရုံနဲ့ မနောစက္ခု နားသောတနဲ့ မနော။ အဲဒီတော့ စက္ခုနဲ့မနော ဒါတွေယူထားတဲ့ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။

ဘာယူရ မလဲ။ အနတ္တယူရမှာ။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတာ အတ္တအစွဲ တွေ စွဲပါစေ။ သမ္မာလေးနဲ့ယူပါ။ သမ္မာလေးနဲ့။ အဖေသေတယ်။

အော် ဒို့အဖေ သေပြီ အဲဒီတော့ ဒို့အဖေလည်းသေပြီ ဒို့အမေလည်း
 သေပြီ။ မစွဲနဲ့။ သမ္မာလေးနဲ့ယူသွားကြပါ။ ဒီလမ်း၊ အော်ဖြစ်လာရင်
 ပျက်မှာပဲကွ။ မသေခင်မှာ အားရပါးရ ထမင်းကျွေး ဖအေမအေကို
 စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေး။ အဲဒီတော့ သေမှသွားငိုမနေနဲ့။ ဘာမှ
 သိတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့မသေခင်က အော်သူတို့ဆီက အော်
 ဒို့အဖေကြီးက တို့အပေါ်မှာ ကျောင်းထားပေးတယ်။ ရှာကျွေးတယ်။
 လခရရင် ဖအေ မအေကို ဒါတွေပင်ရင်းကမှန်မှ ပင်ဖျားရောက်မှာဗျ။
 ခင်ဗျားတို့ ပင်ရင်းမှ မမှန်ရင် ပင်ဖျားက ဘာဖြစ်အုံးမှာလဲ။ ခင်ဗျားတို့
 လောဘစိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေ၊ တဏှာစိတ်တွေ၊
 မာနစိတ်တွေ၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်တွေဗျ။

မာနဆိုတာ မာန နဲ့ ဒိဋ္ဌိကို သတ်ပစ်လိုက်။ အဲဒီနှစ်ကောင်နော်။
 တစ်ခါတည်း ငါဟာ ဘာလဲကွ၊ ပစ္စည်းအားကိုးတယ်။ လောကီ
 အားကိုးတယ်။ အိမ်အားကိုးတယ်။ ရာထူးအားကိုးတယ်။ သဘောနဲ့
 နာနော်။ တရားစာကို အားကိုးနေတယ်။ လောကီအားကိုး။ မှားနေ
 တယ်။ မနောကံကို ပြောနေတာ။ အဲဒီဥပါဒါန်ပြောနေတာ။ ကာယကံ၊
 ဝစီကံ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ မနောကံကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဦးပဏ္ဍိ
 တ က ပြောနေတာ။ အဲဒီမနောကံလေးလုံပါ။ အဲဒီမနောကံက အာရုံကို
 မလိုက်စေနဲ့။ လုံပြီ။ အလုံ၊ ဒီပါ၊ သီတာ၊ ရေမြေ၊ သီလ၊ ရေဖြစ်
 သွားပြီး သွားပြီ။ အပူသီလမဟုတ်ဘူး။ အပူသီလက ခင်ဗျားတို့
 ဘုန်းကြီး ကျောင်းသွားပြီး သီလယူပြီ။ စောစောစီးစီးယူထားပြီး
 ရှစ်ပါးပဲ ယူယူ၊ ငါးပါးပဲယူယူ၊ ဆယ်ပါးပဲ ယူယူ၊ ယူချင်သလောက်
 ယူစမ်း။ အဲဒါ အဲ ယူလည်းယူရော သမီးရော သားရော ဖအေက
 ကားမှောက်ပြီးသေတယ်ဆိုရင် အဲဒီအမေကြီး ဘယ်လိုနေမလဲ။ အဲဒီလို
 သီလယူတဲ့အသိက ဒီအပူကို သတ်လို့ရပါ့မလား။ အေး မရဘူး။

မဂ်ဉာဏ်မှရတာ။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ကျင့်သူများပြောတာကို အဲလေ့လာပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။ မေးမြန်းပါ။ နောက်ဆုံး ဘဝပြန်မှာ မတော်တဆခင်ဗျားတို့ဟာ ဂိစ္စကုတ်တောင်တွေဘာတွေ တောင်ရောက်မြောက်ရောက် ရောက်ရော ဝိညာဉ်လေး ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ရုပ်ကိုချရတော့မယ်။ ဥပါဒါန် ဥပါဒါန်နော်။ ရုပ်နာမ်လို့လဲခေါ်ထားတယ်။ အဲဒီရုပ်နာမ်လွတ်မှ ဝိညာဉ် က ဖြူစင်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သွားမယ်။ အဲဒါလေးကို လာပြီးတော့ အဲဒီလို သီလအမျိုးအစား ရှိတယ်နော်။ ဒါပေမယ့် ပယ်တာမဟုတ်ဘူးဗျ။ မစွဲနဲ့။ ပညတ် သီလ ပညတ်ပါ။ ကဲ ဘုရားတည်ပါနော်။ ခင်ဗျား ဘုရားရှိခိုးပါ။ ဆွမ်းတော်ကပ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ မစွဲနဲ့။

ဟော ဘယ်လိုမစွဲနဲ့လဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဆွမ်းတော်တင်ရောဗျို့ အိမ်မြှောင်တွေက စားရောဗျို့။ ဘုရားကမစားရသေးဘူး။ ဘုရားက ဘုဉ်းမပေးရသေးဘူး။ အိမ်မြှောင်၊ ကြွက်တွေချီတော့ သူဆဲတယ်။ ဟာ ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်။ မောင်းထုတ်တယ် သိလား။ အဲဒါ ပုဗ္ဗ မုစ္စ ပရဆိုတဲ့ စေတနာသုံးတန် ပြတ်နေပြီ။ ဘာစားစားပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ အရိယကတွက်ကြည့်ပေါ့။ ဟာ သိပ်တောင်ဝမ်းသာပြီး စားပါစေကွာ၊ စားပါစေ။ သူက တိရစ္ဆာန်။ တိရစ္ဆာန်က ဘုရားမှန်းလည်းမသိ၊ တရား မှန်းလည်းမသိ၊ သံဃာမှန်းလည်း မသိတဲ့အကောင်။ ငါကသိတယ်။ အဲ သူလုပ်တာကို သူ့အယူကို ငါမယူနဲ့။ တိရစ္ဆာန်အယူကို ငါမယူနဲ့။ ဟော အဲဒါ ဉာဏ်ကသင်ပေးလိုက်တာနော်။ စားပါစေ။ အဲ ခွေးက ဖိနပ်တွေချီသွားတယ်။ ခွေးကအိမ်ပေါ်တက်ပြီး ကြက်သားတွေ ဟင်းတွေ ထမင်းတွေ စားတယ်။ ခွေးအယူကို လူက သွားမယူနဲ့။ စားပါစေ ကွာ။ သောက်ပါစေကွာ။ ခွေးပါကျိန်နေတယ်။ သွားပြီးခွေးကို ဒေါသ ဖြစ်တယ်နော်။ အဲဒီလို မလုပ်နဲ့ မကောင်းဘူး။ ဆင်ခြင်ပါ။

အသိတစ်လုံး အမြတ်ဆုံးနော်။ အဲဒါလေးတွေ ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကျွန်းကိုင်းမှီ၊ ကိုင်းကျွန်းမှီ ဒါလေးတွေနေတတ်ဖို့ စာတတ်ဖို့။ အဲဒီတော့ ဒီဘဝ နောက်ဆုံးဘဝပြန်မှာပဲ ခင်ဗျားတို့ သက်တမ်းကလည်း တိုတယ်ဗျ။ ဘယ်လောက်မှမရှိဘူးနော်။ သက်တမ်း တိုတဲ့ဟာတွေက လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေ မရှာနဲ့မပြောဘူး ရှာပါ။ ခင်ဗျားမစွဲနဲ့။ သမ္မာလေးနဲ့ရှာပါ။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ အယူတွေနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတွေနဲ့ အယူတွေမှား၊ အမှတ်တွေမှား၊ အစွဲတွေမှားရင်တော့ စားတော့အများ၊ ခံတော့ တစ်ယောက်ထဲ။ အဲဒီတော့ ငါသည် အတ္တနယ်က အနတ္တကို ငါကျင့်တော့မယ် ဆိုပြီးတော့ ဝိပဿနာတရား ဘုရားအနား သွားပြီးတော့ တရားအားထုတ်နေ၊ အပြင်မှာ အာရုံကလည်း စင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာကလည်း စင်ကြယ်ရင် ခင်ဗျား ဉာဏ်ပေါက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ဉာဏ်ပေါက်လာတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားမှာ အဲဒီလို တရားထိုင် လိုက်တဲ့ အခါမှာ အဓိသီလဖြစ်လာပြီ။ အဓိစိတ္တဖြစ်လာပြီ။ အဓိပညာ ဖြစ်လာပြီ။ အဓိတွေတပ်ထားပြီ။

အဓိဆိုတာ အခုကာလအချိန်လေး ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ နတ်တွေကလည်းလာပြီးတော့ ခင်ဗျားကို ပူဇော်လိမ့်မယ်။ အဲ သူတော်ကောင်း နတ်စောင့်ရှောက်တယ်။ မှတ်ထား။ နတ်တွေ တကယ်ရှိတယ်။ သိုက်တွေ တကယ်ရှိတယ်။ ဓာတ်တွေ တကယ်ရှိတယ်။ ပထဝီဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်။ အဲဒီဓာတ်တွေကို မြန်မာလိုပြန်လိုက်။ အဲဒီတော့ မြန်မာလိုပြန်ရင် သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်ဟာ ခင်ဗျား အသက်ကြီးလာပြီ။ အသက် (၇၀) (၆၀) အရွယ် ရောက်လာပြီ။ သွေးအားနည်းလာပြီ။ သွေးအားနည်းလာရင် သည်းခြေကလည်း ကယောင်ခြောက်ခြားဖြစ်လာမယ်။ အဲဒီတော့ ဘာတွေ ဖောက်လာမလဲ။ လေနဲ့သလိပ်က ဖောက်လာလိမ့်မယ်။ ချောင်းဆိုးမယ်။

ရင်ကျပ်မယ်၊ ပန်းနာရင်ကျပ် တီဘီရောဂါတွေလျှောက်ဖြစ်၊ သွေးတိုး
လျှောက်ဖြစ်၊ သွေးအန်တယ်။ အဲဒီတော့က စိတ် ဥတု အာဟာရကိုလည်း
သဘောပေါက်ရမယ်။

အထဲထဲက ဓာတ်တွေကိုလည်း သဘောပေါက်ရမယ်။ အော်
ဥတုရဲ့ ဘယ်ရာသီမှာ ဘယ်ဥတုရဲ့ရာသီမှာ ဘယ်အရာရာတွေ စားရမယ်။
ဟာ ခင်ဗျားက ဆရာဗျ၊ ဓာတ်စာကျွေးတာ ခင်ဗျားကျွေးတတ်မှ မှန်
တာ။ အသက်ဆွဲထုတ်လို့ရပြီ။ အဲဒါသိပ်အရေးကြီးတယ်။ လူ့ပြည်မှာ
နေရင် အဲဒီလိုလုပ်။ ထင်တာတွေလျှောက်မစားနဲ့။ ကံနဲ့သွားပြီးတော့
အာ ကံဆိုတာ အစွဲဥပါဒါနဲ့ ဟာဒီဟင်းကြိုက်တယ်ကွ။ ဒီဝက်သား
ကြိုက်တယ်ကွ။ ဘာကြိုက်တယ်ကွ။ အဲဒါ ကံဆိုတာ ဥပါဒါနံကံခေါ်
တယ်။ အာရုံပေါ်မှာစွဲလမ်းတဲ့ ကံတွေ။ အဲဒါတွေနဲ့စားတယ်။ စားရင်တော့
မဖြစ်ရင်တော့ တော်တာပေါ့။ ဖြစ်လာရင်တော့ ဆီဂျီးပိတ်ပဲ။ သွား
ရောပဲ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဆေးရုံက ပိုက်ဆံအားကြီးကုန်တာပဲ။ နောက်
ဦးပဏ္ဍိတ ဘယ်မှာမှ ဆေးလည်းမထိုးဘူးနော် ဖြစ်တာကို ဖြစ်တယ်။
အဲ ဘုရားကဟောထားတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ဆိုထားတယ်နော်။ ရုပ်ရှိရင်
ဝေဒနာရှိမယ်။ အဲဒီဝေဒနာမှာ တဏှာကိုကြည့်။ ဝေဒနာ တရား
ထိုင်တဲ့အခါမှာ အဲတဏှာဆိုတာ စိတ်ကလေးကိုခေါ်တာ ဟော တဏှာ
ဟာ စိတ်ကလေးကိုခေါ်တာ။ ရုပ်ကဖောက်ပြန်တာက ဝေဒနာ။ အဲဒီ
ဝေဒနာမှာ သေချာကြည့်။ တဏှာက စိတ်ကလေးခေါ်တယ်ဟ။ နာမ်
စိတ်ကလေးခေါ်တယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ဒါကြောင့်မို့ စိတ်မှာ
တဏှာရှိတယ်။ စိတ္တ၊ တဏှာ၊ နာမ် ခယမစ္ဆက၊ စိတ်သာရှင်စော
ဘုရားဟောတဲ့။ စိတ်ကိုဟောထားတယ်။ စိတ်ကိုဝိပဿနာနဲ့ထိန်း၊
တရားထိုင်၊ ဒါလောက်ဆိုရင်တော့ တော်ရောပေါ့ဗျာ။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု။

ဝဏ္ဏကုဗျာဝဂ္ဂနိပါတ် တရား(103)

ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန် သိပ်မတတ်ဘူး။ စာက သိပ်မှန်တဲ့ အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြမယ်။ စာမတတ်ပေမဲ့ စာသိပ်မှန်တဲ့ အကြောင်းကို တင်ပြပါ့မယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက အဖေ အမေက ကျောင်းမထားနိုင်လို့ စာမတတ်တာ၊ စာကိုပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဒီစာရှိလို့ ဒီအသိ၊ ဒီကျင့်သဘောပေါက်တာ။ အဲဒါကိုပြန်ပြီးတော့ စာနဲ့ ခန္ဓာတစ်ထပ်တည်းဖြစ်အောင် အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမ၊ သံဃာ၊ အရှင်မြတ်အားလုံးရှိကြတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး ရှေ့လည်းမမျှော်နဲ့။ နောက်လည်း မတွေးနဲ့။ တည့်တည့်လေး အသိလေး ဟောသွားမယ်။

အဲဒီတော့ စာက ရေးထားတယ်။ အလုပ်သမားက ဘာလဲ မေးတယ်။ စာက ကိလေသာနဲ့ ဒိဋ္ဌိကို ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာကို သတ်ပါတဲ့။ အဲဒါ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ စာ၊ တဏှာကိုသတ်ပါတဲ့။ စာကရေးထားတယ်။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပါဠိစကား၊ တဏှာဆိုတာ အာရုံ အဲဒီအာရုံ(၅)ပါးကို ပယ်ရမယ့်တရား။ အဲဒီတော့ ဒိဋ္ဌိ တဏှာ အလုပ်သမားကပြန်ပြီးတော့ ခေါ်လိုက်တယ်။ ဘာခေါ်လိုက်လဲဆိုတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့သူက ကိလေသာ တဏှာ။ ကိလေသာဆိုတာ ဘာခေါ်လဲ ရုပ်တရားခေါ်တယ်။ ရုပ်တရားကြီး အဲဒီရုပ်ပေါ်က ဉာဏ်အသိရမှ သဘောပေါက်မယ်။ ရေးထားတဲ့စာက

ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယလို့ ရေးသားတယ်နော်။ အားလုံးကမ္မာကသိတယ်၊ ဒါကြောင့် အဲဒီကံတရား၊ ဉာဏ်တရား၊ ဈာန်တရား ဘယ်မှာရှိလဲ မနောမှာရှိတယ်။ အဲဒါကို သစ္စာပြုရတယ်။ ဘယ်လိုသစ္စာတွေပြုလဲ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာ ဒါဘုရားဟောအရ ဒါကြောင့်မို့ ဘုရားကဟောတယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တ၊ ဒါ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ခန္ဓာမှာရှာရမယ်။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာမှာ ဘာနဲ့ရှာရမလဲ၊ မဂ္ဂင်နဲ့ရှာရမယ်။ အဲဒီတော့ ဝိနည်းပုဂ္ဂိုလ်များက ဘယ်လိုသတ်မှတ်လဲ။ ကံကို ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံကို ဘယ်လိုသတ်မှတ်လဲ။ သူ့သတ်မှတ်တာ မှန်တယ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ မိမိပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိသလို မိမိမပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိတယ်။ ဝိနည်းထိုရ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒီကပြန်မေးပြီ။ သူတို့ရဲ့ ကာယကံ ဝစီကံတွေကို ထိန်းသိမ်းထားတာ မှန်တယ်။ အဲဒီကံတွေကို မနောနဲ့ ထိန်းသိမ်းထားတယ်။ အဲဒီမနောကို ဘာနဲ့ထပ်ထိန်းသိမ်းမလဲ။ မဂ် ဉာဏ် ရအောင်ရှာနော်။ ဒါ အနုသယခေါ်တယ်။ ခုနက သစ္စာက ဝိရတိသစ္စာ၊ ဝိပဿနာတဲ့။ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ။ ခန္ဓာက ပရမတ်။ ပညတ် သဘောဓာတ်။

ကျင့်တဲ့သူကသိတာ။ ဒါ ခင်ဗျားတို့ကို လိမ်ပြောရင် အဝိစိ ရောက်သွားမှာ။ မှန်တာပြောရင် ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားမှာပဲ။ ဒါ ကျင့်အပ် မယ့်တရား။ ဒါ သိအပ်မယ့်တရား။ မြင်အပ်မယ့်တရား၊ ရရှိမယ့်တရား တွေကိုရမယ်။ မှန်တယ်။ ဟိုက သာသနာပြုပေမယ့် ဟောဒီ ပစ္စုပ္ပန်ဘုံမှာ ဘုန်းကြီးတွေ အများကြီးရှိတယ်။ သူတို့ပြုတဲ့ သာသနာမှန်တယ်။ သာသနာပြုတာချင်း မတူဘူးနော်။ သာသနာပြုတာတော့ ပြုကြတာပဲ။ အကြီးအကျယ်ပြုတာပဲ ဟုတ်တယ်။ သိပ်မှန်တယ်နော်။ ဉာဏ်နဲ့ပြုတဲ့

သာသနာရှိသလို... ဘာလဲဆိုတော့ နင့်အိမ်မှာဘာရှိလည်း နင့်အမျိုးကဘာ၊ နင့်ဆန်အိုးထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်တယ်၊ ဘာလုပ်လိုက်၊ ယတြာချေလိုက်၊ ဘာချေတာ။ ဒီက ယတြာချေရတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲလို ယတြာချေတာ အဲဒါတွေးကြည့်၊ ခင်ဗျားတို့ ပညာတတ်တွေပဲ၊ တွေးကြည့်။ တရားနာနေတာ လောကီနဲ့ လောကုတ္တရာ အချပြုနေပြီ။ လောကီအကြောင်းက ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးဟာနော် ဘာဖြစ်သလဲ ဘယ်လောက်လှူသလဲ။ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်၊ သားတွေ သမီးတွေကို သူလှူတာပဲ။

အဲဒီတော့ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး လှူလိုက်တယ်။ ပုဏ္ဏားက သူရှေ့မှာ ရိုက်တယ်၊ ဘာလို့ သံလျက်စွဲလဲ၊ ဒါတဏှာပေါ့။ သူ့ သားသမီးတွေကို မျက်စိမှာ အမှတ်မှားသွားတယ်။ မျက်စိမှာ မှတ်တယ်၊ ပညတ်ကို မှတ်သွားတယ်။ မနောက အဲဒီအာရုံမှာ ဖျဉ်းကနဲ ဖြစ်သွား တယ်၊ ဒါနဲ့ ဟာ ငါမှားသွားပြီ၊ ချက်ချင်းသူ့အမှားကို သူသိတယ်၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးမှာ လွတ်သလား။ ခင်ဗျားတို့ ဇာတ်တော်မှာကြည့်။ ဝိရုရအမှတ်မှာလည်း လွတ်သလား။ ခင်ဗျားတို့အတွက်လုပ်ထားပြီနော်။ မေးပါ။ အဲဒီတော့ ဆင်ကြီးချက်ကို မုဆိုးကပေါက်တယ်။ တစ်ခါတည်း ကျလိုက်တာ သူရဲ့အစွယ်ကိုလှူလိုက်သေးတယ်။ ဒီအစွယ်ကို လှူလိုက် သေးတယ်။ သူရောလွတ်သလား။ မျောက်မင်းဘဝ။ ဒေါင်းမင်းဘဝရော လွတ်သလား။ ဒီတဏှာကို ဟာ တဏှာကိလေသာပေါ်မှာ တဏှာရှိ တယ်။ ကိလေသာက ရုပ်။

အဲဒီတဏှာကို သတ်ရမယ်နော်။ တဏှာကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဟော ဒီမှာရှိတယ်။ စာတွေ “စာကမှန်၏၊ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ”။ စာတွေ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေထက် ငါတွေ့က သာတယ်။ ဟော သာသွားပြီ။ မဂ်ဖိုလ်ရလို့ သာသွား တာ။ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောပေးလိုက်မယ်။ ချွတ်ပါဆိုရင် ချွတ်ပေးလိုက်

မယ်နော်။ အခုလာကြည့်။

မြောင်းမြက ဆယ်နာရီကျော်ကျော် ထွက်လာတာကြည့်။ မချစ်
မနှစ်သက်နေရခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ။ ကြည့်စမ်း သိတော့လည်း
အစက ဒီရုပ်မသိဘူး။ မသိတော့ အဲရုပ်နဲ့ပေါင်းလိုက်တာ သိပ်ကောင်းတာ
ပဲ။ ဒီရုပ်က တဏှာရှိတာကို။ အဲဒါ ရုပ်ကြီးက အယုတ်ကြီးခေါ်တယ်။
အယုတ်တရားခေါ်တယ် မှတ်ထားအုံး။ အဲဒီတော့ တွေ့လား။ ဝေဿန္တရာ
မလွတ်ဘူး။ ဘယ်နေရာမှာ သွားလွတ်လည်။ သိဒတ္တမင်းသားကျမှ
သွားလွတ်တာ။ ခင်ဗျားတို့ တရားတွေကိုကျင့်။ ဆရာတစ်ယောက်
မကောင်းတာနဲ့ နောက်ကတပြုလုံး ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်နော်။
ပျင်းရိရိ မလုပ်နဲ့။ ဟော ဒီရုပ်က မမြဲဘူး။ အနတ္တရုပ် ကြီး စိတ်တွေက
အတ္တစွဲဖြစ်နေတယ်။ အစွဲလည်း သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

ဒိဋ္ဌိပါနေတယ်။ မလွတ်ဘူး။ အဲဒီဒိဋ္ဌိကို သင်္ခါရဖြစ်အောင်
လုပ်လိုက် ဘုန်းကြီးကိုမစွဲနဲ့။ ဦးပဏ္ဍိတကို မစွဲနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ကိုလည်း
မစွဲဘူး။ ဒါ သစ္စာနဲ့ဟောလိုက်တာ။ ဒါ အစွဲတရားဖြတ်တာ။ ခင်ဗျား
တို့ တွေးကြည့်။ ဥပမာတွေးကြည့်။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ သားတွေသမီးတွေ
ကားတိုက်လို့ သေကုန်ကြပြီ။ ဦးပဏ္ဍိတ နားကြားရင် ဘယ်လိုနေမလဲ။
ဟာ ဖျဉ်းကနဲ ဖြစ်သွားမှာ။ သွားစွဲတာ။ သညာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်
သွားတာ။ ဥပါဒါန်ကို ဟောနေတာ။ အဲဒီဥပါဒါန်တွေက ခင်ဗျားတို့
တွေးကြည့်။ ပညတ်၊ ပရမတ်၊ အာရုံ။ အဲဒီအာရုံမှာ အမှတ်မှားတွေ
ဖြစ်နေတာ။ နောက်ဆုံးပဲ တွေ့တယ်၊ ဆုံတယ်၊ ကြုံတွေ့တယ်၊ ကွဲပြီ။
အနတ္တတရားကိုဗျ။

ကိုယ်ယူတာက အတ္တတွေ သမ္မာဒိဋ္ဌိတဲ့။ ဒိဋ္ဌိပါနေပြီ။ ခင်ဗျားတို့
ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်တာလည်း ဒိဋ္ဌိနဲ့၊ မကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်တာ
လည်း ဒိဋ္ဌိနဲ့။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပါဠိစကား။ မြန်မာလိုပြန်လိုက်ရင် အာရုံငါးပါး

ကို ယူပြီးတော့ နှလုံးကသွင်းထားပြီ။ အို အိုး ကောင်းလိုက် တာကွာ။
 ဝမ်းသာလိုက်တာ။ စိတ်ကလေးချမ်းသာလိုက်တာ။ အေး အေး အေး
 အဲဒီတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ယူသလား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ယူသလား ကိုယ့်စိတ်
 ကိုယ်စစ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ယူရင် စေတတနာကောင်းမယ်။ စေတနာကိုဗျ
 အာရုံပေါ်မှာ စေတနာကျသွားပြီ။ အေးကွာ မင်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
 ကို ယုံကြည်တဲ့ လူငယ်လေးပဲကွာ။ အေး အေး အေး အဘ လေးစား
 တယ်ကွာ။ မင်းကို ဒါစေတနာ ဟိုမှာလုပ်နေတာကို မှတ်လိုက်တယ်။

တစ်ခုပျက်စီးသွားရင် မနောပေါက်တာပဲဗျို့။ သွားယူတာကိုဗျ။
 အာရုံကိုသွားယူတော့ ကိုးရိုကားရားလုပ်နေပြီ။ မျက်စိကမြင် လိုက်တယ်။
 ဒီမှာ မနောပေါက်တာပဲ။ သွားပြီ။ စူးပေါ်ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်တာပဲ။ အဲဒီ
 အတွင်းသီလ အပြင်သီလ နှစ်ခုမှာ အပြင် သီလကို အကာခေါ်တယ်။
 အမှန်တကယ် အပြင်က သိပ်ဖြူတဲ့ သီလကို အတွင်းကိုရအောင်လုပ်။
 အင်မတန် ထူးတာ။ ခင်ဗျားတို့ လူ့ဘဝမှာ လာပြီးတော့ လူလာဖြစ်တာ တန်ဖိုး
 မဖြတ် နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံခြားမှာသွား လူဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ တခြားနိုင်ငံမှာ
 သွားဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓရဲ့နိုင်ငံမှာ လာဖြစ်တာ။ ခင်ဗျားတို့
 လုပ်နိုင်ရမယ်။ ဒီလူ ဘာမှတတ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်။ မဂ်တို့ဖိုလ်တို့ရှိတယ်။
 ဈာန် ရှိတယ်။ ခုနက မတွေ့လား။ ဘုန်းကြီး သူများအိမ် ဆန်အိုးထဲ
 ဘာရှိလဲ။ မင်းဘာလုပ်လဲ။ မင်းနောက်ကလုပ်တာ ငါအကုန်သိတယ်ကွ။
 ဒီလို ဘုန်းကြီး ရန်ကုန်မှာရှိတယ်။ မဖော်ဘူး။ သူလည်း သာသနာပြုတာပဲ။
 မတူဘူး။ သူပြုတဲ့သာသနာနဲ့ ဒီကပြုတဲ့သာသနာ မတူဘူး။ ဗုဒ္ဓရဲ့
 သာသနာပြုကြတာ အမျိုးမျိုး ဗုဒ္ဓရဲ့ပရိယတ္တိတွေနဲ့ပြုတာ ပညာလှိုင်းကျ
 တော့ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ပုသိမ်မှာ ခင်ဗျားဘာလဲ။ မြောင်းမြခွေးလေးမှာ
 အဘိုးအောင်ချမ်းသာ အောင်တော့ အောင်ပါတယ်။ ချမ်းသာတယ်။
 အောင်ချမ်းသာ ဘယ်ကနိုက်လည်းပိုက်ဆံတွေ ပညာကနိုက်လည်း ပိုက်ဆံ

တွေ။ ဒီကမှ ဒါနလှူရသေးတယ်။ သူက အိတ်ထဲကနို့ကတာ။

အဘိုးအောင်ချမ်းသာတဲ့ ခွေးလေးမှာ၊ လာတည်တယ်။ ပုသိမ်မှာ လာတည်တယ်။ အဲသေတော့ အဲဒီအကောင် ဘယ်ရောက်သလဲ။ ဘယ်သူ သိသလဲ။ ဒါထုတ်ပြအပ်တဲ့အရာမဟုတ်။ ဒါကြောင့် ကြိုတင်ပြီး လုပ်ကြပါ။ အလုပ်လုပ်ပါ။ ကိုယ့်ထက်ကြီးသူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်ထက်ငယ်သူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့် တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ အဲဒီလိုတရား တွေထားရမယ်။ စေတနာမပျက်နဲ့။ အာရုံငါးပါးအပေါ်မှာနော်။ စေတနာ မပျက်နဲ့။ ခင်ဗျားတို့ ဆဲလိုက်တယ်။ တိုင်းလိုက်တယ်။ အဆဲ ခံရတဲ့ သူက ဘယ်လိုနေမလဲ။ ဟာ ဒေါသ ဖြစ်သွားတယ်။ စိတ်ကို မထိန်းနိုင်ဘူး တွေလား။ အာရုံပေါ်မှာ လိုက်သွားတာ မနောဘာဖြစ်လဲ။ သီလပျက်တယ်။ အတွင်းသီလပျက်တယ်။ အပြင်သီလတော့ လွယ် လွယ်လေးပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ ဝိကာလ မစားပါဘူး။ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒိတ၊ ဝိသုက၊ ဒဿန၊ မာလာဂန္ဓ၊ ဝိလေပန တီးမှုတ်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းခြင်း၊ မဖွယ်မရာမလုပ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ လွတ်တဲ့စိတ်ကို မထိန်းဘူး။

ခင်ဗျားသမီးလေး ရေထဲနစ်သွားပြီ။ မအေ ဘယ်လိုနေမလဲ။ အဲဒါ သွားစွဲတာပေါ့။ အဲဒါဥပါဒါန်ပေါ့။ အဲဒါသုံးဆယ့်တစ်ဘုံလည် တယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ် ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ မှတ်ထားအုံး။ သီလမှာချုပ် အချိန်မှီလုပ်ကြ။ အော် ကိုင်းကျွန်းမှီ၊ ကျွန်းကိုင်းမှီ။ အေး အေး အေး ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။ တချို့ကလည်း စိတ်ပုတီးနဲ့စစ်တယ်။ ဘယ်စိတ်ကလဲ။ မနောအာရုံပါးပါး ပယ်လိုက် တယ်။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးလုံအောင်ထိန်းတယ်။ တဒင်္ဂီကလေး လုံအောင် ထိန်းလိုက်တယ်။ အမြဲတမ်းလုံအောင်ထိန်းရမယ်။ အပမာဒေန သမ္မာ ဒေထ။ အဲဒီအသိကို အမြဲတမ်းယူထားရမယ်။

ကိလေသာတဏှာ အမြဲတမ်းနှိပ်စက်နေတယ်။ တဏှာက နောက်ကနေပြီးတော့လိုက်နေတာ။ တဏှာဆိုတာ ခင်ဗျားတို့တွေးကြည့် ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတဏှာက ကိလေသာရှိရင် တဏှာရှိမယ်။ ငြင်းလို့မရဘူး။ ဘုန်းကြီးလည်း ငြင်းလို့မရဘူး။ ငါကျင့်နေတာ ကိလေသာတဏှာကွ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ အသိခြင်းတူသလားတဲ့။ မတူဘူးတဲ့။ မတူရင် မင်းရပ်ထားလိုက်တဲ့။ ငါ့ဘာမှလာမပြောနဲ့တဲ့။ ငါစာမတတ်ဘူးတဲ့။ မင်းအလုပ်လုပ်တဲ့။ မှန်တယ်တဲ့။ ငါ့လမ်းငါသွားမယ်။ ငါ့အပြစ် ငါခံမယ်။ ငါအခုသွားပြီး သူများသွားရိုက်ရင် အစိုးရက ငါ့ဖမ်းမှာပေါ့ကွတဲ့။ အဲဒီတော့ ဒီလိုအဖြစ်တွေကို မဖြစ်ခင်က ငါကကြိုတင်ပြီးသိတယ်ကွ မှတ်ထား။ အဲဒါ အရိယာအစစ်ကွ။ မင်းတို့ကဖြစ်ပြီးမှ သိတာ။ ကျွန်တော်မှားပြီ။ ဘာဖြစ်လို့။

ကျွန်တော် ဈေးသွားရောင်းတာ မှားပြီ။ ဟုတ်တာပေါ့။ အဲဒါ မှားတာပဲဗျို့။ ကြည့်စမ်း ငါးခုံးမတစ်ကောင်နဲ့ တစ်လှေလုံးပုပ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်။ မအေသေတယ်ဆိုရင်ပဲ သားတွေ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ၊ ဆွေမျိုးတွေရော အကုန်လျှောက်ပူတော့တာပဲ။ ကြည့်စမ်း။ တစ်ယောက် သေတာနဲ့ အကုန်ပူတာပဲဗျို့။ စိတ်ဆင်းရဲကုန်တယ်။ စိတ်ဆင်းရဲရင် စိတ်မဆင်းရဲတဲ့နေရာရှိတယ်။ ရောက်အောင်သွား။ မဂ်ဉာဏ်ရရင် စိတ်မဆင်းရဲဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောပေးလိုက်မယ်။ လုပ်မှရ မယ်။ မဂ်ဉာဏ်ဘယ်ကလာလဲ။ ခင်ဗျားတွေးကြည့်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပေါ်ကလာတာ။ အခုကြည့်စမ်း။ ကိလေသာတဏှာဖြစ်နေပြီ။ လူတိုင်း အတ္တတွေဖြစ်နေတယ်။ ဘုန်းကြီးက ခေါင်းစိုက်တယ်။ မျက်ရည်တွေ ကျနေတယ်။ ငါလိုသိနိုင်ပါစေ၊ မြင်နိုင်ပါစေ၊ ကြားနိုင်ပါစေ။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီအစွဲကိုသတ်။ အဲဒီအစွဲက ငါစွဲသေးလား။ တရားထိုင် ဘုရားရှေ့မှာ။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင်

ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေယျဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ ဉာဏ် ဥဒပါဒိ၊ အာလောကောဥဒပါဒိ အဲဒါရေးထားတယ်။ လောကုတ္တတရာ ဉာဏ်တွေ လောကီဉာဏ်မဟုတ်ဘူး။ လောကီဉာဏ်ရှိတယ်။ လော ကုတ္တရာ ဉာဏ်ရှိတယ်။ လောကုတ္တရာဉာဏ်က စိတ်စေတသိက်ကို သတ်ပစ်လိုက်။ အဲဒီမှာ နှစ်ခုက လောကီနယ်ထဲမှာနေတယ်။ မြင်စိတ်၊ တွေးစိတ်၊ မြင်လိုက်တော့ မနောကသိတယ်။ သိတာက အမှတ်နဲ့သိတယ်။ တွေးကြည့်စမ်း။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံတွေဖြစ်နေတယ်။

သမီးသေတယ်၊ သားသေတယ် ဒါသစ္စာနဲ့ဟောတာ။ ဘယ်သူ့ကို မှပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့စိတ်တွေ နောက်တော့ သိလာ လိမ့်မယ်။ ကိလေသာငုတ်နေတာနော်။ ဘုန်းကြီးကိုသွားပြီး နှိပ်ပေးလိုက်လို့ နှိပ်ပေးတာပဲရှိတယ်။ အလုပ်လုပ်ရမယ်။ ငါ့လာနှိပ်မပေးနဲ့ကွ။ မင်း အလုပ်လုပ်။ မင်းတော်ကြာခံရလိမ့်မယ်ကွ။ တရားထိုင်တယ်။ ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးနော်။ မိစ္ဆာအယူတွေ ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါး။ သူများ အသက်မသတ်ပါဘူး၊ သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး၊ သူများသားမယား မဖျက်စီးပါဘူး၊ ဝစီကံမဆဲပါဘူး၊ မတိုင်းပါဘူးနော်။ အဲဒါတွေဘဲဗျ။

စာမှမတတ်တာကိုဗျ။ မနောက်ဗျာပါဒ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲ။ နားကြောင့်ဖြစ်တာ၊ မျက်စိကြောင့်ဖြစ်တာ။ အာရုံငါးပါးမလွတ်လို့။ ကုက္ကုစ္စ စိတ် ကိုယ့်အိမ်မှာလာပြီးတော့ လူတစ်ယောက် ဟင်းခွက်တွေ ဆယ်ခွက်လောက်ရှိတယ်။ ဒီခွက်မြည်းကြည့်တယ် ဇွန်းကြီးအောက်ချ လိုက်တယ်၊ ဟိုခွက်မြည်းကြည့်လိုက်တယ် ဇွန်းကြီးအောက်ချလိုက်တယ်။ သူစားတဲ့အရည်တွေ ပန်းကန်ထဲပါရင်ပါမယ်။ ဟိုခွက်မြည်းလိုက်၊ ဒီခွက် မြည်းလိုက်။ ဟင်းဆယ်ခွက်လောက်ဟာ အိမ်ရှင်ကဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲ။ အဲဒီအာရုံမှာမှတ်၊ မှတ်ရောပေါ့ဗျာ။ ဒေသဖြစ်တယ်ဗျို့။ အပြင်ကို ယူလို့ အတွင်းသီလပျက်တယ်ဗျို့။ အဲဒါ အပါယ်ကျမယ်။ အတွင်းသီလလုံမှ

အပယ်တံခါးပိတ်မယ်။ သီလဆိုပေမဲ့ အမျိုးအစားရှိ တယ်။ သမာဓိဆိုပေမယ့် အမျိုးအစားရှိတယ်။ ပညာပေမယ့် အမျိုးအစား ရှိတယ်။

ဟိုမှာ ဟင်းခွက်တွေစားကုန်ပြီ။ ဥပမာပါ ခင်ဗျားတို့အိမ်ပေါ် လူတစ်ယောက်တက်လာတယ်။ ဖင်လှန်ခေါင်းလှန်လုပ်နေရင် အိမ်ရှင် ဘယ်လိုနေမလဲ။ ဟာ အဲဒါအာရုံပဲ။ အဲဒီအာရုံ မသတ်တတ်ဘူး။ အာရုံ နောက်မှာ အမှတ်ဖြစ်ပြီးတော့ မနောဥပါဒါန်ဖြစ်သွားတယ်။ အတွင်းသီလ ပျက်တယ်။ အဲဒီစိတ်ကို ထိန်းရမယ်လို့ ဦးပဏ္ဍိတပြောပါတယ်။ အဲဒါ လာသင်ပေးတာ။ အဲဒါတွေကြည့် ခင်ဗျားတို့ကြိုက်တဲ့ ဘုန်းကြီးတွေကို အဲ ခုနက ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံ ဖြစ်နေပြီ။ ငါ့အိမ်ပေါ်မှာ လာပြီးတော့ အရက်သမား ဖင်လှန်ခေါင်းလှန်လုပ်တယ်။ အိမ်ပိုင်ရှင် ဘယ်လိုနေမလဲ။ ဟာ အဲဒါအာရုံသွားမှတ်တာ။ တစ်ခါတည်း ဥပါဒါန်ဖြစ်သွားတာပါပဲဗျို့။

အတွင်းသီလပျက်တယ်။ အပြင်မှာ မှတ်လိုက်လို့ အပြင်မှာ ယူလိုက်လို့ အတွင်းပျက်တာ။ အဲဒါကို လာဟောတာ။ ခင်ဗျားတို့ဆရာ ကောင်းနဲ့ တွေ့ဖို့လိုတယ်။ ဆရာစစ် ဆရာမှန်နဲ့ တွေ့ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့လည်း မယုံမေးကြည့်။ လေ့လာပါ၊ သုံးသပ်ပါ၊ စုံစမ်းပါ၊ မေးမြန်းပါ၊ ပျက်မှာတော့ ဒီရုပ်ပျက်မှာ ဒီစိတ်ကမပျက်ဘူး။ စိတ်လာ ဟောနေတာ စိတ္တာတဏှာနဲ့၊ ခယမစ္စက စိတ်သာရှင်စောဘုရားဟောတာ သားအဖချင်းတောင်မှ အဇာတသတ်နဲ့ သူ့အဖေနဲ့ စေတနာခြင်းမတူဘူး။ စေတနာပုပ်စပ်လို့ အဖေကိုသတ်တာပေါ့။ ကော်ရေတောင် မကျွေး တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဆရာကသင်ပေးတယ်။ အဲဒါခင်ဗျားတို့ တွေး တောင်ကြည့်။ ဆရာကောင်းလို့လည်း တတ်တယ်။ ဆရာကောင်း တော့ တတ်တာပေါ့။ အင်္ဂုလိမာလ အမေကို ပဉ္စာနန္တရိယကံထိုက်တော့ မယ်။ ဘုရားက ကယ်တာ။ အဲဒီတော့မှ မအေကို မသတ်တော့ဘူး။

ဘုရားကယ်လိုက်တာ အဲဒီတော့မှ သူလည်း ဒူးထောက်သွားတယ်။

ဒီလူဘဝ အင်မတန်မှ ထူးမြတ်တယ်။ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူးနော်။ အလင်းကလာတဲ့လူ လူပြည်မှာ သူဌေးပေါ့ဗျာ သိပ်ချမ်းသာတယ်။ အလင်းကလာရင် အမှောင်ပြန်မှာပဲ။ အမှောင်ကလာတဲ့သူ အလင်းပြန်မှာပဲ။ ပြန်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ခုနက ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကတွေ့လား တဏှာကို သတ်လို့မရဘူး။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တရားကျင့်တယ်။ အာရုံကိုမယူဘူး။ မြင်ချင်သလား မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင်သလား မကြားချင်ဘူး။ သိချင်သလား မသိချင်ဘူး။ ထိချင်သလား မထိချင်ဘူး။ စားချင်သလား မစားချင်ဘူး။ ခြင်ငါးခု ပယ်တာ။

ဒီကောင်တွေ ဒီတောင်ပို့မှာ သစ်ခေါင်းထဲဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ကနစိုကပြုံးအောက် သစ်ခေါင်းထဲသွားထိုင်တယ်။ လူမနီး သူမနီး နေရာမှာထိုင်ပြီး တရားကျင့်နေတယ်။ ဒါက ပယ်အပ်မဲ့တရား၊ သိအပ်မဲ့တရား၊ ကျင့်အပ်မဲ့တရား။ ဒါကျင့်ရမယ်။ ဒါလုပ် အော် အဲဒီတော့မှ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်တွေဟာ အပြင်အာရုံငါးပါး ခေါင်းပါးကြတယ်။ အဲဒီတော့ မနောကဘာလဲ။ ကံလို့ခေါ်တယ်။ ကံကို ကိုင်ပြုလို့မရဘူး။ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ထားတာ။ သွားစွဲမှ ကံခေါ်တယ်။ ဒေါသဖြစ်မှ ကံခေါ်တယ်။ အဲဒါ မိစ္ဆာကံကို ကိုယ်စိတ်က ဒေါသဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒါ ကံခေါ်တယ်။ ကိုယ်စိတ်က အေးငြိမ်းခြင်းဓာတ်ရအောင်ရှာ။ စိတ်ချမ်းသာတာ တဏှာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ချမ်းသာထားတာ။

ခင်ဗျား ဒီနေ့ ထီပေါက်ထားတာပေါ့ဗျာ။ သိန်းခြောက်ထောင် ပေါက်ထားတာဟာ အိပ်လို့တောင်မရဘူးကွာ။ တစ်ခါထဲ ဟိုအိမ်သွား ဒီအိမ်သွား စိတ်ကို တစ်ခါထဲမြှောက်ပြီးတော့ လွန်ကဲသွားတာ ချမ်းသာသွားတာ။ အဲဒါတဏှာခေါ်တယ်။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ မလွတ်ဘူး။ အဲဒါ

လာဟောတာနော် သေချာပြတာ။ အေး ကိုယ်ကခန္ဓာသိတာ စာနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်လာနေတယ်။ လာတဲ့စာသမား ဆွဲထုတ်လိုက် တယ်။ ခန္ဓာနဲ့ငါပြောပေးမယ်။ ဒါနဲ့ စစ်တွေက ရသေ့တောင်ဆရာတော် ကြီးက ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာတဲ့ စာနဲ့ခန္ဓာနဲ့ တစ်ထပ်ထဲဖြစ်သွားပြီတဲ့။ ကြည့်စမ်း ခင်ဗျားတို့ကိုလိမ်ပြောရင် အပါယ်ကျမှာ အဝိစိထဲကျရောက်မှာ။ လိမ်ပြီး တော့ ပိုက်ဆံတွေညှာတောင်း၊ လိမ်တောင်း၊ ငါ့မဂ်ရတယ်၊ ဖိုလ်ရ တယ်။ စာမတတ်လွန်းလို့ မဂ်ဆိုတာဘာလဲ။

လောကီအာရုံကို ရှိသမျှ အနုသယ မနောအာရုံ ဟောဒီ အတွင်းက အာရုံတွေက မှန်သားဖြစ်နေရမယ်။ အဲဒါမှ အာရုံတွေ ဖြတ်မှာ မလာတော့ဘူး။ မကပ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့မှ အတွင်းအေး တော့မှ နတ်တွေခေါ်ခိုင်းတာ။ အဲဒီပဏ္ဍိတက စာမတတ်ဘူး။ နတ်တွေ ဘယ်လိုခေါ်ခိုင်းလဲ။ ဟေ့ကောင်တွေလာဟေ့။ ရေပုလင်းက ဆေးဖြစ် အောင်လုပ်ပေးတာ ရောဂါရှိတယ်။ သွေးသားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ရောဂါ၊ သွေးလေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတော့ ငါမလုပ်တတ်ဘူး။ ပယောဂ၊ တောပိုင်၊ တောင်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ ကုမ္မာန်၊ ကန္တပ္ပ။ အဲဒါ မိစ္ဆာတွေနှိပ်စက်တဲ့ဟာကို ဒါနဲ့သတ်ရမယ်။ အဲဒီလို ဘုန်းကြီးမျိုးနော် သတ္တိရှိတယ်။ ကိုယ်မှန်ဖို့လိုတယ်။ ပညတ်၊ ပရမတ်ကို သိရမယ်။ ပညာနဲ့သိရမယ်။ ပညတ်၊ ပရမတ်ကို သညာနဲ့ သွားမသိနဲ့နော်။ အခုရှိတဲ့ ခင်ဗျားတို့နေထိုင်ကြတဲ့အာရုံမှာ ထိန်းထားတာ စေတနာမပျက်နဲ့။ ဒီဘဝ ရက်တိုတိုလေးရယ်။ ကောင်းရာသုဂတိဘုံ ရောက်မယ်။ ဘုရား ရေး ထားတဲ့ ကမ္မဝဋ် ရေးထားတာ ဘယ်သူမှ ဖျက်လို့မရဘူး။ ကမ္မဝဋ် သိသလားတဲ့။ ဟဲ့ မင်းရဲ့ဟိုဘဝ အတိတ်ကံက မပြတ်ခဲ့ဘူးကွ။

ဒီဘဝမှ ပစ္စုပ္ပန်မှာ လာပြီးတော့ ဦးချီးတိုးနဲ့ ဒေါ်အုန်းမေ သူတို့နှစ်ယောက်က ကောက်စိုက်ကြတယ်။ တွေးကြည့် တစ်ယောက်နဲ့

တစ်ယောက် တစ်ရွာတစ်ကျေးစီကဆိုတော့ အပြင်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ ရူပကာကို အော် ဦးချီးတိုးက ဒေါ်အုံးမေရဲ့မျက်လုံလေးက အလွန်ကောင်း၊ ပြောတာဆိုတာလေးကလည်း အင်မတန်ယဉ်ကျေးတယ်။ ဟော ဦးကျီးထိုးက အံ့ပုံးအာရုံပေါ်မှာ မနောကကြိုက်နေပြီ တွေ့လား။ အဲတာ တဏှာသာယာနေပြီ။ ဘာမှတောင်မဖြစ်သေးဘူး။ အာရုံပေါ်မှာ အမှတ်မှားနဲ့လုပ်နေပြီ။ ဒေါ်အုံးမေကလည်း ဦးချီးတိုးကို အမယ်လေး ဒီလူတော့ ငါ့လုပ်ကျွေးတော့မှာဘဲ။ ဘာဘဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန် ရောပေါ့ဗျာ။ မြမောင်က အတိတ်က သမ္ဗာန်နဲ့လာတာ။ မိစ္ဆာန်နဲ့လာရင် ခွေးဖြစ်မယ်။ ကြောင်ဖြစ်မယ်။ ကြက်ဖြစ်မယ်။ တိရစ္ဆာန်ဘုံရောက်မယ်။ အဲဒါ မိရိုးဖလာတွေ မိဘရဲ့ ဒီလိုဖြစ်သွားတဲ့ကိစ္စတွေ သားကလည်း နောက်ကလိုက်လုပ်တယ် ကြည့်စမ်း ဇာတိကိုလည်း မသိတော့ဘူး။

ခင်ဗျားတို့ စာရေးထားတာ ဇာတိတဲ့။ ပြီးတော့ လာသေးတယ်။ ဇရာတဲ့နော်။ အဲဒီတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ပေါင်းလိုက်တော့ မြမောင်လေး ဟောဒီပဏ္ဍိတပဲ။ အဲဒီပဏ္ဍိတကလည်း မှားလိုက်တယ်ဆိုတာ ဝက်လချီး လည်တော့တာပဲ။ ခိုးလိုက်တာ၊ အရက်သောက် လိုက်တာ၊ ဖဲရိုက်လိုက်တာ အစွဲတရားတွေပေါ့ဗျာ။ မကောင်းတာတွေ စွဲတာ ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါပေါ့ သူဟာသူ အာရုံနဲ့ မနော၊ နားနဲ့မနော၊ သူငယ်ချင်းနဲ့ အပေါင်းအသင်းနဲ့မနော အကုန်လျှောက်လုပ်တာပေါ့။ ဒီကံဟာ နိမ့်တော့တာပဲ။ အဲဒီ ရှစ်ဆယ့်နှစ်ကျပ်ပဲစားရတယ်။ အဖွဲ့ကောင်းတယ်။ သူမကောင်းဘူး။ ကြည့်စမ်း သူမကောင်းဘူး။ ဆရာကမရှိ အလစ်လုပ်တော့ တာပဲ။ ဆရာရှေ့တစ်မျိုး ကွယ်ရာကြတစ်မျိုး။ ဒါသစ္စာ ရှိသလား။ ဒါကိုလဟောတာ ဘယ်သူပဲပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့ပေါ့။

သာဓု သာဓု သာဓု

ဝဏ္ဏသိသဘောလေးကို ပြောပြမယ်။
စာမတတ်ဘူး
စာမတတ်တာ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက စာကိုမသင်ခဲ့လို့မတတ်တာ။
အဲ့ဒီတော့ စာကိုပယ်တာမဟုတ်ဘူး ဒီစာရှိလို့ ဒီအသိ၊ ခန္ဓာသိကျင့်ကြံ
အားထုတ်တဲ့သဘောပဲ ဒါကြောင့်မို့ စာကမှန်၏ ကိုယ်က ဉာဏ်ရဖို့
လိုတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဉာဏ်ဆိုတဲ့ ဂမ္ဘီရဉာဏ် ဇာဝနဉာဏ်၊ စက္ခု
ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံဥဒပါဒိ စာသင်ပေးထားတယ်။ အဲ့ဒါကိုရဖို့ လိုတယ်။
အဲ့ဒါကိုဟောပြတာ အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင်၊ ခန္ဓာမှာ
စင်ကြယ်မယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်မယ်။ ဒါ
ဂမ္ဘီရ ဉာဏ်အလုပ်တွေ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အသိ၊ ကဲ-ဘယ်လိုသိလဲတဲ့။ စာ
မတတ်တာကတော့ လူသိတာပေါ့ကွာ။ နှလုံးသားက ဘာကို အာရုံပြု
တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိမလဲ။ အဲ့ဒါ လာဟောတာ။

“စာကမှန်၏ ဉာဏ်မသိ ထိအောင်သူမသိ” စာတွေငါတွေ
အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ခံစားရတယ်
နော်၊ ဘာခံစားရလဲ။ လောကုတ္တရာကို ခံစားရတယ်။ လောကီအတ္တ

“စာကမှန်၏ ဉာဏ်မသိ ထိအောင်သူမသိ” စာတွေငါတွေ
အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ခံစားရတယ်
နော်၊ ဘာခံစားရလဲ။ လောကုတ္တရာကို ခံစားရတယ်။ လောကီအတ္တ

ပယ်သွားတယ်။ ပယ်သွားတာ မဂ်နဲ့ပယ်သွားတာ အစွဲဥပါဒါန် ကံ ပြတ်သွားတာ အဲ့ဒါ ခန္ဓာမှာဉာဏ်နဲ့ ဖြစ်နေတာ။ အဲ့ဒီ ဉာဏ်ကို ဘယ်လို ရလဲဆိုတာ ထုတ်ပြောပြမယ်။

အဲ့ဒီတော့ စာကရေးထားတယ် ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်လို့ လေးချက်ရေးထားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ပယ်အပ်မယ့်တရားကပယ်ပြီး၊ ပယ်အပ်မည့်အသိ ဘာတွေ ပယ်ရမလဲ။ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်။ ဒါတွေ ပယ်ရမယ်၊ ဒါတွေမစွဲနဲ့ ပယ်ပစ်လိုက်နော်။ အဲ့ဒီတော့ ဘာကိုသတ်လဲ ကိလေသာမှာရှိတဲ့ တဏှာကိုသတ်တာ ရုပ်မှာရှိတဲ့တဏှာကိုသတ်တာ တဏှာသတ်တဲ့တရားခေါ်တယ်။ တဏှာပြတ်ရင် အဲ့ဒါဉာဏ်ပေါက်လို့ ပြတ်တာ။ ဥပမာလေးနဲ့ ဘုန်းကြီးပေမဲ့ ဘုန်းကြီးမှန်တယ် တစ်ပါးနဲ့ တစ်ပါး အသိမတူဘူး။ သိပယ်ဆိုက်ပွား မတူဘူး။ စာမတတ်တော့ မသိဘူး။ ဒါပေါ့ သူတတ်တဲ့ ပညာကိုယ်ကမသိဘူး ဝန်ခံထားပြီ။

အဲ့ဒီတော့ ပယ်အပ်တဲ့တရားက ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဒါပယ်လိုက်တဲ့ ဒါတွေနဲ့ မယူနဲ့ အယူမှားသွားမယ်။ အမှတ်မှားတယ် အစွဲမှားတယ် အဲ့ဒီတော့ ဒါတွေ ပယ်လိုက်ပါ။ ကိုင်း-ဒီလိုဆိုတော့ ဒကာတွေ၊ ဒကာမတွေလည်း ကာမာသဝပယ်၊ ဘဝါသဝလွတ်အောင်ရုန်း၊ ကာမာသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ဒါစာတွေနဲ့ရေးထားတယ်။ ပြီးတော့ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်၊ ဝဋ်တွေ အဲ့ဒါစာကရေးထားတယ် ကိလေသာ ဝဋ်။ ကိလေသာဝဋ် ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ ဟော့ဒါရုပ်တရားနော်။

ဦးပွင်းသဘောလေးနဲ့ ပြောပြသွားမယ်။ အဲ့ဒီ ရုပ်တရားမှာ ကိလေသာဝဋ်၊ ကံဆိုတဲ့ ဟိုအတိတ်က ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဆိုတာ အတိတ်ရဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံက ယခုကံ ယခုကံ ဆိုပြီး

လုပ်ကြည့် ကိုယ်မသိလို့လုပ်ရင် မနောက် ကနေပြီးတော့ မနာလိုတဲ့ စိတ် ကုက္ကုစ္စစိတ်၊ ဝန်တိုစိတ် အဲ့ဒီစိတ်တွေဟာ ဗျာပါဒ အဲ့ဒါက ကိုယ်မလုပ်ဘဲနဲ့ သွားစွဲတဲ့ကံကြောင့် ဥပါဒါန်ကြောင့် အဲ့ဒါ ကံဖြစ် တယ်ဗျို့။ ကိုယ်မလုပ်ဘူးသူများ အသက်သတ်တာလည်း မလုပ်ဘူး၊ သူများပစ္စည်းခိုးတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သူများသားမယား ဖျက်ဆီး တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘာလဲသတင်းကြားတာနဲ့ အစွဲဥပါဒါန် ငါ့သားလေး ရေနစ်နေတယ်ဆိုတော့ ဟော- ကိုယ်ကသွားစွဲတာ ကိုယ့် ဟာကို ထိုင်နေတာ အဲ့ဒီအစွဲဘာနဲ့သတ်မလဲ။ ဘာမှသတ်လို့ မရဘူး သီလနဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး။ ဘာနဲ့ သတ်ရမလဲ မဂ်ဉာဏ်နဲ့ သတ်မှရမယ်။

အဲ့ဒီအစွဲကိုဟောတာ။ အဲ့ဒီ ဥပါဒါန်ကို ဟောတာ အဲ့ဒီတော့ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်။ အဲ့ဒီဝဋ်တွေ ငါဘာကြောင့် ဖြစ်ရမလဲ။ ကဲကြည့်လိုက်အုံး ငါဘာတွေလုပ်ရမလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ အဲဒါဟိုဘက်ကမ်းရောက်ပြီဗျို့ အဲဒါရောက်သွားပြီ။ နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂင်ရ သွားပြီနော်။ ဒါဝိနည်းမဟုတ်ဘူး။ ဒါဝိပသာနာရဲ့ဉာဏ်နဲ့ သွားတဲ့ တရားတွေ။ အဓိသီလဆိုတာ ဝိပဿနာတရားတွေ အဓိစိတ္တ ဆိုတာ ဝိပဿနာရဲ့ စိတ်တွေနော်။ ဓာတ်ကိုဖြစ်အောင် လုပ်ထားတယ်။

အဲဒါဝိနည်းမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရဟန်း ရဟန်းချင်းမှတ်နေတဲ့ အသိမတူဘူး။ အဲဒီဖြတ်လမ်းက တတ်သွားတာ။ စာမတတ်ပေမယ့် အထင်မသေးနဲ့။ အထင်လည်းမကြီးနဲ့။ ပြောပြီ တွေ့လား သိပြီလားတဲ့။ အဓိစိတ္တတဲ့ အဓိပညာ၊ သညာ မဟုတ်ဘူး။ ပညာ။ အမှတ် မဟုတ်ဘူး။ သေချာလေးနာ၊ ကိုယ်ကျင့်တဲ့သူ မှန်ဖို့လိုတယ်။ ကိုယ်မှန်မှ ဒီရဲ့ ခန္ဓာအသိတွေက ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ ပြောပြလို့ရတယ်။

အဲဒါခန္ဓာက ထုတ်ပေးနေတာတွေ ဒါဝိနည်းမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဝိနည်းတွေ ဘာတွေနဲ့ ဆိုတော့ ဒီဟာဘယ်လိုနေနေ ဟာအားကျတယ်။ ဒါသမုတိ ရဟန်းခေါ်တယ်။ အရိယာရဟန်းခေါ်တယ် မှတ်ထား။ ချွတ်ဆို ချွတ်ပေး လိုက်မယ်၊ ထွက်သွားမယ် ရသွားပြီ။

ဦးပဏ္ဍိတက ဒကာ၊ ဒကာမတွေနဲ့ ဆွေတော်အပေါင်း မျိုးတော် အပေါင်း အော် ရကြပါစေ၊ ဒီမေတ္တာတရားတွေ သစ္စာမှန်ရင် မေတ္တာ တွေအောင်မြင်တယ်နော်။ တန်ခိုးကြီးတယ်။ ဘာလို့လဲ သစ္စာကိုင်တာ ကိုဗျ။ ကိုယ်တော့မကျင့်နိုင်ဘူး သူများတွေ လျှောက်ပြီးတော့ အာ- မစ္ဆရိယဖြစ်လိုက်၊ မနာလိုစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဗျာပါဒ စိတ်ဖြစ်ရတယ်။ မနောဘာကြောင့်လဲ၊ နားကြားတာကိုဗျ။ မြင်တာကိုဗျ။ သူများ ပြောတာယုံတယ်။ အဲကိုယ်လည်းမကျင့်ဘူး။ ကိုယ်ကိုတိုင်သိမှ ပယ်မယ်။ ပယ်မှမဂ်ဖိုလ်ရမယ်မှတ်ထား။ စာဘယ်လောက်ဘဲ မိုးပေါ် ပျံအောင်တတ် နော် ပြောသွားပြီ၊ စာကိုပယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ တရား ဆိုတာခင်ဗျားတို့ ရေးထားတဲ့ သောတာပန်အသိ၊ သောတာပန် အသိနဲ့ သဒါဂါမ်အသိတူပါ့မလား၊ သဒါဂါမ်အသိနဲ့ အနာဂါမ်အသိ တူပါ့ မလား၊ သဘောလေးနဲ့နာ၊ စာရေးထားတယ်။ သောတာပန်ရဲ့ သီလ ဘာတွေယူတယ် ဘာတွေမပယ်နိုင်သလဲ၊ သဒါဂါမ်ရဲ့ သီလ ဘာတွေကို သူမပါယ်နိုင်သလဲ။ အနာဂါမ်ရဲ့ သီလ ဘာတွေ ဖြစ်သွား တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိလဲနော်။ တောပြောတောင်ပြောပြောတယ်။

အဲဒီတော့ နောက် ဝိနည်းကျတော့ ဒါဝိပဿနာရဲ့ ဉာဏ်သီလ တွေ ဟိုကသီလလို့ ပြောပြမယ်။ အာရုံပယ်ပြီ။ အာရုံ ၅ ပါးကို ပယ်လိုက်ပြီ။ တောင်ပို့မှာ အပေါက် ၆ ပေါက် ရှိတယ်။ ၅ ပေါက်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး မဖွင့်နဲ့။ အဲဒီတော့ မြင်ချင်လား မမြင်ချင်ဘူး၊ ကြားချင် လား မကြားချင်ဘူး၊ နံချင်လား မနံချင်ဘူး၊ စားချင်လား မစားချင်ဘူး၊

ထိချင်လား မထိချင်ဘူး၊ ဟော ၅ ပေါက် ပယ်ပြီ ဘယ်အပေါက်ဝင်မလဲ။

မနော၊ အဲဒီမနောရဲ့ အသိဟာဘာလဲဆိုတာ သိချင်တယ်။ မနောစိတ်ကို သိချင်တယ်။ ဖမ်းတယ် မနောတောင်ပို့မှာခင်ဗျား ၆ ပေါက် မှာ ၅ ပေါက်ကိုပိတ်တယ်။ အဲဒီတောင်ပို့ထဲမှာ ဖွတ်ရှိတယ်။ ဒီဖွတ်ကို အဲဒီ ၅ ပေါက် ပိတ်မှ ကျန်တပေါက်ကထွက်လာရင်ရိုက်တာ သတပစ်လိုက်။ အဲဒီ ၅ ပေါက်မှမပိတ်ရင် ဖွတ်က ဟိုထွက်လိုက်ဒီထွက်လိုက်၊ ဟိုထွက် လိုက်ဒီထွက်လိုက်၊ ဟာ ဘယ်နှယ့်ပိတ်ထား ၅ ပေါက် ဒါ ဝိပဿနာရဲ့ ဉာဏ်။ ဉာဏ်တွေဒီအပေါက်တွေ လွတ်နေရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ် အာရုံနောက်လိုက်သွားလိမ့်မယ်။ မှတ်ထား အဲဒါသီလကိုလုပ်တော့ မယ်။

အဲဒီတော့ဒီစိတ်လေးကို သိချင်တယ် ဒီစိတ်လို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ် ထားတယ်။ ပညတ်နယ်ထဲမှာ စိတ်လို့ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ထားတယ် ဘာလဲ ဆိုတာသိရတယ်။ အဲဒါကျင့်၊ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်နော်။ ထိုင်နေတယ် ဝင်တယ်၊ တွေးတယ်၊ ဟာ ဦးမြမောင် ခေါ် ဦးပဏ္ဍိတ မြမောင် လူဘဝအစက ကျင့်လာတာ မယားတွေတွေးလိုက်၊ သားတွေလိုက် ဒါစွဲလို့တွေးတာ ဒါစိတ္တဝိပဿနာနော်။ ဒီအင်မတန်နဲ့တုံ့ဟာတွေ သွားစွဲတာ တဏှာ သွားစွဲတာ တဏှာအဲဒီတဏှာကို သိတယ် မယားကျွေးလိုက် သားကျွေး လိုက် သမီးတွေလိုက် ငါ့အိမ်လည်း ခနိမမိုးရ စွဲလို့တွေးတယ်။ ဥပဒါန်ကံတွေ သမုဒယကံတွေ အဲသိပ်နဲ့တုံ့ကံတွေ ဒီကံက ဖြတ်ရတာမလွယ်ဘူး။ အဲဒီတော့ နင်းကန်ရှူတော့ မတွေးတော့ ဘူး အဲဒီမနောကမတွေးတော့ဘူး မတွေးတော့၊ စာလိုဆို စေတသိက်၊ ခေါ်တယ်နော်။

သိစိတ်၊ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ် အဲ့ဒီစိတ်တွေနဲ့ စေတသိက်နဲ့ မပေါင်းတော့ဘူး။ အဲ့ဒီစိတ်ကို စေတသိက်လို့ ခေါ်တယ်

ဗျူ။ မပေါင်းဘူး ရက်ပေါင်းလပေါင်း နှစ်ပေါင်းဖြစ်လာတော့ဘာဖြစ်လဲ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာပေါ့ဗျာ။ ထိုင်နေရပြီး အုတ်ပန္နက် ရိုက်ထားပြီး။ ဒါဝိနည်း မဟုတ်တော့ဘူးဗျာ၊ ဒါဝိပဿနာဉာဏ် ဆန်းတွေ ကံကိုပြတ်အောင်ချတာ အဲ့ဒီတော့မှ အဲ့ဒီကံဟာ အော် အေး ဥပါဒါန်ဖြစ်ရင်ကံ ငါဟာငါ တောထဲမှာ တစ်ပါးတည်းနေတယ် ဘာများ ရှေ့ကိုမျှော်သလဲ၊ ဘာများနောက်ကို တွေးသလဲ။ တွေးတော့တွေးတော တယ်၊ ကြံစည်တယ် ပြုလုပ်တဲ့ကံ၊ အစွဲတရားတွေ အကုန် သိရမယ် နော်။ ဒါတွေကိုလာဟောတာ ခင်ဗျားတို့ရောက်ကတည်းက လှူတယ် ဘာများယူသွားလဲ။ ဘာတစ်ပြားယူ သွားသလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ရန်ကုန်မြို့ မှာ ပွဲပေါင်း (၄၀) (၅၀) လောက် ဟောတယ်။ ဘာ ဦးပဏ္ဍိတ ယူ သွားသလဲ။ ဘာများမိုက်နဲ့ အော် တောင်းလဲ အဲ့သိုက်ကိုနိုင်တယ်၊ နတ်ကိုနိုင်တယ် မှတ်ထား။ ဓာတ်ပိုင်တဲ့ ရဟန်း၊ ဓာတ်ပေါက်တဲ့ရဟန်း သဘောပြော သွားတယ် နောက်ငါ့ကို နင်တော့မြင်ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

ဒီဝိပဿနာကိုကျင့်ပါ ကံကိုအားထုတ်ပါ။ နင်ကလည်းကံအေး ကံကံချည်းသွားနော်၊ မှတ်တယ်၊ ကံဆိုတာကိုယ်ကအားကိုရမယ်။ ဆရာ တော်တွေ အားကိုးရမယ်၊ သမားတော်တွေ အားကိုးရမယ်၊ ဘုန်းကြီး တွေ အားကိုးရမည်၊ သူက ကာမမရှိဘူး။ ကိုယ့်မှာက ကာမ ရှိတယ် မှတ်ထား၊ တဏှာပြတ်သလား။ သူ့မေးကြည့် အာရုံ အာသဝက္ခယဉာဏ် ရပြီလားလို့မေး ပြောမယ်။ အဲ-မရသေးရင် ကံပဲ ဒါပြောမယ်။ အတ္တ ကိုဗျ။ အဲခင်ဗျားတို့ကတော့ လှူရမယ် သံဃိကအလှူနဲ့ ပုဂ္ဂလိက အလှူ စာရေးထားတယ်။ ပုဂ္ဂလိကကိုလှူလိုက်၊ ပုဂ္ဂလိကကို လှူ လိုက် လို့ရှိရင် အဲ့ဒီမေတ္တာတွေရသွားပြီ၊ သံဏီကကိုလှူတန်းသွားပြီး မှတ် ထားပါ။ ကိုယ်တစ်ခါတည်းလာလှူ ငါ့ခဏခဏလာမလှူနဲ့ ရသွားပြီ။ အပ်ပေါက်ထဲ အပ်ကြိုးဝင်သွားပြီး သဘောသာထား ပုဂ္ဂလိကနဲ့

သံဏီကတွေ ပြည့်လာတယ်။ ငါမှန်ရင်နင်လည်း မှန်လာလိမ့်မည်။ ကဲ သံဏီကလူသားတွေ သံဏီကဆိုတာက မသိရင်လည်း ပြောပြပြီဗျို့။ သံဏီကဆိုတာက သံသရာတော့လည်အုံးမယ် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံတော့ ရောက်မယ်။ (၃၁) ဘုံတော့မလွတ်ဘူး။ အဲ့ဒါသံဏီကက၊ ပုဂ္ဂလိက ဆိုတာက ဧကောဓမ္မာ၊ ဧကောဓမ္မာ ဘယ်ကလာလဲ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ် က လာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှစတယ်၊ ခန္ဓာမှာ ဆုံးတယ်၊ သီလ မှာချုပ်တယ်။ ဘယ်သီလထိချုပ်သလဲ ပညတ်နဲ့ ပရမတ် သီလ ချုပ်သွား ပြီ အတွင်းသီလ အပြင်သီလမှာချုပ်သွားပြီ။ အဲ့ဒါ အေးတာပေါ့ဗျာ။

ခင်ဗျားတို့ အခုအာရုံ(၆) ပါးချုပ်သလားမေးပြီး မလွတ်ချင် ဒီအတ္တ အတ္တရှိလို့ မလွတ်တာကိုး။ အနတ္တကိုသိမယ် ရုပ်ကြည့်မလား အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ကံချက်ခြင်း ဝင်စားပစ်လိုက်ပြီ မဖတ်တော့ဘူး။ ငါသိတာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ခန္ဓာကိုဉာဏ်ပြုပြီ၊ ငါသိပြီးငါ ကြိုးစား လို့ ငါဖြစ်တာ။ အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်နေတယ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ် တယ်၊ ခန္ဓာမှာဝင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာဘာလဲ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ။ ဟောညီလေးရေ... အေးအေး ရပ်ကွက်က လူကြီးတွေက အေး- မြမောင်မင်း အလုပ်လုပ်ပါ။ ကျွန်တော်လုပ်ပါ မယ်ဗျာ၊ မြောင်းတွေ ကျွန်တော်ဆေးပါမယ်။ ပကာသန၊ စေတနာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယာ၊ စေတနာ မဟုတ်ဘူး၊ အဓိပတိစေတနာ၊ အဲ့ဒါ အပါယ်ပိတ်တယ်နော်။ အဲ အဲ့တော့ ဘယာ၊ စေတနာ၊ ပကာသန၊ စေတနာ၊ အာ-တို့အိမ် ခဏခဏခေါ်တယ်။ စေတနာ ပျက်တယ် ဟော လုပ်လည်း လုပ်ရသေးတယ် အကုသိုလ်ကံတွေ ဖြစ်နေတယ်ဗျို့။ အစွဲတရား ဥပါဒါန်တဲ့ ကြည့်ထား လုပ်လဲလုပ်ရ သေးတယ်။

ဥပါဒါန်ကံတွေ သံသရာလည်တဲ့ကံတွေ ဘယ်မှာလဲ။ သံသရာ ပြတ်တယ်ဆိုတာ အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်

တယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ် ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့ သူကိုရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂ တရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်မာန်တွေ ရာဇာမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန် တွေမစွဲနဲ့။ စွဲရင်ကံ မစွဲရင်ဉာဏ် ဒါပဲရှိတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကို စစ်လိုက် ဗျာပါဒ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိ အဲ့ဒါစာက ရေးထားတာတွေဗျို့။ အဲ့ဒါ ကိုယ်ဖြစ် ကိုယ်ခံ အော် သင်္ကန်းလေး လှူလိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ ဝမ်းကိုသာနေ တာပဲ။ လှူတဲ့ဒကာမ ဘယ်နည်းမလဲဗျ။ အလှူခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပြုံးပြုံးနေတာပဲ။ ကိုယ့်စိတ်အဲ့ဒါ စစ်တာလား သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာ၊ ဒါဘုရားဟောထားတယ်။

အဲ့ဒီလိုသစ္စာနဲ့စိတ်နဲ့မှတ်မှ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်တာ။ ကဲမင်းတို့ ချွတ်ဆိုချွတ်ပေးမယ် မနက်ရှိ သေးတယ်ချွတ်ဆို ငါပြီးပြီအေးပြီ ကြည့် ထားလိုက်၊ စာတော့မတတ်တာတတ်ချင်တယ်။ မတတ်ဘူး၊ သိပ်တတ် ချင်တယ် အသက်ကလည်းကြီးလာပြီ ကဲကောက်ညှင်းစပါးကို ထုတ် လှမ်းတဲ့ အခါကျတော့ နေမှမရှိတာ ဒီစပါးခြောက်ပါ့မလား အသက် ကြီးလာပြီ။ ဒီစာသင်လို့ ငါလမ်းမှားသွားမှာပေါ့ သဘောပဲ၊ ကိုယ့် အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပါ။ သူများအကြောင်းတွေ မစ္ဆရိယစိတ်တွေ၊ မနာလိုတဲ့ စိတ်တွေ ဘုန်းကြီး (အကုန်သိတယ်)^၂ တော်သေးတယ် ဒကာ ဒကာမ တွေက သိပ်တော်တာ ဘုန်းကြီး ဘုန်းကြီး ဘုန်းကြီးချင်း ဆဲနေတယ်။ မှတ်ထား ချွတ်ဆိုချွတ်ပေးမယ် ချွတ်ပစ်လိုက်တယ်၊ လာပါ။ ခင်ဗျား အမိန့်ပေး ထွက်သွားမယ်၊ အဲ့ဒီတော့ အသေမဦးခင် ဉာဏ်ဦးဖို့လိုတယ်၊ ဉာဏ်ရဖို့လိုတယ်၊ သေမင်းကဦးသွားတယ် ဉာဏ်ကမရချင် ကံနဲ့ပြန်ရင် သွားပြီ။

ကံဆိုတာ အစွဲဥပါဒါန် ကံတွေသာစွဲလိုက် သမီးစွဲလိုက် ခင်ဗျား သားလေး ရေနစ်နေတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟာ၊ ဖအေက ဗျာပါဒ သားလေး ထောင်ထဲရောက်သွားတယ် အောင်မလေး မစားနိုင် မအိပ် နိုင်သားရဲ့ ကံနဲ့မအေကံတူပါ့မလား။ အဇာတသတ် ကံနဲ့ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးကံ တူပါ့မလား။ ကံကံချင်းမတူရင် အေးတယ်ဗျ၊ သူ့ကံက ဒီလိုပါလား၊ ငါ့ကံကဒီလိုပါလား သက်သာတယ်ဗျ သွားပြီး တော့ သူများကံကိုကိုယ်ကစွဲနေတာ ဥပါဒါန်ဘယ်လောက် ပင်ပန်းလဲ ပူလိုက် တာဗျာ ဗျာပါဒတွေ ဉာဏ်ရတယ်။ ဉာဏ်ဆိုတာ ကံကိုပြတ်သွားတယ်။ အစွဲပြတ်သွားတော့ အဲ့ဒါမဂ်ဉာဏ်ခေါ်တယ်။ မဂ်ဉာဏ်ရလို့ လာဟော တာ မလိမ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကို မဟုတ်ဘဲနဲ့ပြောရင် အဲ့ဒီ ပဏ္ဍိတ အဝီစိရောက် သွားမယ်။ လိမ်ဟောတာကိုး။

အဲ့ဒီတော့ ရေပုလင်းတွေဆေးဖြစ်တယ်၊ မြေကိုက်တယ်သောက် တယ်။ မြောင်းမြမြို့မှာလာပြီးတော့ ညောင်လေးပင်ရွာတအုန်းအုန်းနေ တယ်။ တန်ခိုးကြီးတယ် တန်ခိုးအင်မတန်ကြီးတယ် သုံးတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒကာ ဒကာမတွေ သင်္ကန်းတွေဝယ်ပေးတယ် ဒါကြောင့် စာကရေးထား တယ် ဝတ္ထုကာမနှင့် ငါ့မှာရှိတာက ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်တွဲ သုံးဆောင်မိပါက အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လဲကြိုက်၏ အရိယာ မကြိုက် ဘူးတဲ့။ ဟော-အရိယာ မကြိုက်ဘူးတွေ့လား။ မစွဲဘူး အဲ့ဒီတော့ သင်္ကန်းသိန်းပေါင်း (၄၀)လောက် ရလာရင် ပြုံးပြုံးနဲ့ ရေဒီယိုလေးများ ရလာရင် ပြုံးပြုံးဘယ်သူသိမလဲဗျ။ အဲ့ဒီတော့ သစ္စာလုပ်ရတယ် ခင်ဗျားတို့ အခုကျမ်းတွေကျိန်ကြတယ်။ တရားရုံးတော်ပေါ်မှာ လိမ် ထွက်တာတို့ ညာထွက်တာတို့ မဟုတ်မမှန်ပြောတာတို့ ကဲ မင်း ဒီ လောက်တောင်ဖြစ်တာကွာ မင်းရောကျမ်းကိုင်၊ မှန်တာ အစစ်ခံပါမည်။ မှန်တာအစစ်ခံပါမည် ကျမ်းစူးပါ စူးလား။

ဟောမနော... မနောကျတော့ ကြည့်လို့မရဘူး။ မနော ဘယ်လို ကြည့်ရမလဲ မှတ်ထား။ အစိုးရမင်းကစစ်တာက ရာဇသတ် မနောစစ်တာက ဓမ္မသတ်၊ ဓမ္မသတ် စစ်ဖို့မှန်ဖို့လိုတယ်၊ တိုင်းပြည် အေးဖို့လိုတယ်၊ အတွင်းက တောင်ပိုင် ကွင်းပိုင်၊ ရက္ခ၊ ဂုမ္ဘာန်၊ ယက္ခိက၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေက နှိပ်စက်တယ် မိစ္ဆာတွေ၊ နတ်တွေ အဲ့ဒီမိစ္ဆာ၊ နတ်တွေ ဟောဒီ ပဏ္ဍိတနဲ့ တွေ့တဲ့အခါကြဒီကောင်တွေ လက်နက်ချသွားရင် တိုင်းပြည်အေးချမ်းသွားပြီ။ ငါက အတွင်းကို စစ်တိုက်တော့ နင်တို့က အပြင်ကိုတိုက်တာ။ အဲဒီကြားထဲမှာ ဘုန်းကြီးက တရားကိုမဟောရဘူး၊ သံဃာကိုမဟောရဘူး၊ ဘယ်မှာဟောရဘူးလုပ် ပြီးတော့ အဲ့ဒါ သစ္စာလေးပါးပဲ။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာကို ဟော နေပြီ။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုက်သိပြီ။ ခန္ဓာဒုက္ခကြီးဟာ အဲ့ဒီ ခန္ဓဒုက္ခကို မသိလို့ သမုဒယအကြောင်းကို မပြတ်တာ ဒါမပြတ်တာ။ အဲ့ဒါ ကိလေသာ ဒုက္ခကြီး တဏှာကြီးကိုစွဲနေတယ်။ ကိလေသာနဲ့ တဏှာတွဲနေတယ်။ ဘယ်သူသိမလဲ ဉာဏ်မှသိတယ် အဲ့ဒီတော့ ရုပ်နဲ့ နာမ်နဲ့ခန္ဓာ(၅)ပါး ရုပ်နာမ်(၂)ပါး သေချာပြောပြီးပြီ။

အဲ့ဒီတော့ ဒီရုပ်တရားကြီးက ဟောဘာလဲ၊ ဂျမခန်ဒါ (ကလေး ဆေးရုံ)မှာ မီးဖွားတာဟော သတိ သတိပြန် ရပါတယ်။ အရှင်ဘုရားရယ် ကယ်တော်မူပါဘုရား။ ဂျမခန်ဒါမှာ အခုပဲတရားမဟောခင် သူ့ဆီက ပြန်လာတာ ကယ်တော်မူပါဘုရား။ အေးအေးအေး ကလေးမပူနဲ့ ဟို ဦးဇင်းက ဘာဖြစ်တယ် တပည့်တော် ဘာမှမသိဘူး။ သူတို့ပြောတာ အဲ့ဒီဦးဇင်းက အမလေး ဆရာတော်ရယ် ရှေ့ပါဝတ္ထု၊ ဟော ဒကာ မင်းယူကွ။ မင်းညီမလား ရှေ့မင်းသုံး ငါ့မှ အားကြီးပဲ ပိုက်ဆံတွေ သွားမယ်နော် ကလေး၊ အေးအေး တပည့်တော်အားကိုး ပါတယ်ဘုရား ဟောကိုယ့်ထမင်းကျွေးတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အဲ မိစ္ဆာနတ်က

နှိပ်စက်ထားတာ ဘယ်သူသိလဲ ကဲဒီ ကလေးမလေး ကံနိမ့်နေတော့ ခံရတာ။ အဲ့ဒါသွားကုတာ သွေးသားနဲ့ ဖြစ်တဲ့ရောဂါ၊ ပယောဂနဲ့ပတ်သက် တဲ့ရောဂါ၊ လာ ပဏ္ဍိတဆီ နင်တို့ ကျေးဇူးတွေရှိတယ်၊ နင်တို့ခိုင်း ငါ အကုန်လုပ်ပေးမယ်။

အဲဒီလို ဘုန်းကြီးကစာတော့ မတတ်တာအမှန်ဘဲ ငါက စိတ် ပိုင်နေတဲ့ကောင်၊ ဓာတ်လေးပါးကို ငါတစ်ခုတည်း ဖြစ်အောင်လုပ် ထားတယ်။ ငါ့ကိုငါ အသက်ရှည်အောင် လုပ်လို့လည်းရတယ်။ တို အောင်လုပ်လို့လည်း ရတယ်။ ဓာတ်ပိုင်တာကိုးဗျ၊ ဓာတ်ဆိုတာ ဟော ဘုရားဟောတာ။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော။ မဃာလိုပြောရင် သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ် အဲ့ဒီတော့ လေနဲ့ သလိပ်က အသက်ရှူတဲ့ လမ်းကြောင်းကို ပိတ်ထားတယ်ဗျို့။ ဒီကောင်က မော တယ် ကြပ်တယ်၊ အပြင်ကန္ဓေဥတု၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတု၊ ဥတုတွေ ကလည်း ပြောင်းလဲတယ်၊ ရုပ်ကလည်းဖောက်ပြန်တယ်၊ နာမ် ကလည်း ခံထားတယ်၊ အကျိုးနဲ့အကြောင်း။ အကျိုးက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အကြောင်းက သမုဒယသစ္စာ၊ အကြောင်းပြတ်မှ အကျိုးရပ်မယ်။ ဒါဟောတာပါ။

အဲ့ဒါများဗျာ ကြည့်စမ်းပါဦး။ မြောင်းမြမြို့မှာလည်းရှိတယ်ဗျ၊ ပုသိမ်မြို့မှာလည်း ရှိပါတယ်ဗျ၊ တချို့နာလိုတဲ့ဘုန်းကြီး ရှိသလို၊ မနာလိုတဲ့ဘုန်းကြီး ရှိတယ်ဗျာ။ ဟာဆဲနေတာပေါ့ ဟာ မင်းပါးရိုက် လည်းငါခံမယ်။ မင်းဓားနဲ့ခုတ်လည်း ငါပြန်မထိုးဘူး အဲ့ဒါ ဒီဘဝ ဇာတ်သိမ်းသွားတာပဲ မင်းရိုက်လဲခံပါ့မယ်၊ မင်းဆဲလည်းခံပါ့မယ်၊ မင်း ပြောလဲငါဘာမှမပြောဘူး၊ မင်းဖနှောက်နဲ့ ကန်လည်း ငါခံပါ့မယ်၊ မင်းသတ်လည်းငါခံပါ့မယ်၊ ဘဝကို လောကခံကို ငါခံသွားမယ်၊ လောကခံကိုခံသွားပြီး အဲ့ဒါလောကီနဲ့ လောကုတ္တုရာ သိလို့ လောကီမှာ ခံတာ ပြန်မလုပ်ဘူး။ အဲ့ဒါကြောင့် ရဲရဲတင်းတင်း ဟောတာ။ လုပ်

ချင်တာလုပ် မင်းတို့လုပ်ငါခံမယ်။ ငါကတော့ ကောင်းစားရေးကို အော်အေး ဂျပန်ခေတ်လဲမကောင်းဘူး၊ အင်္ဂလိပ်ခေတ်လဲ မကောင်းဘူး၊ ဦးနုစဉ်ခေတ်လည်းမကောင်းဘူး၊ ငါကလည်း ပိုက်ဆံမရှိဘူး။ ရေက တစ်လလုံး ထမ်းတယ်။ ထမ်းလိုက်ရတာ ရေထမ်းပြီး ကောင်းကောင်း မနေဘူး အရက်သောက်တယ်။

ကောင်းသလားကဲ့။ ဒါဘုရားကြိုက်သလား။ အဲ ဆဲတာ အရက်မူးလာရင် နင်းကန်ရိုက်တယ်။ အဲ့ဒါတွေသိကြ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ။ ဟောအားကိုးနေတဲ့ မိန်းမဟာ ကိုယ်ကရိုက်ပဲ နေတော့ ဘယ်ကောင်းမလဲဗျ။ အဲ့ဒါတွေကို စိတ်နာလွန်းလို့ လောကီကိုနာလွန်းလို့ တရားအသိ တရားမှာထားနော်။ အသိကလေးက ကြာတော့မှ တင်ပလွင် ခွေပြီးတော့ အော်အေးအေး စိတ်ကလေးကို ဒီစိတ်ကလေးဟာ သွား ချင်တဲ့စိတ်ကလေး တွေးတဲ့စိတ်ကလေး ကြံစည်တဲ့စိတ်ကလေး ပြုလုပ် မည့် စိတ်ကလေး မနော အာ ဟိုကလေးမလေးက ငါခေါ်တာပဲ ငါသွားမှပဲ ဟောဒီက ဘာစိတ်လဲ ဟောမင်းကငါ့တော့ မခေါ်ဘူးပဲ။ အခုကတော့ ငါ သွားမယ်ဘာလို့ဆို ဘယ်လိုရတယ် ဒါမကောင်းတဲ့ အတွင်း စိတ်တွေ၊ အတ္တစိတ်တွေ၊ အစွဲစိတ်တွေ အပါယ်ကျမည့်စိတ်တွေ

ကြည့်စမ်း ဒါကြောင့်မို့ ဦးပဏ္ဍိတက ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ် မျိုးကို လှူရ ခင်ဗျားတို့ညောင်စေ့လောက်လှူ ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်။ ဒါန ကို တော့ပေးလို့ရတယ် သီလကိုတော့ ခင်ဗျား လုပ်မှရမယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကို သီလနဲ့ဆေးကြောပါ၊ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ၊ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများပါ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကို အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ အဲ့ဒီ အဓိသိစိတ္တ၊ အဓိသီလ၊ အဓိပညာဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်ကလာတာ ဝိနည်း၊ ဝိနည်းကလာတာမဟုတ်ဘူး။ ဝိနည်း သိတယ် ဝိနည်းဆိုတာ အကာ၊ သမုတိသစ္စာဟာ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက် မလုပ်ဘူး မပြောဘူး၊

တစ်ခါတည်းကို ထုတ်နေတာ ကိလေသာတွေ ပယ်ရုံပဲ ဘာတစ်ခုမှ မပြောဘူး။ အဲ့ဒါ ဝိနည်းဟာ ဒီကအကုန်ပြောတယ်။

အဲ့ဒီတော့ ဒီကခန္ဓာကသိသမျှ အကုန်ပြောတာပဲ။ ကိုင်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောသေစ္စာ အဲ့ဒါခန္ဓာကသိသွားပြီးတဲ့ အသိတွေ။ အဲ့ဒါ ခန္ဓာတရားတွေ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာက လိုမ့်ပိန်ခံရတာ။ ဒုက္ခသစ္စာက ရုပ်တရား သမုဒယသစ္စာက နာမ်တရား အဲ့ဒီတော့ ရုပ်နာမ်ကို ကွဲအောင်ကြည့် ကွဲမှဉာဏ်ရမယ်၊ ဓာတ်နဲ့ကြည့် ရုပ်ရဲ့ သဘာဝဓာတ်တွေ အပြင်ကအကာ၊ အထဲက ဓာတ်လေးပါး အဲ့ဒါကိလေသာဓာတ်တွေ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ် အဲ့ဒါကိလေသာ ဓာတ်တွေ ဓမ္မဓါတ်ဖြစ်အောင်လုပ်ဦး။ ဓါတ်ဖြစ်မှ သီလပြောင်းမယ် စိတ်ပြောင်းသွားမယ် ဒါကိုလာဟောတာ စင်ကြယ်လို့လာဟောတာနော်။ မစင်ကြယ်ရင် ဒီတရားဘယ်နဲ့မှ မလုပ်တတ်သေးဘူး။ ဒါကြောင့်လို့ ကိုယ့်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ခင်ဗျားတို့လာကြပါ ဟောဒီကခင်ဗျားတို့ ရိုးရိုးသားသားရောဂါ မပြောဘူးဗျို့။ ပယောဂနဲ့ ဖြစ်တဲ့ဟာတွေလား၊ သိုက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတွေလား၊ နတ်နဲ့ဖမ်းထားတာတွေလား၊ မြွေကိုက်တာတွေလား။ ခင်ဗျားတို့ ပျောက်တယ်လို့ မပြောဘူး၊ ဆေးကု ထားတယ်လို့ မပြောဘူး၊ ဟုတ်လား၊ ရေလေးတိုက်လိုက် ပျောက်၊ ထမင်းမစားနိုင်တဲ့သူ လေးလလောက်ရှိတယ်၊ ဘုန်းကြီးက သူ့ကို ထမင်းကျွေးတယ် စားနိုင်ပြီ၊ မြောင်းမြမှာ အဲ့ဒါနာမည်တွေ ကြီးနေ တာနော်။ အဲ့ဒီလို ဘုန်းကြီးမျိုး လိုက်ရှာ၊ အတုတစ်ထောင် အယောင် တစ်သိန်းစာရေးတယ် အဲ့ဒါတွေရှိတယ်။ ကြည့်သာပေါင်းပေတော့။ ပြီး ဒါလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု...

ဝေပကျမ်းဂန် မတတ်ပါဘူးဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ စာပေ ကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် အားလုံးနာကြားတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ဆရာတော်၊ သမားတော်တွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ ထေရ်ကြီးဝါကြီးတွေအားလုံး တပည့်တော်ဟာ စာမတတ်ပေမတတ်တဲ့ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။

ဒါကနောက်ဆုံးနေ့ည ဟောမယ့်တရား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊
သစ္စာလေးပါး၊ သဘောလူတွေကိုပြောပြတဲ့ အခါမှာ ပညတ်၊ ပရမတ်
နှစ်ခုရှိပါတယ်။ ပရမတ်ကျတော့ ကိုင်တွယ်လို့မရဘူး။ ပညတ်ကျတော့
မနောနဲ့ပြောလို့ ဒီသဘောမှာ ပြောတဲ့အခါမှ စာပေကျမ်းဂန် မတတ်
တဲ့အတွက်ကြောင့် အားလုံး ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ မှားသွားတာရှိရင်
အားလုံးဦးပဉ္စင်းက တောင်းပန်ပါတယ်။ မြန်မာစာလည်းမတတ်ဘူး။
ဘာမှမတတ်ဘူး။ အဲ့ဒါကြောင့် အသိနဲ့သတိကို ယှဉ်ပြီးတော့ ပြောပြ
ပါမည်။

အသိကတော့ခန္ဓာမှာ အကျင့်ကတော့ ကျင့်ထားတော့ အဲ

သိတာလေးတွေ ပြန်ပြောပြတာ။ ပြောပြတဲ့အခါမှာ သစ္စာနဲ့ပြောပါတယ်။ လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြီးတော့ ပြောရင် ဦးပဏ္ဍိတမှာ အပြစ်ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ထန်းပင်လည်ပင်းပြတ်သလိုပါဘဲ စာမတတ်လွန်းလို့ ဒီတရားတွေဟာ အဲ့ဒီတော့ ကြားတော့ကြားဖူးတယ်။ အရင်တုန်းကတော့မသိဘူးပေါ့ဗျာ။ အခုအသက် (၆၅)နှစ်အရွယ်ရောက်တော့မှ ဒီတရားကိုကျင့်မှ ဒီအသိ သိတော့မှာပြန်ပြီးတော့ပြောပြတာပါဗျာ။ မြန်မာစာဘာမှမတတ်ဘူးကဲ ဦးပဉ္စင်းပြောပြတာ။

ဘုရားကဟောထားတယ် သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခတဲ့၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ အဲ့ဒါ ဘုရားဟောတဲ့တရား။ အဲ့ဒီ တော့ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ရှုရတော့ မှာပေါ့ဗျာ။ အဲ့လိုရှုရတဲ့အခါမှာ အဲ့ဒီတော့ဘယ်ဘုံကို အားလုံး ရှုကြတဲ့အခါမှာ ဘုံ(၃)ဘုံလို့ခေါ်တယ်ဗျာ။ စာအရဆိုရင်နော် စာအရနဲ့ ပြန်ပြောတာ ဒီကအသိနဲ့ပြန်ပြောမယ်။ စာရေးတာက(၃၁)ဘုံ ဦးပဉ္စင်း မှာ ရှိတာက ခန္ဓာဆိုတဲ့ကိလေသာမာန်၊ ခန္ဓာဆိုတဲ့ လေ၊ သွေး၊ သလိပ်၊ အရိုး၊ ချဉ်ဆီဆိုတာ အပြီး (၃၂)ကောဠာသ တော့ ရှိတယ်။ ဘုံက (၃၁) ဘုံ အဲ့ဒီအောက်ဘုံကနေပြီးတော့ လွတ်တယ် မလွတ်တယ် အကြောင်း လေးကို သဘောလောက်ပဲ ပြောပြပါမယ်ဗျာ။ အဲ့ဒါဟာ (၃၁)ဘုံထဲမှာ လာပြီးတော့ ဘုရားတရားတွေ အားထုတ်ရတယ်နော်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ကိုယ်မှာရှိတာက ဘာတွေရှိတယ်၊ ကာယကံ (၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၃) ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး။ ဒါစာလိုကတော့ရေးထားတယ်နော် အဲ့ဒီကံ တွေဟာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်လို့ လေးပါးရှိတယ်နော်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီလေးပါးဟာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် လောကီနယ်ထဲမှာ စာကရေးထားတယ်၊ ကာမာသဝ၊

ဘာဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလို့ လေးပါးရှိတယ်ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီလေးပါးဟာဘာလဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒ္ဒယသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိယောဓ သစ္စာလို့ လေးပါးရှိတယ်။ ခုနကကျင့်တာလဲ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်လို့ လေးပါးရှိတယ်။

ကျင့်စဉ်သာအောင်ချင်အောင်မယ်၊ ဒါတော့မပြောတတ်ဘူး၊ အဲ့ဒီ တော့ ဒီတရားရတယ်၊ မရတယ်တော့မပြောတတ်ဘူး၊ စာကရေးထား တယ်၊ သောတာပန်တို့ရဲ့အသိ၊ သကဒါဂါမ်တို့ရဲ့အသိ၊ အနာဂါမ်ရဲ့ အသိ၊ ရဟန္တာရဲ့အသိ လေးနည်းရှိတယ်။ ဒါလေးတွေကို အခုကျင့်မှာပေါ့၊ အဲ့ဒီတော့ဘယ်လိုကျင့်မလဲ၊ အဲစာတွေရေးထားတယ်၊ လောဘမီးတွေ၊ ဒေါသမီးတွေ၊ မောဟမီးတွေ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတွေ အဲ့ဒီတော့ ဒါတွေ လုပ်တယ်။ ဘာနဲ့လုပ်လဲ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့လုပ်တယ်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိက အားနည်းတယ်၊ ငါတတ်တယ်၊ ငါနားလည်တယ်၊ ငါတတ်တယ် ငါ့မယား ငါ့သား၊ ငါပစ္စည်း ငါဥစ္စာ၊ ငါပိုင်တယ် ငါ့အိမ် ငါဆောက်တာ မင်းနဲ့ဘာဆိုင်လဲပြော မနောကဖြစ်တယ်ဗျာ၊ အဲဘယ် သူကိုဂရုစိုက်ရမလဲ ဘာလဲညာလဲဆိုတော့ မနောက မာန်ရှိတယ်။ မစ္ဆရိယ မာန်ရှိတယ် ဒီမာန်ကိုသူကနေဆီတော့ သီလနဲ့လည်းသတ်လို့မရဘူး၊ သမာဓိနဲ့လည်းသတ်လို့မရဘူး ဘာနဲ့သတ်လို့ရမလဲ။ ဉာဏ်ရမှ သဘော ပေါက်မယ် ဒီဉာဏ်ကို ဝိပဿနာကနေပြီးတော့ လာတဲ့ဉာဏ်ပါပဲ။

အဲ့ဒီတော့ ဒီဉာဏ်ကိုရအောင်ရှာမယ်။ အဲ့ဒီတော့ရေးထားတာက ခန္ဓာငါးပါး အဲ့ဒီငါးပါးကိုသူကနေပြီး ကျင့်တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးကျင့်ရင် ဘယ်ဟာကျန်သေးလဲ အာရုံ(၆) ပါး အဲ့ဒီခန္ဓာ (၅) ပါးနဲ့ အာရုံ(၆) ပါးက ကျင့်တဲ့သူပဲ သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က သစ္စာနဲ့ပြန်ပြောမယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန် လို့စာကရေးထားတာ။

အဲ့ဒီလို ရေးထားတဲ့အခါကျတော့ ဦးပဉ္စင်းကစာပေကျမ်းဂန် ဘာမှမတတ်ဘူးနော်။ စာကမတတ်တော့ လူ့လောကီမှာ အားကိုးစရာ မရှိဘူးဗျ။ အရင်တုံးကတော့ ရဲထဲမှာ လုပ်ပါတယ်။ နောက်တော့ လခလေး နည်းနည်းရတယ်။ ပင်လယ် အစားစာတွေ လင်မယားတွေ စားကြတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ရဲထဲကထွက်တော့ သူမလက်မှုပညာမတတ်ဘဲ လေကီပညာကဘာမှ မတတ်ဘူး။ သူဘာလုပ်ရမလဲ အုတ်သယ်ရတယ်၊ စပါးသယ်ရတယ်၊ ရေထမ်းရတယ်၊ အဲ့ဒီတော့ သူကအင်မတန် ပင်ပန်း တယ်၊ အခြားအလုပ်လည်းမလုပ်တတ်၊ ဘာလို့လုပ်လဲ မွဲလို့လုပ်တာ အဲ့ဒီလိုမမွဲရင် သူမလုပ်ဘူး၊ ကောင်းတာလည်း စွဲတယ်၊ မကောင်း တာလည်းစွဲတယ်။

စွဲတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းက အဝိဇ္ဇာနဲ့ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရ ကြောင့်တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝ၊ ဒါ တရားဟောထားတယ် ဥပါဒါန်ခေါ်တယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာ မြန်မာလို စွဲတာနော် အဲ့ဒီတော့ သံသရာကဘယ်ကလည်သလဲ ခန္ဓာက စလို့လည်တယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ ခန္ဓာစလို့ပြတ်တယ် ဒါပဲ ရှိတာဘဲ။ ဒါတွေကိုကျင့်ကြဗျ။ အဲ့ဒီတော့ ဒါတွေကိုကျင့်တဲ့အခါမှာ ရှေးဦးစွာ သူက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒီလောကမှာ လူလောကမှာ အပေါင်းအသင်းနဲ့ပေါင်း မဟုတ်တာမတတ်တာတွေလုပ်မှု ဖဲတွေရိုက် အရက်တွေသောက် အဲ့ဒီတော့သူလုပ်ချင်တာလျှောက်လုပ်တာ အဲ့ဒီတော့သားတွေသမီးတွေက မကြည်ဖြူ မယားကလဲမကြည်ဖြူ အဲ့ဒီတော့ မကြည်ဖြူတော့ ဒီလူကြီးအိမ်လာတာ မကြိုက်ဘူး မကြိုက် တော့ ကိုယ်ကလည်းသိတယ်၊ ကိုယ်လုပ်တာလည်းမှားနေတယ် ကိုယ်က လည်း အိမ်မှာဗိုလ်ကျတော့ အာမိန်းမကမပြောရဲဘူးနော်။ တစ်နေ့ တနေ့ ဒါကြီးဘဲလုပ်တော့ ကြာတော့ ထမင်းတောင်ငတ်တာဘဲဗျို့ ငတ်တော့

မယားကြီးကပြော၊ သမီးတွေကလည်းပြော၊ သားတွေက လည်းပြော၊ လောကီမှာအားကိုးစရာမရှိဘူး။ သားကလည်း ကျောင်းဆရာ မဖြစ်၊ သမီးကလည်းကျောင်းဆရာမ မဖြစ်၊ ဖြစ်ရင်တော့လည်း သူတို့အိမ်ကပ်စား လို့ရတယ်နော်။ ဒီတရားကလောကီမှာ အားကိုးစရာမရှိမှ လက်မှိုင်ချမှတော့ကို ရောက်ရတယ်ဗျာနော်။ သွားပြီးတော့ကို အဲဒီတော့ တောသွားတဲ့ အခါကျတော့ ဘယ်ကိုသွားလဲ။ မြောင်းမြမြို့ကနေမှ ပြီးတော့သူ ဘယ်ကိုသွားမလဲ။ ကုန်းသာကိုသွားမယ်ဗျို့။ လောကီမှာ အားကိုးစရာ မရှိဘူးဗျို့။

အားကိုးစရာမရှိတဲ့အခါ ကြတော့ငါဟာလူတေ၊ လူပေ၊ လူမိုက်၊ လူရှုပ်ပါလား။ ငါဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေချည်း လုပ်ပါလား။ ငါဟာစာရိတ္တတွေပျက်ပါလား။ ငါစာရိတ္တတွေပျက်ရင် ငါသီလတွေ ပျက်ပါလား။ သီလတွေပျက်ရင် ကံတွေနိမ့်ပါလား ကံနိမ့်တော့ ငါလာဘ်ပိတ်တယ် ငါစိတ်ကိုစစ်ပြီးတော့ သံဝေဂတွေရလို့ မျက်ရည်ကျရတယ်နော်။ အဲဒီအချိန်သူထွက်သွားပြီး မယားတွေကလည်းပြေးပြီ။ သား သားတွေ သမီးတွေကလည်းပြေးပြီ။ မြိုင်မာလာလမ်း မြောင်းမြမြို့ မှာနေပါတယ်။ အဲဒီတော့ နေတဲ့အခါကျတော့ အေး ငါဟာ ငါ့ဒုက္ခ ငါရှာနေတာပါလား ဆိုပြီးတော့ မြောင်းမြကနေပြီးတော့ ကုန်းသာကို မရောက်ခင်မှာ လမ်းက ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော် ဈာပန ဝင်ဖူးလိုက်သေးတယ်။

ဈာပနဝင်ဖူးတဲ့ အချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ပုံတွေ ဘာတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ သူမျက်ရည်ကျတယ် သူမသွားချင်ဘူး၊ မလုပ်ချင်ဘူး၊ သူမှာကလည်း အားကိုးမရှိဘူး မနက်စာလည်း မစားရ၊ ညစာလည်းမစားရ အဲဒီလို ဖြစ်တော့ အဲဒီတော့ဆရာတော် သံအင်းရဲ့ အမြဲလင်းဇွဲတင်း တဲ့။ အဲဒီတရား၊ ထကြွခါးမြတောင်ကျင့်ရင် ဖြစ်တာဘဲတဲ့ ငါတော့ခါးပြတော့ မတိုက်ဘူး။ ငါဆိုးတာကဆိုးတာပဲ။ ခါးပြ

တိုက်တဲ့သူတောင် ကျင့်ရင်ရသေးတာဘဲ အဲဒီမှာအားလေး တော်တော်ရှိသွားတယ်။ အော် ငါခါးပြမတိုက်ဘူး ငါကျင့်မှပဲ ဆိုပြီးတော့ အဲဒီကနေပြီးတော့ ဗောဓိမြိုင်ကျောင်းကနေ ထွက်သွားတော့ကုန်းသာရောက်တဲ့ အခါကျတော့ ကုန်းသာ ကနေတက်သွားတယ်။ ဘယ်ရောက်လဲ မြစ်မ်းတောင်ရောက်တယ် မြစ်မ်းတောင်တက်သွားတော့ လူတွေကလည်း သွားကြလာကြ ကရင်အမျိုးသားတွေကလည်း သွားကြလာကြ။ အဲဒီနေရာလူရှုပ်တာပဲ။ ငါတရွာဝင် တရွာထွက် ငါသွားအုန်းမယ်ဆို သွားလိုက်တာ ဘယ်ရောက်လဲ။ ညောင်ပင်ကြီးကိုရောက်တယ် အခုနက ညောင်ပင်ရွာမှာ အပန်းပြေပြီးတော့ဒီနေရာမှာ လူသူဝေးပါတယ်။ ဘယ်သူမှလည်းမရှိဘူး ဒီနေရာမှာ တရားအားထုတ်ရင် ကောင်းမှာဘဲဆို ကိုယ်ဟာ ကိုယ်နေမှဘဲထမင်းကတော့ ဘယ်သူကကျွေးကျွေးမကျွေးကျွေးပူလည်းမပူတော့ဘူး။ ငါဒုက္ခငါရှာမှဘဲ၊ ဒုက္ခရှာတော့မယ်ဆိုပြီးတော့ သူဒုက္ခကိုရှာတယ်နော်။

ဒါကြောင့်မို့ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောသေစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာလို့ လေးပါးရှိတယ်နော်။ ကာမာသဝ၊ ဘာဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတွေ ဒါတွေပယ်ရမှာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဒါတွေပယ်တဲ့အခါ ကျတော့ ခန္ဓာငါးပါးကို သူမြင်အောင်ရှုရမှာပေါ့ဗျ။ အဲဒီတော့ ဒီညောင်ပင်ကြီး ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ညောင်ပင်ကြီးမှာတော့ တိတ်ဆိတ်တယ် ဒီနေရာမှာ တရားတော့မထိုင်သေးဘူးပေါ့ဗျာ လူစိမ်းရောက်တော့ရွာ သူရွာသားတွေကလည်း ကရင်အမျိုးသားတွေကလည်း မေးချင်အုန်းမှာဗျ။ ဦးဇင်းက တအောင့်တနားနားပြီးတော့များ မကြာမီကရင်တယောက်တက်လာတယ် ခင်ဗျားဘယ်ကလဲတဲ့။ ကျွန်တော် မြောင်းမြကပါလို့ နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲဆိုတော့ မြမောင်ပါ။ ခင်ဗျားက ဒီကိုဘာလာလုပ်တာလဲ။ ဒီမှာကျွန်တော် တရားအားထုတ်တာမို့ ဒီကိုလာ

တယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားဒီနေရာရောက်ဖူးလားတဲ့။ ရောက်တော့မရောက်ဖူးဗျာ။ ဘူမိနတ်သန်လေးကောင်းလို့ ကျွန်တော်တရား အားထုတ်မယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ဒီနေရာမှာဆုံးဖြတ်ပါတယ်ဗျာလို့။ ဟာ ဒီတောင်မှာမလုပ်နဲ့ဗျာ ကျုပ်တို့ နေ့ခင်းတောင်မတက်ရဲဘူးတဲ့ ကျုပ်တို့ ဒီတောင်ပေါ်က ဖက်ခြောက်တွေကိုရူးပြီးတော့ ကွမ်းခြံမှာအုပ်ပါတယ်ဗျာ ဒီတောင်က ကြမ်းတယ်၊ ခင်ဗျားမကြောက်ဘူးလားတဲ့။ သေလည်း ပြီးတာပါဘဲဗျာ၊ ကြောက်တယ် မကြောက်တယ် စိတ်ထဲမထားတော့ ပါဘူးဗျာ။ တရားဘဲအားထုတ်ချင်တယ်။ အေးခင်ဗျားတရားအားထုတ်မယ် ဘယ်က ထမင်း ကျွေးမလဲတဲ့။ ကျွေးချင်တဲ့သူကျွေးပေါ့ မကျွေးချင်လည်း ပြီးတာပေါ့ဗျာ။ ဖြစ်ချင်တာဘာဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါဗျာ။ ဒါဖြင့်ခင်ဗျားတရားအားထုတ်ချင်ရင် ကျုပ်ထမင်းကျွေးမယ် တဲ့။ ဟော သူထမင်းကျွေးပြီဗျာ တရားကတော့ အားမထုတ် ရသေးဘူး။ သူက ထမင်းကျွေးတယ်။ အားပေးတယ်နော်။

အဲဒီ ကရင်နာမည် ဦးပေါ်လု ခေါ်တယ်။ ဦးပေါ်လုက ထမင်း ကျွေးမယ်ဆိုတဲ့ ဦးဇင်းဒီနေရာမှာ တရားအားထုတ်မယ်။ အဲဒါ နိက္ခမတော လို့ စာမှာခေါ်တယ်ဗျာနော် လောကီကိုအားလုံးရှိသမျှ ဝိစိကိစ္ဆာတွေကိုသူ ဘာမှမလုပ်ပါဘူးတဲ့။ အရက်လည်းမသောက်ပါဘူး၊ ဖဲလည်းမရိုက်ပါ ဘူး၊ မဟုတ်တာ မမှန်တာ တွေလည်းမပြောပါဘူး၊ ရုပ်ကွက်ထဲမှာလည်း မသောင်းကြမ်းပါဘူး၊ မြို့ထဲမှာလည်း မသောင်းကျန်းပါဘူး တောထဲ သွားပြီဗျို့တဲ့နော်။ တောကတော့ အနက်ကြီးမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ တော လေးပါပဲ၊ လူသူဝေးတဲ့နေရာမှ အဲဒီတော့မှ ကာယသတိပဋ္ဌာန်လို့ စာက ရေးထားတယ်။

အဲဒီတော့ကိုယ်မှာရှိတာက ခန္ဓာငါးပါး(၅)ပါး မြင်အောင်ကြည့် ရမယ်။ ခန္ဓာငါးပါးကို မြင်အောင်ကြည့်ရင် အာရုံ(၆)ပါးကို သူ

သမ္မာဒိဋ္ဌိသိမ်းထားတယ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သိမ်းထားတာမဟုတ်ဘူးနော်။ အရင် တုန်းကတော့ အာရုံ(၆)ပါးကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေနဲ့ လုပ်တာ။ အခုသမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ အာရုံ(၆)ပါးကိုသိမ်းပြီဗျတဲ့။

အဲဒါသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါဘုရားပြောတဲ့ တရား။ အဲဒီတရားနဲ့ဦးမြတ်မောင်ရဲ့နှလုံးရဲ့ အသိနဲ့ တစ်ထပ်ထဲထားတယ်။ ဘုရားဟော ဒါသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သူ့ရဲ့ဘဝစိတ်နဲ့ အဲဒီတရားဟောတဲ့စာတရားနဲ့ တစ်ထပ်ထဲကျသွားတယ်နော်။ သမ္မဝါစာ၊ သမ္မကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဘာလဲမြန်မာလို။ အဲဒီတော့မှန်တာကိုကျင့်ပါ မှန်တာကိုပြောပါ။ မှန်တာကို အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြုပါတဲ့။ ဒီ နှစ်လမ်းက လျှောက်မှာကို။ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ကာယ မရှိတဲ့ ကာယကံမူတွေ ဝစီကံမူတွေ မနောကံမူတွေ အဲဒီ ဒုစရိုက်(၁၀) ပါး ကိုပယ်မှာကို။

အဲဒီတော့ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးကို ပယ်တဲ့အခါကျတော့ ဥပမာ မြို့ထဲမှာ မဟုတ်တာတော့မလုပ်ပါဘူး၊ အရက်မသောက်ပါဘူး၊ ဖဲမရိုက် ပါဘူး၊ သားမယားနဲ့ မပေါင်းပါဘူး ဘာမှမလုပ်ပါဘူးနော်။ ဒါဘာလဲ အာရုံ(၆)ပါး ဘာပိတ်တာလဲ ဝစီပိတ်ခေါ်တယ်။ အပြင်တံခါးမြင်ချင် လား၊ မမြင်ချင်ဘူးလား၊ ကြားလားမကြားချင်ဘူး၊ အဲ သိလား မသိချင်ဘူး ချင်(၃)ချင်ကို ရှောင်ပစ်လိုက်တယ်နော်။

အဲဒီတော့မှ သူက တရားအားထုတ်တယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဒီကံ(၁၀)ပါး ဒုစရိုက်တွေ အကုန် သိမ်းဖြစ်လိုက်တယ်။ ဘာနဲ့သိမ်းလဲ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့သိမ်းတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သိမ်းပြီးတော့ ပညာဘက်ကို ကူးယူမယ်နော်။ ဒီဝိပဿနာ ခန္ဓာ(၅) ပါးကို အရင်ရှာတယ်။ အာရုံ(၆) ပါးက သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သိမ်းတယ်။ ခန္ဓာ(၅) ပါးကို နှလုံးသွင်းတယ်နော်။ ဒီသဘောလေးဘဲ ဒါကြောင့်မို့ခန္ဓာ (၅)

ပါးကို ဘယ်သူ့ကို အခြေခံမလဲ။ အကျိုး တရားကိုသူရှာတယ် အကျိုး တရားက ဘာလဲ၊ ရုပ်တရား ရုပ်တရားကဘာလဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာကို အဲဒီအကျိုးတရားက အကြောင်းတရားလို့ ပေါ်လာတယ်။ ဘာအကြောင်းလဲ။ ဒီဝေဒနာတွေပေါ်လာတဲ့အကြောင်းတရား အဲဒီတော့ ညတရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ဝေဒနာတွေပေါ်လာတယ်။ ဒါမြန်မာလိုပြန်ရင် ထုံတယ်၊ ကျင်တယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ်၊ ဒါပညတ်ခေါ်ဝေါ်သမှတ်ပေး လိုက်တာ။ အမှန်ကတော့ပေါ်တယ်။ တရားသမားအဲဒီဝေဒနာဟာ ဒီလို ထိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဝေဒနာတွေကမခံသာ မှန်ပါပြီ။ ဒီတရားခံသာလျှင် သံသရာ ကြောမျောလိမ့်မယ်အများ။

ဒီနေရာမှာ ဝေဒနာတွေကိုရှုတယ်။ အဲဒါကာယသတိပဋ္ဌာန် ခုနက သူရက်ကိုလစားတယ် လကိုနှစ်စားတယ် တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် သူ ရက်ပေါင်းလပေါင်းတွေ နှစ်ပေါင်းတွေ ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဝေဒနာက ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကျင်တဲ့လူဘဲသိတယ်ခန္ဓာ (၅)ပါးအကြောင်းကို ပြောပြတာပါဗျာ။

စာတော့တစ်လုံးမှ မတတ်ဘူး အဲဒီတော့သူထိုင်နေတဲ့အခါမှာ ဝေဒနာတွေပေါ်တယ်။ ခုနသူဆိုသွားပြီ မခံသာမှန်ပါပြီ ဒီတရားခံသာလျှင် သံသရာကြောမျောလိမ့်မယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ဝေဒနာမှာတဏှာ ဝေဒနာမှာ ငါမရောစေနဲ့ ဆိုတာဘာလဲ၊ ဝေဒနာပေါ်လာတဲ့အခါမှာ တောင့်ထားတယ် တင်းထားတယ် ငါဟာချစမ်းကွ ငါလည်းအံကြိတ်ခံမယ်။ အဲဒါ ငါ ခံထားတယ်။ ဝေဒနာမှာအဲဒီနားမှာ အသာလေး၊ အသာလေး ရှုကွက် ကလေး ရှုသွားပါ။ အဲဒီတော့ဝေဒနာရဲ့အာရုံကို အသိလေးက ကပ်ထား ပါနော်။ အဲဒီအသိလေးကပ်ထားတဲ့ အခါမှာ သဘောပေါက်တယ်။

ဒီကာယသတိပဋ္ဌာန်မှာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ အဲဒါကသီလမဂ္ဂင်။ သီလမဂ္ဂင် ဆိုတာ မြန်မာလို စိတ်ပိုင်နဲ့ဘာလဲ။

ဒီအချိန်မှာ သမ္မာလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ တက်နေတဲ့အခါမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဆိုတဲ့အနုသယတွေ သူပယ်နေပါပြီတဲ့။ အတွင်းစိတ်တွေ ပယ်နေပါပြီတဲ့။ ဒါတွေဟာစွဲလို့တွေးတာ အဲဒီ အစွဲ တရားကိုသတ်တာပါတဲ့ အဲဒီတော့ တွေးရင်စွဲမယ်နော်တဲ့။

အဲဒီတော့စွဲလို့တွေးတာ အနုသယ ဘဝင်စိတ်ကို သူသတ်နေ တာပါတဲ့။ ဘဝင်စိတ်ကလေး ငြိမ်တော့မှ သူလောဘ ဒေါသအာရုံကို သူက ဒီအာရုံကိုမယူပါဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ ထိတာကလည်းမမြဲ၊ သိတာကလည်းမမြဲဘူးတဲ့ မမြဲတာဟာအနိစ္စပါတဲ့။ ဒါလေးတွေသူယူသွားတယ် အဲဒီလိုတရားထိုင်နေတဲ့အခါမှာ ကာယ သတိပဋ္ဌာန်က အဲဒီတော့ဝေဒနာတွေ သူပေါ်လာတယ်နော်။ ပထမက တော့ သီလကို အုတ်ပန္နက်ရိုက်ပါတယ်။ သီလ အုတ်ပန္နက်ရိုက်ပြီးတော့ သမ္မာမိဆိုတာဘာလဲ။

အဲဒီတော့ အနုသယ ဒွိစိတ် အဲဒီတော့ လောကီ အကြောင်းတွေမှ မတွေးတော့ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်တဲ့ ကာယသတိပဋ္ဌာန် အသိကနေ ဘယ်ကိုတက်သွားသလဲတဲ့ ကာယသတိပဋ္ဌာန် အသိကနေပြီး တော့ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ကို တက်သွားပါတယ်တဲ့။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် မှာတဲ့ အများကြီး သူသည်းခံပါတယ်တဲ့။ ဘာတွေသည်းခံသလဲတဲ့။ ဒီဘဝမှာသူ ဖဲရိုက်တာ၊ ဖဲလိမ်ရိုက်တာ၊ အရက်သောက်တာတဲ့၊ သူများသားသမီးတွေဖျက်စီးတာတဲ့။ အဲဒီမကောင်းတာတွေလုပ်လာတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟာ ဟောဒီ ဝိပဿနာမှာတဲ့ အဲဒီကံတွေဟာ ကမ္မရဲ့ဝဋ်တွေ ခံနေရပါတယ်တဲ့။ ဒီကံဟာသူတစ်ယောက်ထဲ ကြိတ်မှိတ်ခံပါတယ်တဲ့။ သားကလည်း မကူနိုင်ပါဘူးတဲ့။ မယားကလည်း မကူနိုင်ပါဘူးတဲ့။ အဖေလည်း မကူနိုင်ပါဘူးတဲ့။ ဘယ်အမျိုးမှလည်းမကူနိုင်ပါဘူးတဲ့။ သူ ဝေဒနာသူခံစားနေရပါတယ်တဲ့။ မခံသာမှန်ပါဘိ ဒီတရားခံသာလျှင်

သံသရာကြော့မျောလိမ့်မယ်ဗျာတဲ့။ အဲ့ဒီဝေဒနာတွေ သူခံနေရပါတယ်တဲ့ ဒီဝေဒနာတွေကိုလည်း လမ်းဆုံးပန်းတိုင်ရောက်အောင် ဝေဒနာဆုံးအောင် လိုက်တော့ ဝေဒနာမဆုံးပါဘူးတဲ့။ ဒီဝေဒနာချုပ်မှ တဏှာပြတ်မှာ။ ဝေဒနာဟာပေါ်အုံးမှာဘဲ။ (၃) နှစ်လည်းပေါ်အုံးမှာဘဲ ဒီဝေဒနာ တော့ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဒီဝေဒနာမှာ သူမကောင်းတာတွေ ဒုစရိုက်တွေ ပွားများ လာတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီကမ္မဘဝရဲ့ ကံတွေဟာ သူခံရပါတယ်တဲ့။ အကုန်ကြီးပြီးခံရပါတယ်တဲ့။ သေသွားရင် တစ်ဘုံတစ်ဘဝမဖြစ်ပါဘူးတဲ့ ဒီမှာတင်လောလောဆယ် ငရဲခံနေရပါတယ်တဲ့။ ဒီနေရာမှာကမ္မဝဋ်ကို တစ်ခါတည်းကြေအောင် သူသည်းခံပါတယ်တဲ့။

ဒါကြောင့်မို့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်အသိကနေ ဘယ်ကိုတက်သွား သလဲ။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ကို တက်သွားပြီး ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် ကနေ ပြီးတော့ သူအသိ ကပ်ထားပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ မခံသာမှန်ဘာဘိ ရုပ်အကျိုးနာမ်အကြောင်းအကျိုးနဲ့အကြောင်းသာဖြစ်တယ်အကြောင်းနဲ့ အကျိုးသာ ဖြစ်တယ် ဖြစ်တယ် ဖြစ်တယ်၊ အော် ဝေဒနာတွေပါလား ဝေဒနာတွေပါလား။ ဟော ဝေဒနာတွေနဲ့ သမ္မာဓိကောင်းကောင်း၊ အဲ ခုနကက သီလလည်း ပြည့်စုံပါတယ် သမာဓိလည်းပြည့်စုံပါတယ်တဲ့။

ဒီသမာဓိက တည်ကြည်ပါတယ်တဲ့။ အတွင်းစိတ်မရှိပါဘူးတဲ့ လောကီစိတ် မရှိပါဘူးတဲ့။ လောကုတ္တရာသမာဓိပါတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ သမာဓိဆိုတာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာသတိ၊ သမာသမာဓိ ဒီလိုသမာဓိမျိုးတွေပါ။ သူဒီလိုတရားတွေထိုင်နေပါပြီးတဲ့။ ဒီလိုတရားတွေတောင်းနေတဲ့အချိန်မှ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် နေပြီးတော့ တဖြည်းဖြည်း ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ပေါ်လိုက်၊ စိတ္တဝိပဿနာတလှည့် ပေါ်လိုက်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ပေါ်လိုက်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ကျတော့ သက် သာလာတယ်ဗျို့။ ဟာတယ်ထူးပါလားနော် ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာ

သတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်။ စာကရေး ထားတာဗျ။

အဲ့ဒီတော့ ခုနကရေးထားတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ ဒါကဒီအပိုင်း ဟိုဘက်ကအပိုင်းက ကမ္မသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ ဒါဒီဘက်လိုင်း သောတာပန်ကြီးရဲ့အသိ၊ သဒါဂါမ်ကြီးရဲ့အသိ။ အဲ့ဒီတော့ အနာဂါမ်ကြီးရဲ့အသိ ရဟန္တာရဲ့အသိ ဒါလေးမျိုးရှိတယ်။ သူကတောင်ထိန်းချုပ်ပြီးတော့ တက်လာတဲ့အခါမှာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်သည် ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှုတွေ ဒုစရိုက် တွေသူ့မှာ လုပ်နေပါတယ်တဲ့။ သူဘယ်ကိုမှလည်းမသွားပါဘူး၊ ဘာမှ လည်း မလုပ်ပါဘူးတဲ့။ ဘာခံနေရလည်း သူ့နောက်နောင်တုန်းက လုပ်လာတဲ့ သူ့ဘဝကလုပ်လာတဲ့ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ တဏှာမာနစိတ်တွေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဲ့စိတ်တွေ ဝိပဿနာမှာ ဝေဒနာ သတိ ပဋ္ဌာန်ကို ရှုနေရပါပြီတဲ့။ မလွတ်သေးပါဘူးတဲ့။

အဲ့တော့ မခံသာမှန်ပါဘိ ဒီတရားခံသာချင် ဒီသံသရာကြော မျောလိမ့်မယ်။ ခုနက အာရုံ(၆)ပါးကို ဘာနဲ့ပိတ်ထားလဲ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ပိတ်ထားတယ် သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ပိတ်ထားတဲ့ ခန္ဓာ(၅)ပါးကို သမာဓိနဲ့ သည်းခံ ထားတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဟုတ်ဘူး သမ္မာလမ်းကြောင်းက တက်ထားတာ ကိုဗျ။ အဲ့ဒီတော့မှ သမာဓိတက်နေပြီ။ သမာဓိနဲ့တက်နေတဲ့ အတွက် ကြောင့် အဲ့ဒီတော့ ဝေဒနာတွေတလှည့် စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ္တာ နုပဿနာကျတော့ အလွန်ကောင်းတယ်ဗျို့။ ဘာ ကောင်းသလဲ ဆိုတော့ ကျင့်တဲ့သူပဲသိတယ်။

အဲ့ဒီတော့မှ ဝေဒနာ သတိပဋ္ဌာန် တဖြည်းဖြည်းတဖြည်းဖြည်း လျော့ပါးလာတဲ့အခါမှာ ဘယ်သတိပဋ္ဌာန်ကို သူ့ရှုညွှန်းနေသလဲ။ စိတ္တ သတိပဋ္ဌာန်ကို သူပျော်ပြီဗျို့ နော်။ အဲ့ဒီစိတ္တသတိပဋ္ဌာန်မှာ သူကျင့်တာ နေ့ရောညရော ကျင့်တယ်ဗျို့။ စာပေကျမ်းဂန်က ရေးထားတယ်။

ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ။ အဲ့ဒါ မှန်တာကိုကျင့်ပါ မှန်တာကိုပြောပါ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြုပါ။ သီလမဂ္ဂင်၊ ဘုရားကရေးထားတာ။ သီလ အဲ့ဒီသီလဟာ ဘာတွေ လာလဲ။ အနုသယကို ပယ်သတ်တဲ့သီလ။ အနုသယဆိုတာ ဘဝင်စိတ် ငြိမ်အောင်လုပ်တဲ့သီလ၊ အဲ့ဒီတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အနုသယတွေမှာ သူ့မှာပယ်နေပြီ။ အဲ့ဒီသီလက မဂ္ဂင် သွားတဲ့သီလခေါ်တယ်ဗျို့။

အဲ့ဒါသီလရယ် သမာဓိ ရယ် ပညာရယ် အဲ့ဒါကကျင့်သွားတဲ့လမ်း ခုနက သောတပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ၊ သီလကတော့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ အခုနက တက်သွားတဲ့သီလက အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာနော်။ ဒါသီလမဂ္ဂင်တွေခေါ်ပါတယ် အဲ့ဒီကနေပြီးတော့ သီလရယ်၊ သမာဓိရယ်၊ ပညာရယ် ဒါမဂ္ဂင်လမ်းကို တက်တဲ့သီလ။ ပြီးတော့ဒီနေရာမှာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒုစရိုက် (၁၀)ပါးကိုက ပေးနေပါတယ်။

အဲ့အနုသယဆိုတာ ဗျာပါဒစိတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်၊ အဘိစ္ဆာစိတ် ဒါမနောကဖြစ်တဲ့စိတ်၊ ဒီစိတ်တွေငါ့မှာရှိသေးလား။ ဒီစိတ်တွေကို ဥပေက္ခာပြုပြီးတော့ ဘယ်ဟာကိုနှလုံးသွင်းမလဲ။ သိတယ် သိတယ် သိတယ် သိတယ် အသိကိုယူပါတယ်။ သိတာလဲ့မမြဲဘူး သိတယ်မမြဲဘူး။ ဒါနဲ့ အဲ့ကနေပြီးတော့ ဝေဒနာဘက်ကိုတက်ပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲ့ဒါ သီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ် အဲ့ဒီသီလမဂ္ဂင်ကနေတက်သွားတယ်နော်။ သမ္မာ ဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ အဲ့ဒါသမာဓိမဂ္ဂင်တက်လာပြီနော်။ သမ္မာဝါယမဆိုတာ သမ္မာဆိုတာမှန်သွားပြီ။ ဝါယမဆိုတာ နေ့မအိပ် ညမအိပ် အုန်းသီးကိုခေါင်းအုံးပြီးတော့ ကျင့်ပြီဗျို့နော်။

ဒါကြောင့် သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ၊ ဝီရိယဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေ၊ အဲ့ဒီတော့ သမ္မာဝါယမအသိကနေ ဘယ်တက်သလဲ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာဝါယမ လုံ့လစိုက်ထူတဲ့ ဝိပဿနာရဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို နှလုံးသွင်းထားပြီး သမ္မာဝါယမ လုံ့လစိုက်ထူ ပြီးတော့ ဝိပဿနာရဲ့သတိတွေကို အမြဲတမ်းသွင်းထားပြီး သမ္မာဝါယမ ကနေ ဘယ်တက်သွားလဲ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာဝါယမ လုံ့လစိုက်ထူတဲ့ ဝီရိယအကျိုး။ သတိကနေပြီးတော့ အမြဲတမ်းနှလုံးသွင်းနေပြီ။ အဲ့ဒီတော့ လောကီအာရုံ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ အလုပ်လုပ်တဲ့အာရုံကို အသိကနေ ကပ်ထားပြီးသမ္မာသတိခေါ်တယ်။ သမ္မာသမာဓိဆိုတာ၊ အဲ့ဒါသမ္မာဓိမဂ္ဂင် အဲဒီနေရာမှာ အတွင်းသမာဓိ၊ အပြင်သမ္မာဓိ၊ သူဖြစ်လာပြီ။

ဟော.... ဒီနေရာကျတော့မှ ကာယာနုပဿနာကို ကူးတော့မှာ ကို ဝေဒနာနုပဿနာ စိတ်ကနေပြီးတော့ ကာယနုပဿနာစိတ်။ အဲ့ဒီတော့ ဦးဇင်းက စာမတတ်ဘူးနော် ကာယာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာ နုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ အနုစိတ်စိတ်၊ ဘဝင်စိတ် ကာယာနုပဿနာက ဘာတွေဖြစ်လာလဲ၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် ကနေ ပြီးတော့ ကာယနုပဿနာကကူးလာတဲ့ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တာ နုပဿနာ၊ စိတ္တ နုပဿနာမှာ ရောက်တဲ့အတွက်ကြောင့် သူ့ဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်လာပြီ ဒီနေရာမှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရဲ့ အာရုံနဲ့ကိုယ့်ရဲ့ အသိလေးနဲ့ ကပ်ထားတယ် အဲ့ဒါကို မဂ်လမ်းကို လမ်းဆုံးအောင် တက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ရပ်တာလည်းသိတယ်၊ လည်ထား လည်း သိတယ်၊ အဲ့ဒါခန္ဓာမှာရှိတယ် ခန္ဓာမှာ တစ်ချို့ကျင့်တဲ့သူ ရှိသလို ကျင့်တဲ့သူမရှိတာတွေလည်း အများကြီး ရှိလိမ့်မယ်နော်။ ခန္ဓာမှာရှိ ကာယ စိတ္တာနုပဿနာတွေဘာလဲ။

အဲဒါစာထဲ မပါပါဘူးဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ကိုပြောပြမယ် မနောအာရုံ။

လောကီအာရုံကနေပြီးတော့ လောကီအာရုံကနေ လောကုတ္တရာအာရုံ ကူးလာတယ်ဗျို့။ ကူးလာတဲ့အခါမှာ စိတ္တာနုပဿနာ မနေစိတ်၊ မနေအာရုံ၊ သူမှာဖြစ်နေပြီ။ ဘာကောင်းသလဲတော့ မပြောနဲ့ သွေးသား ပြောင်းတယ်။ စိတ်ပြောင်းတယ်။ သွေးသားကဘာလဲ ဟိုတုန်း က ကိလေသာ သွေးသားတွေပေါ့ဗျာ။ ခန္ဓာ(၅)ပါး အာရုံ(၆)ပါး အဲ့ဒီအာရုံ (၆)ပါးကဒိဋ္ဌိ အဲ့ဒီတော့ ဒိဋ္ဌိသဘောပေါက်လာတယ် ခန္ဓာ (၅) ပါး ပယ်တော့မယ်။ ဒိဋ္ဌိပယ်ရင် အာရုံ(၆)ပါးပြတ်တော့ တာဘဲဗျို့။ အဲ့ဒီကောင်က အလိုအလျောက်ပြတ်ရတယ် ခန္ဓာ(၅)ပါး ဆိုတာဘာလဲ ဦးဇင်းက စာတော့မတတ်ဘူး။ မြန်မာလိုပြောပြမယ်။ ပထမဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုတိယသမုဒယသစ္စာ၊ အဲ့ဒီဒုက္ခကို မြင်အောင် ကြည့်။

သမုဒယကိုပယ်မယ် ဒုက္ခမှာပေါ်လာမယ် ဥပမာ ဝေဒနာက ခန္ဓာ၊ သညာနက္ခန္ဓာတို့ ဥပါဒါန်ခန္ဓာတို့ သင်္ခါရခန္ဓာတို့။ ဒါဦးဇင်းက စာမတတ်ဘူး အဲ့ဒီရုပ်ပေါ်မှာ ပေါ်လာတဲ့ အင်မတန် နူးညံ့တဲ့ သိမ်မွေ့တဲ့ ဖြစ်နေတာကို ဒီကနေပြီးတော့ အမြဲတမ်း သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ စဉ်းစားနေတယ်။ ရုပ်ကရုပ်ပေါ်မှာပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာတွေပါလား အကြောင်း တရားပါလား။ ဒီရုပ်ကဒုက္ခသစ္စာပါလား။ ဒုက္ခသစ္စာပေါ်မှာ အကြောင်းတရားတွေ ပေါ်နေပါလား။ အဲ့ဒီအကြောင်းတရားတွေက အခုတမျိုး အခုတမျိုး အမျိုးအဖန်ဖန် တလဲလဲ ဖြစ်နေပါလား။ မနက် တမျိုး သဘက်ခါတစ်မျိုး အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲနေတာ။ ဒါတွေကို နှလုံးသွင်းပြီးတော့ ကြည့်တဲ့အခါမှာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမာဝါယမ လုံ့လစိုက်ပြီးတော့ နေ့လည်းမအိပ် ညလည်း မအိပ်ဘူး သူကျင့်တာ သမ္မာဝါယမ ကျင့်တာနဲ့ အသိကို အမြဲတမ်း နှလုံးသွင်းနေတယ် သမ္မာသမာဓိ ရောက်လာတဲ့ အခါကျတော့ သက်သာ လာပြီနော် သမာဓိ နှလုံးဖြစ်လာပြီ။

အဲဒီတော့မှ သမ္မာသမာဓိကနေပြီးတော့ ဟာဒီ တရားတွေ တော်တော်ထူးဆန်းပါလား ဆိုပြီးတော့ သူဒါပဲလုပ်နေတယ်။ ထမင်း စားရမှန်းလဲသူမသိ။ အိပ်ရမှန်းလည်းသူမသိ ဘာမှလည်း သူမသိ။ ဒါပဲလုပ်နေတယ် ဟိုဘက်ရေစုန်လိုက်ရပြီဗျို့ အစတုန်းကတော့ ရေဆန် ကြီးတက်ရတာ။ သမ္မာန်ကလည်းအို ရေကလည်းဆန် အဲဒီ သမ္မာန်အို ကြီးက ပေါက်လိုက်တာကလည်း တဖြန်းဖြန်း ဖြစ်နေတာပဲ။ ဘယ်က ရေတွေထွက်မှန်းရေတွေ ထွက်မှန်းလည်း မသိဘူးဗျာ။ အဲဒီတော့သမ္မာန် ကလည်းပေါက်၊ ရေကလည်းဆန် မနည်းတက်နေရတယ်။ အဲဒီတောင် ကလည်း ရေတွေကျမခံနိုင်ဘူး။ တက်ရတာ ဇွဲသတ္တိကိုတင်ထားတယ်။

အဲဒီတော့ သဒ္ဓါဆိုတာယုံကြည်တာဒီဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကို ယုံကြည်ပြီး အဲဒီတော့ယုံကြည်ပြီး သူလုပ်လုပ်လာတော့ သူ နောက်မဆုတ်ဘူး လုပ်တာဘဲဗျို့။ နေ့ကျင့်၊ ညကျင့် လူတွေနဲ့ အတွေ့ မခံတော့ဘူး။ လူတယောက်တွေ့လို့တောင်၊ ဦးပေါ်လုခင်ဗျား ကုတင် ပေါ်တောင် တင်ထားပေးလိုက်၊ စားချင်လည်းစားမယ် မစားချင် လည်း မစားဘူး။ ခင်ဗျားကြည့်လဲ မနေနဲ့ပြန်ပေတော့။ ကရင်ကို ကရင်ကြီးက ချိုင့်လေးနဲ့ပို့ပြီးတော့ပြန်တာ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန် ကနေပြီးတော့ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်။ ဒါပြောတော့သိပ်လွယ်တာ သိပ်မြန် သွားတာဘဲ။ ရက်ကိုလစားတယ် လကိုနှစ်စားတယ် တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် မဆုံး။ သူဟာ နောက်ကျမှ စိတ္တာနုပသာနာကြောင့် သက်သာလာ တယ်ဗျို့။

အဲ ဥပမာ ပြောပြမယ်ဆိုရင် ဖားလေးများလိုပေါ့ဗျာ။ ဖား ကလေး ဟာ အပေါ်ကလဲပူတယ်ဗျို့၊ နေကလည်းပူတယ် အောက်ကသဲတွေ ကလည်း ပူတယ်ဗျို့။ အပေါ်ကလည်း ပူအောက်ကသဲတွေ ကလည်းပူ၊ ဖားက ဟစ်ဟစ်ဖြစ်နေတာ။ အဲဒီတော့ဖားကလည်းဟာ မလူးနိုင် မလိမ့်နိုင် ဖားကအတင်းခုန်တော့တာဘဲဗျို့။ ခုန်တော့ ခုန်ရင်း ခုန်ရင်းနဲ့

ဘယ်ရောက်တာဆိုတော့ ရေအိုင်ရောက်တာဘဲဗျို့။ ရေအိုင် ရောက်တဲ့ အခါကျတော့ အဲဒီမှာတခါထဲ စိမ်နေတာပေါ့။ ကောင်းလိုက် တာကွာ။ ဘာကောင်းမှန်းလဲ မသိ။ အဲဒီရေအိုင်ထဲ စိမ်နေရင်းက တခါမှ မဖြစ် ဘူးသေးဘူး။ ရှေ့သွားရအုံးမှာကိုဗျို့။

အဲဒီတော့ စိတ္တနုပဿနာလုပ်မှ ဟာ တယ်ထူးပါလား ဒီတရား တွေအဲဒီတော့ ဝေဒနာတွေ သဘောပေါက်တယ်ဗျို့။ ကာယသတိပဋ္ဌာန် သဘောပေါက်တယ်ဗျို့။ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန် ရောက်တော့ အမှန်ကန် ကောင်းတဲ့တရားတွေဘဲ။ ကဲ သွေးသားတွေပြောင်းပြီး စိတ်တွေလည်း ပြောင်းပြီ စိတ္တနုပဿနာလည်းပြောင်းပြီ။ အဲဒီတော့ စိတ္တနုပဿနာ လည်း သဘောပေါက်ပြီ။

အဲဒီတော့ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်ကိုတော့ ငါမကူးသေးဘူး။ မကူးသေး ဘူးဆိုတာက ဥပမာ ဘယ်လိုလဲဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ပြောပြပါ့မယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား ဟိုဘက်ကမ်း ဒီဘက်ကမ်း ချောင်းကြီးကခြားတယ်ဗျို့။ ဒီဘက်ကမ်းကကြည့်ရင် ဟိုဘက်ကမ်းက တံတားပေါ်မှာ လူဘယ် နှုယောက်လဲဟေ့ (၄)ယောက် ဆိုရင်ဒီဘက်ကမ်းက ကြည့်ရင် ဟို ဘက်ကမ်းကမြင်တာပေါ့ဗျို့။ အဲဒါ (၄)ယောက်(၃)ယောက် ဟော(၂) ယောက် ဒီဘက်ကမ်း ဟိုဘက်ကမ်း ကိုမြင်နေပြီ။ ဘယ်နှစ်ယောက် မတ်တပ်ရပ်တယ် ဆိုတာပြောလို့ရတယ်။ အဲဟိုဘက်ကမ်းတော့ မကူး ဘူးပေါ့ဗျာ။ သူ့သဘောပေါ့ဗျာ။ ဘာလို့ မကူးသေးလဲ။

အော်- ငါသည်သာသနာ ပိန္နဲကုန်းရဲ့ အောင်သစ္စာမဟာဓာတ် ပေါင်းချုပ်ဘုရားကြီး၊ ဒီဘုရားကြီးက စာလည်းမတတ် ပေလည်း မတတ် ငါ့ကိုဒီပြဿနာ တောင်ပိုင်တွေ ကွင်းပိုင်တွေ ဘိုးတော်တွေ၊ မယ်တော်တွေ၊ ငါလည်းမမြင်ရဘူး။ ငါ့သာသနာပြုတယ်၊ အဲ့ဒီ ပန္နက် တိုင်ကြီး လာပေးတယ်။ အဲ့ဒီပိန္နဲကုန်းရွာသူရွာသားများက ဦးပဏ္ဍိတကို

ကိုရင်ကြီးဆိုပြီ လာမေးကြတယ်။ ခင်ဗျားဗျာ ကျုပ်ကမတတ်ဘူးဗျာ။ ဘာမှလည်းမလုပ်တတ်ပါဘူး၊ မလုပ်ပါရစေနဲ့ဗျာ။ စာတတ်တဲ့ဘုန်းကြီးတွေခိုင်းပါဗျာ။ စာတတ်တဲ့တောင်လေး ဆရာတော်ရှိတယ်။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်တွေရှိတယ်။ ခိုင်းပါဗျာ၊ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ အာ-အရှင်ဘုရားကလည်း လုပ်ပါ၊ မလုပ်ပါရစေနဲ့။ စာမတတ်ဘူးဗျာ၊ ဘာမှလည်းမလုပ်တတ်ဘူး။ ဝါကလည်းဘာမှမရှိဘူး။ အာ- လုပ်တဲ့အရှင်ဘုရားကို သာသနာအပ်တယ်။ အဲဒီတော့သာသနာတော့ ခင်ဗျား အဲဒီဒကာမလေးက နာမည်တော့မပြောဘူးပေါ့ဗျာ။ နောက်တော့ တစ်နေ့တော့ဒင်းကို ပိန္နဲကုန်းရောက်ကြအုံးမှာပေါ့။ ပိန္နဲကုန်းက ဒကာမ လေးဗျာ။ ဒကာမလေးဆိုပေမဲ့ သားတွေရှိတယ် လင်ကတော့သေပြီဗျို့။ အဲဒီတော့လင်သေတော့ အဲဒီပဲခွဲကုန်းမှာ ဘုရားတည်မယ် ကျောင်းဆောက်မယ် ပြောတယ်ဗျ ကိုယ်လည်း လက်ထဲ ပိုက်ဆံတပြားမှမရှိ၊ လူတေ၊ လူပေ၊ လူမိုက်က ဒီလိုဝိပဿနာလေး သိတော့ ဟာ သာသနာပြုပျံ့မယ်ဘုရားဆိုတော့ မလုပ်ပါရစေနဲ့ခင်ဗျား။ အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်တယ်မရဘူး။

ဒီလောက်တော့နင်လုပ်ချင်တာ ငါနင်ကို ပြောမယ်ငါကို နင် လက်တွဲမဖြုတ်နဲ့။ နင်လာသမျှ ပရိသတ် တွေကိုထမင်းကျွေး နိုင်ပါ့မလား။ ကျွေးနိုင်တယ်။ နင်ကျွေးနိုင်ရင်တော့ သစ္စာထားအောင်ဒီသာသနာဟာ ကြက်ပြန်မကျ စည်ကားလိမ့်မယ်။ သူဒီတလုံးပဲပြောတယ်။ အဲဒီပန္နက်ကိုင်ပြီးရင် သာသနာ ငါကိုအပ်ပြီလား။ အပ်ပြီတဲ့ ကဲ သာသနာအုတ်ပန္နက်ရိုက်မယ် ဆိုပြီးတော့ အဲဒီပိန္နဲကုန်းကလူတွေက သပြေသားနဲ့ ဦးဇင်းလက်ထဲ ပေးပြီးတော့ကြိုက်တဲ့နေရာ တစ်ခါတည်း အဲဒီဟာနဲ့ ထုတော့တာဘဲဗျာ၊ ရိုက်တော့ရိုက်တာဘဲဗျာ။ အဲဒီတော့ ရိုက်ထားပြီပေါ့။ ပန္နက်တော့ရိုက်ထားပြီး သပြေသားနဲ့ မြေကြီးကို ဘုံးဘုံးနဲ့ ရိုက်တော့ တခါတည်း အဲဒီမှာစိုက်တာ။ ဘုရားတော့မဖြစ်သေးဘူးပေါ့။ ဒီနေရာ

မှာ ဘုရားတည်ရမယ် နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်ကျတော့ သူက ဒီနေရာမှာ ကျင်းတူးပါတဲ့။ အဲသူခိုင်းတာနော်။ ကိုယ်ကဘာမှ နားလည်တဲ့ဘုန်းကြီး မဟုတ်ဘူးနော်။ ဒါသစ္စာလေးနဲ့ဟောသွားပြီ။

အဲဒီတော့ ကျင်းတူးပါတဲ့ ဘာလို့ကျင်းတူးတာလဲ ဟောဒီ အောက်မှာ ပစ္စည်းတွေရှိတယ်တဲ့။ ဟာပစ္စည်းတွေရှိရင်တော့ ဟန်ကျ တာပဲဟေ့။ တို့ကတော့ ဒါတွေတူးရင်ဘာတွေများတွေ့မလဲ ဦးဇင်းက အကြားအမြင်မှ မရဘဲဗျာ အဲဒီတော့ဦးဇင်းနဲ့ အတူတူနေတဲ့ ဦးဇင်းတစ်ပါး လူက နှစ်ယောက်ဦးဇင်းကတော့မတူးရပါဘူးဗျာ။ အဲဒီဒကာနှစ်ယောက်နဲ့ ရဟန်းတပါးတူးရောပေါ့ (၄)တောင်ပတ်လည်တူးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူက(၃)တောင် လောက်နက်ရင်တွေ့မယ်တဲ့ (၃)တောင်လိုက် နက်လည်း နက်ရောမတွေ့ဘူးဗျာ ဟာဟိုလူမျက်နှာကြည့်လိုက် ဒီလူမျက်နှာ ကြည့်လိုက်၊ ခုနကဓာတ်စီးသမားလေးကြည့်တော့ ခင်ဗျားဘယ်မှာလဲဗျာ။ မဟုတ်ပါဘူး၊ တူးပါဦးဗျာတဲ့ တူးရင်းတူးရင်းနဲ့ ပိန္နဲကုန်းရွာသူရွာသား တွေက ဘာပြောလဲဆိုတော့ ဦးပဏ္ဍိတ သိုက်တူးတယ်တဲ့။ ဦးဇင်း အပြောခံရပြီဗျို့။ စာမတတ် ပေမတတ်အဲဒီတော့ ကျင်းတူးရော တစ်တောင်က နှစ်တောင်က သုံးတောင်၊ လေးတောင် ခြောက်တောင်၊ ခုနှစ်တောင်ကရှစ်တောင်၊ ကိုးတောင်ကျ ရပ်မလို့၊ ဟေ့ရပ်ကြ တော့ မောလာပြီ ရွာသူတို့ကလည်းတို့ကို သိုက်တူးတယ် ပြောတယ်။ တို့ ဘာမှလည်းမရဘူး ကျင်းကြီး ဖြစ်သွားတယ်ဗျို့။ ကျင်းကြီးဖြစ်သွား တော့ ဒီနေရာမှာ ဦးဇင်းဘုရား မတည်ဘူးဆိုရင်လည်း မရတော့ဘူး။ ကျင်းတူးထားတာကိုဗျာ။ ပိန္နဲကုန်းမှာနော်။

ဒီကို ဘိုးတော်တွေက ဦးဇင်းဘာမှ အကြားအမြင် မရပါ ဘူးဗျာ။ ဒါကြောင့် ဟိုဘက်ကမ်းကူးချင်တာပေါ့ဗျာ။ ဒီပြဿနာကို သူတို့က ပြုဆိုလို့လုပ်ပေးတာ။ အဲဒီတော့ကောင်းပြီ၊ ဦးဇင်းက အဲဒါ

ကိုးတောင်လည်းပြည့်ရော လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံကလည်း တစ်ပြားမှ မရှိဘူးဗျ။ အဲဒီတော့ ဟိုကလူလိုက်၊ ဒီကလူလိုက် အပြီးသတ်ကျ တော့ အကြားအမြင်မရဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ရှိတယ်ဗျ။ သဘောလေးနဲ့ ပြောမယ်နော်။ ဒါကြောင့်ခုနက ပြောတဲ့ မြောင်းမြကနေမေးပြီဗျ ဦးဇင်း လာပြီးတော့ အဲဒါ လောက်စလုံး ခြောက်လုံးကျတယ်၊ ၃ လုံးကျတယ် အဲဒါတွေသူတို့မှတ်ပြီးတော့ ချဲထိုးကြတာ ချဲတွေ ပေါက်ကြ ရောဗျာ အကြီးအကျယ်ပေါက်တာ အုံးအုံးထနေတာဘဲ။ မြောင်းမြမြို့ မှာ အဲဒီတော့ ဦးဇင်းကိုလာလှူကြတာဗျို့။ ဟိုက(၁)ထောင်၊ ဟိုက(၅) ထောင် လှူလိုက်တာတောင် လှူလိုက်တဲ့ အဲဒီပိုက်ဆံ တွေရတယ်ဗျို့။ ပိုက်ဆံတွေလည်းရတော့ ဘာလုပ်လဲ အုတ်တွေဝယ်တယ်၊ ဘိလပ်မြေတွေ ဝယ်တယ် သဲတွေဝယ်တယ် ကျောင်းမှာ တခြမ်းခြမ်း နေတာဘဲ။ တစ်ခါတည်း ကျိတ်ကျိတ်နေတာဘဲ။

ဒါကြောင့် သိုက်ရယ် ဓါတ်ရယ် နတ်ရယ် လာပေါင်းကြတော့ လေးကျွန်းစင်္ကြာဝဠာလို့ခေါ်တယ်။ ဒီနေရာမှာ ဦးဇင်းမလုပ်ချင်ဘူးလို့ ပြောတယ်မရဘူး ဘာလဲဆိုတော့ ဥပမာနဲ့ပေးတယ် ဦးဇင်းကြီးတဲ့ ခြေဖဝါးမှာဆူးတဲ့ဆူးဟာ ဦးဇင်းကြီးကိုယ်တိုင် ထွင်လို့ရပါတယ် တဲ့။ လက်ဝါးမှာဆူးတဲ့ဆူးဟာ ဦးဇင်းကြီးကိုယ်တိုင် ထွင်လို့ရပါတယ်တဲ့။ နောက်ကျောမှာဆူးတဲ့ဆူးကတော့ ဦးဇင်းကြီး ထွင်လို့တော့ မလွယ် တော့ဘူးတဲ့။ အဲဒါအတိတ်ကပါလာတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါသူတို့နဲ့ပေါင်းပြီး တော့ ပြုပေးရမှာပေါ့။ နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေပေါ့ဗျာ အဲဒါတွေကို ဦးဇင်း ကဝန်ခံချက်တွေပေးတာ ကျင်းကလဲ တူးပြီးပြီဗျို့။

အဲဒီတော့ ပိန္နဲကုန်းရဲ့ သာသနာမှာ ဦးပဉ္စင်းတို့ ဘာတွေဖြစ် လာလဲ ဆိုတော့ ဘုရားကြီးဖြစ်လာတယ်ဗျ။ ဘုရားကြီးကနေ ကျောင်း ကြီး ဖြစ်လာတယ်ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနမှာ ခုကျောင်းကြီး

ဆောက်နေတယ်ဗျ။ အင်ဂျင်နီယာတွေကနေ စေတနာတွေနဲ့ သဒ္ဓါထက်သန်ပြီးတော့ လုပ်ပေးပါတယ်။ သိန်းပေါင်း(၃၀) ကျော်လောက် ကုန်လိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ကြည့် ဒါတွေဟာ ဘယ်သူတွေလှူသလဲဒကာ၊ ဒကာမတွေ အကုန် အယုတ် အလတ် အမြတ် မရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေးလာလှူကြပါတယ်ဗျ။ အဲဒါရန်ကုန်ကလဲလှူ၊ မြောင်းမြကလည်းလှူ၊ ဝါးခယ်မ ကလည်းလှူ လှူ(၄၀၀)ပါတဲ့ဗျ။ ကျောင်းကြီးလည်းအသစ်၊ မြေကလည်းအသစ်၊ ရဟန်းကလည်းအသစ်ဗျ။ ခင်ဗျားတို့လာကြည့်ပါနော်၊ မြောင်းမြရောက်ရင် ဘယ်လောက်မှမဝေးဘူး။ အဲဒီပစ္စည်းတွေက ဘယ်သူ့ဟာတွေလဲ။ ဒကာ ဒကာမပစ္စည်းတွေပါ။

သူတို့သင်္ကန်းတွေလည်း ဝယ်ပေးပါတယ်၊ လိုလေသေးမရှိလာပြီးပို့တာ။ တော်တော်အံ့ဩဖို့ ကောင်းပါတယ်ဗျို့။ အဲဒါဘာလဲ၊ သာသနာပြုကြတာ ဒီသာသနာ ဘယ်လိုပြုလဲ၊ မြန်မာလိုပြန်မယ်ဆိုရင်တော့ ဆရာတော်ကြီးတွေ စာသင်တိုက်ကြီးတွေက စာဝါတွေလိုက် အဲဒီဆရာတော်က စာတွေပြ၊ ဆရာတော်လေးတွေက စာသင်ပေးတာဗျ။ စာသင်ပေးတော့ ခုနက သူတို့လိုချင်တဲ့ အဆင့်အတန်းတွေရရောမင်းက ဘယ်ရွာမှာဘယ်ထိုင်၊ မင်းက ဘယ်ရွာမှာ ဘယ်ထိုင် အဲဒါက သာသနာပြုတာ။ ဒီက ပဋိဝေဒ ခေါ်တယ်နော်၊ ဒါအပါယ်ပိတ်တဲ့ တရားခေါ်တာ။ ကျင့်ပြီးတော့ သိရတဲ့ဉာဏ်နဲ့သိတဲ့တရားခေါ်တယ်နော်။ ဒီဒါနဟာ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်နိုင်တယ်။ ခုနကသောတပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ(၄)များရှိတယ်။ ရောက်တယ်လို့မပြောဘူး စာအနေရပြောပြတာ။ သောတာပန်လှူရင် သောတာပန်ရဲ့ ကုသိုလ်ပဲရမယ်။ သဒါဂါမ်လှူရင် သဒါဂါမ်ကုသိုလ်ပဲရမယ်၊ အနာဂါမ်လှူရင် အနာဂါမ်ရဲ့ ကုသိုလ်ပဲရမယ်၊ ရဟန္တာလှူရင် ရဟန္တာရဲ့ကုသိုလ်ပဲရမယ်။ အဲဒီမျိုးစေ့က ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်ပါဗျ။

သူကကံပြတ်ထားတဲ့ သဘောတရား ခေါ်တယ် ဒါကြောင့်လို့ သိုက်ကလာတယ်၊ ခါတ်ကလာတယ်၊ နတ်ကလာတယ်။ ဒီလိုသီလ အရိယာသီလမှန်လို့ သူတို့လာတာလူတွေက ဘာမှမသိဘူးနော်။ သီလ အင်မတန်မှ စင်ကြယ်နေလို့ သိုက်တွေ၊ ခါတ်တွေ၊ နတ်တွေက လာတာ ဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ပဲ ကျောင်းကဆရာတော်ကို မေးပါဟာ လူတွေ လာကြတယ်။ အဲကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ သူတို့က သိတာသူတို့ကလာလှူကြတာဗျ။ သူတို့ကဆွယ်လာကြတာဗျာ။ ဒါက သာသနာပွင့်လာတာ။ ဒါကြောင့်မို့ လူမျိုးမရွေးလာကြတယ်ဗျာ။

ဒါကြောင့်မို့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်သည် ကာယကံ သောင်းကျန်း မှုတွေ ဝစီကံဖောက်ပြန်မှုတွေ မနောက်မိစ္ဆာစိတ်တွေ ပွားရတယ်။ မနာလိုတဲ့စိတ်ကို ကုက္ကုစ္စစိတ်၊ ဒါဘာလဲ ဝိပဿနာရဲ့ သီလ၊ သမာဓိပညာနဲ့ သွားပြီးတော့မှ ဉာဏ်ကိုယူလိုက်တာ။ သီလကအုတ်ပန္နက်ရိုက်တယ်၊ ခုနကလို အရက်သောက်တာတို့ ဖဲရိုက်တာတို့ မရှိတော့ဘူး။ သူမှာ ဒွိဟိတ်နဲ့ တိဟိတ်တစ်ချက်ထဲပြတ်တာနော်။ ဘာနဲ့ပြတ်လဲ မဂ်နဲ့ ဖြတ်တယ်။ မဂ်ဆိုတာဘာလဲ ခင်ဗျားတို့စာနဲ့ရေးထားတယ်။ မဂ်ဆိုတာ အနုသယကိုပယ်တာ။ မဂ်အနေနဲ့ အနုသယကိုပယ်လိုက်တာ။ အနုသယ ဆိုတာ ကာယနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တနုပဿနာ မဂ်က ပယ်လိုက်တာနော်။ အဲ့ဒီတော့မှ ဓမ္မဘက်ကိုကူးတော့မှာ။ အနုသယကို ပယ်လိုက်တာတွေ။ စိတ်တွေလောကီအကြောင်း မှန်သမျှ တွေးတာတွေ မတွေးတော့ဘူး ဒါသဘောလေးပဲ ပြောတာပါ နော်။ မဂ်ကပယ်တာ။ ဖိုလ်ကဘာလဲ ရပြီးတဲ့တရားကိုခံထားတာ။

ဒါသဘောလေးဘဲ ဒါလေးတွေမှတ် ဦးဇင်းကတော့ သဘောဘဲ ပြောတာ။ ဒီတရားတွေ ခင်ဗျားတို့လုပ်နိုင်ကြရအောင် ဟောသွားတာပါ။ ဦးဇင်းကကိုယ့်ကိုကိုယ် ကိုယ်ရည်သွေးပြီးတော့ ငါမဂ်ရတယ် ဖိုလ်ရ

တယ် သဘောတို့တော့ မပြောဘူးနော်။ ဒီတရားက ရှိတယ် ခင်ဗျားတို့ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ပျင်းနေကြတယ် ဒါပေမဲ့ မလုပ်နိုင်တောင်မှ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယူ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်။ အဲ့ဒီဒါနအစစ်ကို ရအောင်ရှာ။ ကိုယ်က လိုက်ရှာရမှာ။ ခင်ဗျားတို့ကို လိုက်ရှာရမှာ။ ဒီလို ဒါနအစစ်မျိုးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကလည်း စေတနာအစစ်ရမယ် အဲဒါနိဗ္ဗာန်သွားမှ ဒါနအစစ်ခေါ်တယ်။

ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြည့်။ သူကျင့်တာမဟုတ်ဘူး ခင်ဗျား။ အနာထပိတ်ကြည့် သူကျင့်တာမဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေနဲ့ သွားတာ အဲ့ဒီတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအမျိုးပေါင်းဘယ်လောက် ရှိသလဲ စာမှာရေးထားတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ကျင့်နည်းခြင်းက ကျင့်တော့ ကျင့်တာပဲ။ အာရုံချင်းကတော့ မနောအာရုံကတော့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်တာပဲ ဗျာနော်။ သူဘယ်အာရုံတွေ သွားသလဲ။ သူဘယ်ဟာတွေကို မက်မောသလဲ။ သူနောက်ဆုံးတော့ ပင်လယ်ဝသွားဆုံတာပဲဗျ။ သူကလဲ မီးရထားနဲ့ သွားတာကိုဗျ။ သူကလည်း ကားနဲ့ သွားမယ်ဗျ။ သူကလည်း ဆိုက်ကားနဲ့ သွားမယ်ဗျ။ သူကလည်း လှေနဲ့ သွားမယ်ဗျ နောက်ဆုံးတော့ ပင်လယ်ဝ သွားဆုံမှာပဲဗျ။ နောက်ဆုံးတော့ သွားတတ်ဖို့ လိုတာပါဘဲ။

ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူ ကိုကြင်နာပါ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ သေတာတော့ သေကြမှာချည်းဘဲ တရားဟောတဲ့ သူလည်း သေမှာဘဲ တရားမရတဲ့ သူလည်း သေမှာဘဲ အဲ့ဒီတော့ နှလုံးသွင်း မှားပြီးတော့ သေသွားရင်တော့ ခံကြပေါ့ဗျာ။ ဘုရားဟောထားတာ ကတော့ (၃၁)ဘုံ။ ဒါထုတ်ပြပါဆိုလို့တော့ မပြတတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောတာ သစ္စာနဲ့ ပြောတာ စာတစ်လုံးမှ တတ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်။

ဘယ်သူ့ကို အရင်ကျင့်မလဲ ခန္ဓာငါးပါးကို ကျင့်၊ ဘာလို့ ခန္ဓာ

(၅)ပါးကို ကျင့်သလဲ ခန္ဓာ(၅)ပါးကို ဥကက္ခာပြုမှ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှာဗျ။
 အဲ့ဒီဒိဋ္ဌိပြုတ်မှ တဏှာရပ်တာ၊ တဏှာဆိုတာအာရုံ(၆)ပါးကိုခေါ်တာ။
 အဲ့ဒီဒိဋ္ဌိကြီးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ သမ္မာရယ် ဒိဋ္ဌိရယ်ပေါင်းတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 မိစ္ဆာရယ် ဒိဋ္ဌိရယ်ပေါင်းတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဲ့ဒီမှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟာ သူတော်
 ကောင်းခေါ်တယ်ဗျ ခုနလုံးထဲမှာ သမာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊
 သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ဟောဟိုဘက်မှာ
 သမ္မသင်္ကပ္ပ၊ ဒိဋ္ဌိပါလေးလား၊ မပါဘူး။ အဲဒါခန္ဓာ(၅)ပါးမြဲသွားပြီနော်
 သေချာတာ ဒီတရားကျင့်ကြပါ။

သေမင်းမဦးခင် ဦးအောင်ရှာပါနော် ကိုယ်လာတာလည်း တစ်
 ယောက်တည်း ပြန်တော့လဲတစ်ယောက်ထဲ သီလတွေလည်း မှန်တာ
 ပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလ၊ အပြင်သီလက
 ရှောင်ထားတဲ့တရား၊ ဒီကဆောင်ထားတဲ့တရားနော်။ သေစောရင် သေကြ
 မှာပဲ၊ မသေလို့အောက်မေ့လို့ အသေကို အောက်မေ့လို့။ အရှင်းဘာမှ
 စာမတတ်ဘူးနော်။ လူမိုက်က တက်ပြီးတော့ ရေထမ်းလာတဲ့ သမ္မာန်
 ခတ်လာတဲ့ ငှက်ပျောခိုင်တွေ ထမ်းလာတဲ့ အရက်သောက်လာတဲ့၊
 ဝါးခယ်မမှာနေတဲ့ သူယူပြီး သူ့အစ်ကိုကြီးတွေက မော်လမြိုင်တိုက်ပွဲမှာ
 ကျသွားတယ်။ သူထဲမှာ သူပါသွားတယ်။

ဟိုတုန်းက (၅၃) ခုနှစ် အချိန်ကိုပြန်ကြည့်။ အခု ဘယ်ခေတ်
 လဲ။ အာ- ခင်ဗျား ဦးမြမောင် အင်မတန် နေနိုင်တယ်။ ဒါပညတ်တွေ
 ခေါ်တာ။ ပညတ်ကိုပြောပြနေတာ ပညတ်ကိုနှိပ်ပြတာ။ အဲဒါဟိုတုန်းက
 ငါခိုးလာတယ်၊ လုလာတယ်၊ လိမ်လာတယ်၊ ဒါတွေ ဟာ မကောင်းတဲ့
 မိစ္ဆာတွေ မကောင်းတဲ့မိစ္ဆာနဲ့ သေသွားရင် အပါယ်ကိုသွားမယ်။ ဒါ
 ကောင်းတဲ့တရားကို ဟောပြတာ မကောင်းတဲ့အရာ လည်းပြောပြတာ။
 ဒါမှလည်းခင်ဗျားတို့ မလုပ်နိုင်ရင်တော့ ဦးပဉ္စင်းလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။

ဦးဇင်းက စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ပိဋကတ်သုံးပုံ အာဂုံဆောင်တဲ့ရဟန်းလည်း မဟုတ်ဘူး။ ငယ်ငယ်တုန်းက ရှင်သာမဏေ ပြီးတော့ စာဝါပဲ သင်တဲ့ရဟန်းမဟုတ်ဘူး။ တောထွက်ကြီး၊ သူကျင့် လာတာ။ ဒီအကျင့်က တစ်ကယ်သစ္စာတွေနဲ့ ခုနကသိုက်ကလည်းသိတယ်။ ဓါတ်ကလည်းသိတယ်။ နတ်ကလည်းသိတယ် အဲဒီဝါးခယ်မကျောင်းမှာ မေးကြည့်ပေါ့။ ဓါတ်လိုက်ပြီးနောက်(၄)ရက် (၅)ရက်နေရင် အုံးအုံး တောင် ဖြစ်ဦးမယ်နော်။

အဲဒီတော့အဲဒီကျောင်းမှာ သွားနေရတာပါဗျာ။ မနက်တော့ ပြန်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ဒီဟာတွေဟာ အင်မတန်ထူးခြားချက်တွေ တောင်ပိုင် ရှိတယ်။ ကွင်းပိုင်ရှိတယ် ဒါတွေရှိတယ်။ သူရဲတစ္ဆေတွေရှိတယ်။ ဒါ တွေအနားနေတာ ခင်ဗျားတို့မမြင်ရဘူး။ ဒါကြောင့် နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်း ချွတ်ရတယ် လူပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ဟောပြောရတယ်။ အဲနာမ် တွေက သဘော ပေါက်တယ် နာမ်တွေကဘာလဲဆိုတော့ အေးကွ ငါကတော့ကွာ ဓါးပြမတိုက်ဘူးကွ၊ နာမ်ကပြန်ပြောတာ ဘယ်လောက်အသဲနာဖို့ကောင်း လဲ။ ဓါးပြမတိုက်ဘူး လူတော့သတ်တယ်ကွ ဟာ အဲဒါပဲ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်။ ခင်ဗျားတို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနောက်ကျတော့ ဝိဇ္ဇာတို့တတွေ ဝိဇ္ဇာ ပေါက်တွ အဲဒါကိုပြောသွားတာ ခင်ဗျားတို့မှတ်ထားနော် ဓါးပြ မတိုက်ဘူး ဆိုတာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ပါးစပ် ထဲကဟာ လုမယူရုံတမယ်ဘဲ။ သူတို့လုပ်နေကြတာနော်။

ဒါခင်ဗျား သဘောလေး ပြောတာ။ လောဘစိတ်တွေ၊ ဒေါသ စိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေ၊ တဏှာစိတ်တွေ မာနစိတ်တွေက ကြည့် စမ်း။ အခုကွမ်းပင်စိုက်တယ်၊ ညကျတော့ ကွမ်းတွေသွားခိုးတယ်နော်။ အဲဒါတွေပေါ့ဗျာနော်။ သူတို့တွေကလည်း အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ခိုးတာ ဟိုမှာဦးဇင်းတို့ ကုန်းသာယာဘက်တွေမှာဆိုရင် ကွမ်းခြံမှာ အဲဒီလောက်

ထိပါဗျာနော်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ စပါးကောက်လှိုင်းတွေနဲ့ဆို၊ ည
မအိပ်ရဲဘူး မြန်မြန်သိမ်းယူရတယ်နော်။ ဒီလိုဖြစ်နေတယ် ခေတ်ကာလ
ကြီး။ ဘုရားခေတ်နဲ့ ဒီခေတ်မတူဘူးပျ။ ဒီခေတ်ကအခုနက ထီး
ကောက်တွေကလည်း အမျိုးမျိုးပဲ၊ ဗွီဒီယိုတွေကလည်း အမျိုးမျိုး
ပေါ်တယ်၊ ကက်ဆက်တွေကလည်း အမျိုးမျိုးပေါ်တယ်၊ အင်္ကျီတွေ
ကလည်း အမျိုးမျိုးပဲ။ သူတစ်တန်းရိုက်ရင် ကိုယ်နှစ်တန်း ကိုယ်နှစ်တန်း
ရိုက်ရင်သူသုံးတန်း လောကီအာရုံတွေကို စွဲနေတာ။ လောကီအာရုံ
မှားနေတာနော်။ အဲဒါ သံသရာလည်တယ်။ သံသရာ ဘယ်ကစလဲ။
ခန္ဓာက စတယ်။ ခန္ဓာဆိုတာဘာလဲ။ ဘဝင်စိတ်ခေါ်တယ်။ ဒီလောက်
ဆိုရင် သဘောပေါက်ရောပေါ့ဗျာ။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု

(၂၁.၂.၂၀၁၆) ရက်နေ့၊ ညနေ (၆) နာရီ၊

ajrmi fr rWokd[mHof r@e fausni f

Ookd[mHof r@e fausni f Wokd& mawmf@dr S

oD&Svumwumr tayj ft mys H@w m f c (4) & u ft v k

Ew q u v & m a [m l u m a w m f c h o m a e m u q k v & m y G

Ookd& mawmf s H@w m f a o m e Y (၂၅.၂.၂၀၀၆) ညနေ (၄:၂၀) နာရီ

Ookdr @ pin v & m a w m f
tr s f (106)

ပြေလည်နဲ့ ပဏ္ဍိတနဲ့ တွေ့ပြီပေါ့။ ပြေလည်ရဲ့ ဘဝအနန္တရ ဦးပဏ္ဍိ တရဲ့ ဘဝ အနန္တရ၊ အစွဲဥပါဒါန်၊ အာရုံမပြတ်ခဲ့လို့ သံသရာ လည်ခဲ့တယ်။ ဒါဖြင့်ကောင်းပြီ၊ အတိတ် ကေတ္တုသန်၊ ဂေါဏဂုံ၊ ကဿပတို့ ကြာတယ် ရှည်တယ်။ အခုပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် ဒါလူသား များရဲ့ အသိ၊ ပြောရရင် စွဲတဲ့ဥပါဒါန် စွဲတဲ့စိတ် အဲ့ဒီ အာရုံ (၅) ပါး က စိတ္တာနုပဿနာခေါ်တယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးရှိတော့ ရုပ်မှာ တဏှာ ရှိတယ်၊ စားကောင်းသောက်ကောင်းအောင် ပြင်တာက ဟုတ်လား ပညတ်ကိုကျင့်နေတာ၊ ကံကိုကျင့်တာ၊ ပရမတ်ကတော့ ခန္ဓာငါးပါး

ကို ကျင့်တာ၊ ရုပ်ကကြည့်လိုက် တဏှာကိုကျင့်တာ အတွင်းတဏှာ သတ်တာ။ ဒါဥပါဒါန်တရား၊ အဲ့ဒီဥပါဒါန်တရားကို ပဏ္ဍိတ ယခု ကာလမှာ ပေါက်သွားပြီ အောင်သွားပြီ မဂ်ဖိုလ်ရသွားပြီ၊ ကဲ မဂ်ဖိုလ် ရတဲ့ အကြောင်း ရှင်းသွားတော့မယ်။

ပဏ္ဍိတ ရှေးလဲမမျှော်ဘူး၊ နောက်လဲမတွေးဘူး၊ ပစ္စုပ္ပန် တည့် တည့်ကြားတယ်၊ သိတယ်၊ မြင်တယ်၊ သိတယ်၊ နာမ်ကသိတယ်၊ စားတာသိတယ်၊ မြင်တယ်သိတယ်၊ ကြားတာ သိတယ်၊ စားတာ သိတယ်၊ ပညတ်နဲ့ပရမတ်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံကို ဟိုးဘဝ အနန္တရက အစွဲဥပါဒါန်ကံတွေ ဖြစ်လာပြီး ဒီဘဝ ဦးပဏ္ဍိတဖြစ်တဲ့ ဒီဘဝလူ့ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်တဲ့ကံလေးကို သူပြတ်ပြီ။ ပြတ်တဲ့အခါကျတော့ သူပြောပြီ၊ ဟောဒီဘဝပျက်ပြီဗျို့၊ မနုဿတဘာဝေါ ဆိုတဲ့ ကံကိုသူပြတ်ပြီ။ ပြတ်အောင်ဖြတ်ပြီ အဲဒီတော့ သရက်ကုန်းမှာ ဦးချီးတိုး ဒေါ်အုန်းမေ မွေးဖွားတဲ့ သက္ကရာဇ်တော့ မသိဘူးပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ဘဝအနန္တရ နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာစွာနဲ့ စွဲတဲ့ ဥပါဒါန်ကံကြောင့် အခုပစ္စုပ္ပန်မှာ လူဘုံမှာ လူရဲ့ စွဲတဲ့ ကံမပြတ်ဘူး ဒါဥပါဒါန်၊ အဲ့ဒီကံကို သူကတော့ဖွင့် ပြောပြီ။ ခင်ဗျားတို့ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းနဲ့ နာပေတော့။

ဦးချီးတိုး၊ ဒေါ်အုန်းမေ သရက်ကုန်းသား ပညတ်တွေကို မဂ္ဂင်နဲ့ ဖြတ်တယ်။ ဒါ ပဏ္ဍိတ အသိပေါ့။ အဲရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းနဲ့သာနာပေတော့။ သမီးလေးက မခင်စိန်၊ အဖေကကြမ်းတမ်းတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိက အတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံ၊ ကံတွေတော့ ကံတွေဘဲ။ အဲ့သူပေါ်မှာမူတည်တယ်၊ အဲဒီအဘိုးကြီးပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ မြမောင်နဲ့ တွေ့ပြီးတော့ သရက် ကုန်း အလယ်လမ်းမှာနေတယ်။ အော် အဘိုးကြီးက တော်တော်စိတ် ပြင်းပါလား၊ သမီးလေးက မခင်စိန် သူလဲရှိတယ်၊ မြမောင်လဲရှိတယ် သမီးလဲရှိတယ် အဲပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် ဘယ်လိုသိတယ်ဆိုတာ ပြေလည်

သိအောင် ဟောနေတာ။ အဲမှတ်ထားဦး ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး။ ပါကင်းဆိုတာ ရှိတယ်။ ပါကင်းရဲ့ သမီးက မခင်စိန်၊ မြမောင်သိတယ်။ ဒါအစွဲဥပါဒါန် ဒီမခင်စိန်ကလည်း အဖေကိုစွဲတယ်။ ပါကင်းကလည်း သမီးစွဲတယ်။ ဒီစွဲတဲ့ ဥပါဒါန်တရားဟောတာ၊ ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်တရားအခုသံသရာ လည်တယ်ဆိုတာ သင်္ခါရပေါ့။ အဲဒီသံသရာလည်တဲ့ ကြီးမပြတ်ဘူးဆိုတာ ဘာကြောင့်မပြတ်ဘူးဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။

ဝိပဿနာ တရားနာကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ပရိသတ်၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်၊ ရှင်သာမဏေတွေ လူဘုံမှာ ဦးဇင်းလည်း လူဘုံမှာပါ ပညတ်နယ်မှာမလွတ်ပါဘူး။ နေကြထိုင်ကြ၊ သွားကြလာကြ၊ စားကြသောက်ကြ၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ဘဝတွေဘဲ ဘဝ အနန္တရရဲ့ ကအသိနဲ့ သတိ ဒီနှစ်ခုကို မခင်စိန်နဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ အသိနဲ့ သတိဘဲ။ အဲဒါ နှစ်ခုကို ဦးပဏ္ဍိတ သိတယ်။ သိတော့ အေးကွာကဲ့မင်းတို့ အခုလည်နေတဲ့ သံသရာမှာ မင်းတို့လည်နေတာတဲ့၊ မင်းတို့ မလွတ်ဘူးတဲ့၊ မနောက်အာရုံမလွတ်ဘူးတဲ့၊ အဲဒီလို ပြောလို့ကလည်း မကောင်းဘူး ပြောရမှာခက်နေတယ်။ မင်းတို့ဒီကံတွေကကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်ကွာတဲ့၊ အာရုံနောက်မှာ ကျက်စားနေတာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် စိတ္တသတိပဋ္ဌာန် ဓာတ်အသိ ဓမ္မာနုပဿနာကို မင်းတို့ မရောက်ခဲ့ကြဘူးကွာ။ ကိုင်း သူငယ်ချင်းတို့ရေ တကယ်တော့ တဏှာကြီး ချည်ပြီး သွားပြီကွာ၊ မင်းဖြည်တတ်ဖို့လိုတယ်။ မင်း သစ္စာ လေးပါး ရအောင်ကျင့်။ ငါတော့ နောက်ဆုံးပြောသွားပြီ။ ငါလည်းမောတယ် သူငယ်ချင်းရေ။

ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရား ရှိတယ် ငါကခန္ဓာ(၅)ပါး ကျင့်တာ ကွ။ ခန္ဓာ(၅)ပါးကျင့်တော့ အဲဒီ ရုပ်မှာရှိတဲ့ တဏှာကိုသာ သတ်တာပါကွာ။ အတွင်းတဏှာသတ်မှ အပြင် ပညတ်တဏှာကို ငါ

သိတာပါကွာ။ အဲ့ဒီလိုမင်းတို့ကို ဟောတာ အတွင်းတဏှာစင်မှ မင်း
 ဧကောဓမ္မာ ရမှာပေါ့ကွာတဲ့။ ဧကောဓမ္မာက ရုပ်၊ နာမ်က သွားရ
 တာပါကွာ။ အဲ့ဒါမဂ်ဖိုလ်အနေနဲ့ ကြားရတဲ့တရား တွေပါကွာတဲ့။
 မင်းတို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်မနေနဲ့။ မင်းတို့နဲ့ငါအခုလို ဆုံတွေ့ရတာဟာ
 ပညတ်ဘုံက ပရမတ်စစ်စစ်နဲ့ အနတ္တတရားကို မင်းတို့ သိခဲ့ရပြီ
 မဟုတ်လား။ အဲ့ဒီတော့ မင်းတို့အခုဖြစ်နေတဲ့ ကာလလေးမှာ လူဖြစ်
 နေကြရတယ် အတ္တအစွဲတွေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစွဲလိုက်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကနေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ရောက်လိုက်၊ သက္ကာဒိဋ္ဌိတွေရောက်လိုက်၊ အဲ့ဒီတော့ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ
 တွေဖြစ်လိုက် သိပ်နုတယ်ကွ တဏှာတွေပေါ့ကွာ။

ကိုယ်ကျင့်တရား ကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ ကံတွေက ကိုယ်ကံတွေက
 စွဲတာမစွဲတာ ကိုယ်ပဲသိတယ်။ ကံတရားကတော့ အဓိကပါဘဲ။ ပညတ်မှာ
 လည်းတရားရှိတယ်၊ ပရမတ်ကလည်းတရားရှိတယ်၊ တရားဆိုတာက
 တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သတ်မှတ်ပြီးတော့ ပြောလိုက်ကြတာပါ။
 သေချာခင်ဗျားတို့ မှတ်ထား။ ဒီတရားက သိဖို့မလွယ်ဘူး။ ဦးဇင်းက
 စာလည်း မတတ်ဘူး။ သညာသတ်မှတ်လိုက်တာ ဟေ့ကောင်မင်း
 ဘာလဲကွ ဟေ့ကောင် မင်းနွားစာတွေဘယ်မှာထားလဲ။

အဲ့ဒါသညာတရားဘဲ လူတွေက ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့
 ကောင်းသလဲ။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားက ဟောခဲ့တာ ဝိနည်း သုတ္တန်
 အဘိဓမ္မာပေါ့ သိပ်မှန်တာပေါ့၊ ဘုရားဟာဝေသာလီ တိုင်းပြည် ကို
 ကြွလာတယ်၊ ရွာသားတွေကလည်း အဆင်သင့် ဘာမှမလုပ်တတ်
 ဘူး။ အင်မတန်ရိုးတာကိုဗျ။ ဘာမှမလျှောက်တတ်ဘူး၊ ဘုရားကလည်း
 ထိုင်နေတာပေါ့။ ကဲသူတို့ အထင်ကတော့ တစ်မျိုးစီပေါ့ကွာ။
 နွားကျောင်းသားလေးက သူကနွားအုပ်လိုက် ထိန်းရင်းနဲ့ ကြားတယ်၊
 ဘုရားတော့ကြွလာပြီ။ ဘုရားရဲ့တရားနာအုံးမှပဲဆိုပြီး ငါလည်း နွားတွေ

ပြန်သိမ်းအုံးမှပဲဆိုပြီးတော့ နွားတွေသိမ်းတယ်၊ နွားကတစ်ကောင် ပျောက်နေတယ် မတွေ့ဘူး။ ဒီက ဘုရားကလည်း ဘာမှမပြောဘူး နွားတွေတယ် ထမင်းကလည်း မစားရသေးဘူး။ ထမင်းမစားရသေးတော့ ဒီနွားတွေတွေ့တော့ ထမင်းစားဖို့အချိန်ကလည်းလင့်သွားပြီ။ ဘုရားက ဒီမှာထိုင်နေပြီး ဒကာတဲ့ သူ့ကိုထမင်းကျွေးလိုက်ပါတဲ့ အသိပေါ့ဗျာ၊ ခန္ဓာသိပေါ့ဗျာ ခန္ဓာကပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဆိုတဲ့ ဓာတ်လေးပါး။ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်လေးပါး အပြင်အာရုံ၊ အစွဲ ဥပါဒါန်၊ လေးပါးက ပညတ်၊ သင်္ခါရ ဥပါဒါန်၊ ခင်ဗျားမြင်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား။ ဘုရားကဟောတော့ မှတ်လိုက်တာပေါ့ အဲ့ဒါသညာ ပေါ့။ အဲ့ဒီကံပဲ ကိုယ်ကျင့်တာကတော့ ခန္ဓာငါးပါးကျင့်တာ ဟော-ဘုရားကျင့်တာ ခန္ဓာငါးပါး ဒီရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်၊ တဏှာရှိ တယ် ဆိုတာကကျင့်တဲ့ သူပဲသိတယ် အဲ့ဒီရုပ်ကဝေဒနာရှိတယ် ဝေဒနာ ရှိရင် တဏှာရှိတယ်၊ အဲ့လိုပြောလိုက်ပြီ။

ခင်ဗျားထမင်း မစားတာလည်း သိတာပဲ။ အဲ့ဒီရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာ ရှိတယ်။ ဝေဒနာဆိုရင် တဏှာရှိတယ် အဲ့ဒီတဏှာကို သိမှပြီးတာ၊ ထမင်းစားပြီးရော ဘုရားကတရားဟောတော့ သိတယ်၊ အစွဲဥပါဒါန် အဲဒီအစွဲဥပါဒါန်ကို ခင်ဗျားတို့ တဏှာအသိနဲ့ ဦးစီးဦးဆောင်မလုပ်နဲ့ ရှေ့စိတ် နောက်စိတ်နဲ့လုပ်၊ တရားကို ယုံကြည်၊ အဲ့ဒါကို ဦးပဏ္ဍိတက ပြောသွားပြီ။ ငါလည်း မော တယ်ကွာ အဲ့ဒါလေးကို အသိပေးထားတယ်၊ မင်းတို့ ပိုက်ဆံရှိ သွားလှူရင် ရတယ်ကွ၊ အသိရဖို့ခက်တယ်၊ အသိ ရှိဖို့လိုတယ်၊ အသိက လွတ်လွတ်သွားတယ်၊ မောဟကိုကွ။ အဲဒါ ပြီးရောပေါ့ကွာ။

သာဓု...သာဓု...သာဓု။

- စွဲရင် ကံ ၊ မစွဲရင် ဉာဏ်
 စွဲရင် ပူတယ် ၊ မစွဲရင် အေးတယ်
 စွဲရင် သံသရာလည်တယ် ၊ မစွဲရင် သံသရာပြတ်တယ်
 မမြဲတာသတိကပ်ရင် မစွဲတော့ဘူး ၊ မစွဲတာ မဂ်ဉာဏ်။

- အစွဲဥပါဒါန်ကို ဒါန၊ သီလနဲ့ ဖြတ်လို့မရဘူး။
 မဂ်ဉာဏ်ရမှ ပြတ်တာ။
 မဂ်ဉာဏ်ရအောင် မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့ ကျင့်
 မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့ ကျင့်လို့ရတဲ့ ဉာဏ်
 မဂ်ဉာဏ်။

- ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာ
 နှာသီးနှာဖျားဝ၊ ထိသိမမြဲ
 လမ်းလျှောက်ရင်းလည်း ခြေဖဝါး အသိကပ်၊ ထိသိမမြဲ
 မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ ကြံတာ မမြဲ
 အမြဲသတိကပ်မှတ်။

- အောင်သစ္စာမဟာခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိနှင့်အောင်သစ္စာ
 ဝိသုဒ္ဓိမှ ဝိမုတ္တိသည်
 သည်းခံ၊ စေတနာထား၊ သမ္မာလမ်းကြောင်းပေါ်ကနေ
 မဂ္ဂင်(၈)ပါး ဉာဏ်လမ်းကြောင်း နဲ့ မဂ်ဉာဏ်ရအောင် ကျင့်တာ
 ဂေါတမဘုရားသာသနာတွင်း နိဗ္ဗာန်ဝင်မှာ။

- ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာသည် မဂ္ဂင်(၈)ပါး အခြေခံထား၍
 သတိပဋ္ဌာန်(၄)ပါးကျင့်စဉ်ဖြင့် ဗိုလ်(၅)ပါးဦးစီး၍
 ဝိသုဒ္ဓိ(၇)ပါးပိုင်ဆိုင်အောင်
 သစ္စာ(၄)ပါးသိမြင်အောင်
 အားထုတ်နည်းပင်ဖြစ်သည်။